

SERXWEBÛN

Jİ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BÎ RÛMETTIR TÎŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 125 / Mayıs 1992 / 4. - DM

Kavganın şanlı ayı Mayıs'ta direnme savaşı yeni zaferler yarattı

Mayıs ayı sıcak baharın en sıcak ayı olarak önemli gelişmelerle dolu geçti. Bu ayda TC'nin ve mevcut koalisyon hükümetinin çıkması, daha da derinleşip var olan sorunlara yenilenenlerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi de gerek içte ve gerekse dışta önemli gelişmeler yaşadı.

Mayıs ayının en önemli gündem maddelerinden birini oluşturan 1 Mayıs-Dünya İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü tüm dünya çapında olduğu gibi Türkiye ve Kürdistan'da da çeşitli gösteriler, toplantılar ve değişik mücadele biçimleriyle kutlandı.

1 Mayıs'ı özünden boşaltmak için elinden geleni yapan TC, güdümlü Türk-İş ek olarak DISK'i ve diğer bazı sendikaları da rotasına çekip 1 Mayıs'ın barışçıl bir biçimde ve saionlarda kutlanmasını empoze etti. Güdümlü sendikalar salon toplantıları ile işçi sınıfını düzenin terbiye edilmiş uzantısı haline getirmeye çalışırken, çeşitli devrimci ilerici güç ve sendikalar da uzlaşınsız gösteri, miting ve diğer birçok etkinlikle 1 Mayıs'ı kutladılar. Türkiye ve Kürdistan'ın yanısıra yurtdışında bulunan Türkiye ve Kürdistanlı emekçiler de 1 Mayıs'ı yürüyüş, miting ve toplantılarla kutlayıp halkların kardeşliği sloganlarını yükselttiler.

Reel sosyalizmin iflası ardından

dünya kendi "yeni düzen"ini hakim kılarak her türlü ulusal ve sınıfsal karşı koyuşu boğma çabasında olan emperyalizmin bu çabalarını hiç de kolaylaştırmeyeceği gerçeği Mayıs ayı içinde yaşanan çeşitli gelişmelerle bir kez daha ortaya çıktı. Ne kadar darbelemiş olursa olsun halkların ulusal ve sınıfsal mücadelelerinin durmayacağı, hatta giderek dünya güdümüne kendini daha da artan bir şekilde dayatacağı, bugünden uç veren gelişmelerle çarpıcı bir şekilde görülmektedir. Dünyanın birçok alanında ulusal sorun alevlenip çeşitli savaşlar doğururken emperyalist metropollerde de toplumsal

ve sınıfsal mücadeleler çeşitli biçimlerde patlak vermektedir. Mayıs ayı içinde özellikle Amerika'daki toplumsal olaylar ve Almanya'daki işçi grevleri yalnızca bu ülkelerin gündemini işgal etmekle kalmadı, dünya kamuoyunda da yankı yarattı. Amerika'da Los Angeles kentinde ayaklanan siyah derli halk ile buraya yerleşmiş bulunan Meksikalı mülteciler "Amerika rüya-

Devamı 2. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın ARGK gerillalarına mesajı:

"Bize alçakça dayatılan, tasfiye ve teslimiyete çekmeyi amaçlayan özel savaşa karşı amansızca yürüyelim!"

ARGK'nin değerli komutanları ve savaşçıları!

Partimiz önderliğinde, tarihimizde ilk defa yükselen şanlı ulusal kurtuluş hareketimiz, her bakımdan özenle hazırlanmış ve bütün yılların gelişmesini kat be kat kendi içinde yaşatacak, geliştirecek bir dönemin içine girmiştir. Yine her bakımdan düşmanı olduğu kadar kendimizi de tanımayı, özellikle dönemin en canalıcı görevlerine hiçbir gerekçeye sarılmadan hakıyla karşılık vermek için her şeyimizi ortaya koymayı bir kez daha vurgulamayı, içine gireceğimiz hareketli dönem açısından çok önemli görüyoruz.

Devamı 18. sayfada

Qilaban'da TC'yi sarsan büyük darbe

● Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun hareketli savaş birliklerinin, 16 Mayıs günü Qilaban (Uludere)'in Nîrweh (Taşdelen) ve Billeh (Işıkveren) bölük karargahlarına düzenledikleri Şafak Operasyonu'nda 128 asker öldürüldü, onlarca yaralandı ve 2'si de esir alındı. Çok sayıda savaş malzemesi de ele geçirilerek kamulaştırıldı.

3. sayfada

Dünya, Ortadoğu, Türkiye ve Kürdistan'daki GÜNCEL SİYASİ GELİŞMELERİN MÜCADELEMİZE OLASI ETKİLERİ ÜZERİNE

ABDULLAH ÖCALAN

PKK önderliğinde gelişen devrimin gerek Türkiye siyasi yaşamına zerine-resmi, gayri-resmi-, gerekse uluslararası siyasi statüko üzerine özellikle bu yaşadığımız süreç içinde artan bir etkisini gözlemledik. 1992'ye kadar daha çok katı dogmatik bir ideolojisy sahip ve bazı terörist eylemleri karakterize edilen, fakat Türkiye karşısında da fazla şansı olmayan bir hareket olarak değerlendiriliyordu. Dolayısıyla, uluslararası statükonun gözleyicileri, fazla bir siyasi yaklaşım geliştirme gereğini duymuyorlardı. Daha çok inceleme-araştırma düzeyinde sorunu ele alarak, bunu resmi ağzırlara pratik politikaya dönüştürmeye fazla ağırlık vermiyorlardı. Türkiye siyasi statüsünde ise basın-yayına yansıtma, daha çok istihbarat ve özel savaş yöntemleri meseleleri irtibat elme biçiminde bir yaklaşım söz konusuydu. Bu yıllar birlikte hareketin artan ivmeli gelişmesi, onları değişik yorumlara ve tavırlara itti.

Dönemin ayırtıcı özellikleri şunlardır: Bir defa reel sosyalizmin çözülüşü. ABD'nin "yeni düzen" adı altında gjithçe etkili kılmak istediği politikalar göz önüne getirildiğinde, PKK türi bir çıkış şansı olmadığını söylediği veya en azından çıkarması gerektiği kanısı uluslararası siyasi söyleme egemen. Ayrıca Türkiye karşısında başarı şansı çok az görüldüğü için, tavır geliştirme gereği pek duymuyordu. Ama öte yandan Türkiye'nin sıkışmışlığı artan ölçüde kendini gösteriyordu. Bir devlet beklenmeyecek kadar uluslararası desteklere ihtiyaç duymas; müttefiklerinden istikrarlı bir yardım alınmasına ve gereken her türlü desteğin verilmiş olmasına rağmen, bunu da yeterli görmeyerek destek istine destek talep etmesi dikkatlerin daha da çekilmesine yol açtı. Bu Türkiye'yi aşan yaklaşımlara ihtiyaç olduğunu da açığa çıkardı. Artık Türkiye meseleleri havale etmekle, PKK meselesinin halledilemeyeceğinin veya Kürdistan'ın Türkiye'nin insafına bırakmakla işlerin kendilerine açısından daha da kötüye gideceğinin farkına vardılar. Türk statüko-

Devamı 12. sayfada

Kürdistan halkı, referandum ve ulusal meclisi inşa yolunda kararlılıklar ilerliyor

4. sayfada

Ordulaşmaya giderken başarma tarzına yüklenmek ve kazanmasını bilmek

16. sayfada

Gazeteci H. NEBİL'in PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaş ile yaptığı röportajı yayımlıyoruz.

"Kardeşlikten dem vuranlar, halklarımızı kavrayarak kabullenirler, hatta daha fazlasını veriler; kavramıyorlarsa kavrılacak gücü göstereceğiz..."

"Devrim bide dercedilirdi. Birdenbire ayaklanma ile iktidarı almak mümkün değildir. Parça parça, hatta bana göre çevreye çevreye devrim kâzânilir. Dereceye vurursak, yüzde birde başlar yüzde doksan beşe çıkar..."

20. sayfada

ŞEHİTLERİMİZDEN ÖĞRENİYORUZ, ŞEHİTLERİMİZLE GÜÇLÜYÜZ!

Şehitlik nedir? Öncelikle bu kavramı açmak emeldir. Ulusal kurtuluş kavgamızın geldiği bu aşamada, 3000'e yakın şehidimiz vardır. Bu sıradan, basit bir olay değil, gerçekten insanı çok düşündürün bir husus oluyor. Şehitlik olayı nedir, bu kadar insan niçin, hangi idealler uğruna canını boyasına feda ediyor? İşte bu, üzerinde derince düşünülmesi ve doğru sonuçlar çıkarılması gereken bir husustur.

Şehitlik, salt ulusal kurtuluş mücadelemize özgü bir olay değildir. Ulusal kurtuluş ve özgürlük kavgası veren ve kurtuluşun sağlaman halkların tarihine baktığımızda yüzbinlerce, milyonlarca ifadesini bulan şahadet olaylarına rastlıyoruz. Cezayir

ulusal kurtuluş mücadelesinde 1 milyon insanın şehit düştüğü söylenir. Yine Vietnam ulusal kurtuluş savaşında bir o kadar insanın şehit düştüğü bilinen bir husustur. Hitler faşizmine karşı direnişte sadece Sovyetler Birliği'nde yirmi milyon insan yaşamını yitirmiştir. Tarih bütün gelişim ve dönüşüm süreçlerinde bu böyledir. Uluslar, halklar, sınıflar özgürlük, eşitlik ve bağımsızlık davasına ayağa kalkarken binlerce, milyonlarca insanı şehit vermiştir. Toplumların, halkların sınıflara bölünmesiyle başlayan ve günümüzde kadar aralıksız olarak devam eden sınıflar mücadelesinde yaşamını yitirenler için bir sayı vermek artık mümkün olmuyor.

Devamı 6. sayfada

26 Mayıs kahramanlarını anarken

Sizler yıkılmaz birer kale duvarınız

11. sayfada

Onlar, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin direniş abideleri olarak her zaman yaşayacaklar!

8. sayfada

Qılaban'da TC'yi sarsan büyük darbe

15 Mayıs 1992 günü sabah erken saatlerinde kalabalık saydıkları hareketli savaş birlikleri, Şişnesin Nilve (Taşlı) Qılaban (Uludere) ilçesinin ilirine (Taşlı) ve Bileh (İlçikveren) köylerinde bulunan TC'nin iki büyük karargahına basarak eylem düzenlediler. Bu büyük çatışmada, 128 asker öldürüldü, onlarca sivil yaralandı. 2'si de ARGK gerillaları tarafından esir alınarak birlikte götürüldü. Aynı çatışmada 19 adet G-3, 4 adet MG-3, 3 adet A-6, 1 adet Bk-5, 5 adet telis ve çok sayıda el bombası ele geçirilip kamulaştırıldı. çok sayıda asker araç da tahrip edildi.

Eylemler için bir araya gelen yaklaşık 3500 gerilla, gece saat 04.00 sıralarından itibaren bölge karargahlarının etrafındaki stratejik noktaları tuttu. Gerillalar şafağı sökmesyle birlikte karakolları karşı havan topu roketleri ve ağır silahlarla saldırıya geçtiler. Her iki karakol işiyez hale gelecek düzeyde tahrip edildi. Beklenmedik darbe anında somurges, duşman güçlerinin merkez karargahına bürümeleri üzerine Şirnex ve Amed'den birli helikopterler ve savaş jetleri eşliğinde savaş alanına taşıyarak birlikleri aktardılar. Bunun üzerine çatışma devam etti. Gece geç saatlerde kadar süren çatışmada TC'nin zirhi helikopterleri ve jet uçakları çevreyi yoğun top ateşine tuttu. Bununla birlikte TC'nin TC'yi operasyonu Güney Kürdistan sınırlarının içine kadar taşındı. Ancak tüm umutları suya düşerek eli boş döndüler.

1992'NİN ÖNEMİ

Ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde 92 Zafar Yılı olarak geçmesi beklenen bir yılın bu büyük eylemleri, gelişmelerini niteliği ve kapsamı gözler önüne seriyor. 1992 yılında ulusal meclis, ulusal ayaklanma ve ulusal ordusuna nedeğerini gerçekleştirilme amaçlarını, bunları geçmiş mücadele yıllarının birikimine ve kiş sezonu boyunca hiçbir döneme kıyaslanmayacak bir yoğunlukta yürütülen hazırlıklara dayandırıyor. Yılın ortalarına doğru yaklaşmış ama, denilebilir ki 1992 yılının askeri tahtlığı iki defa bu eylemlerle hayata geçirildi. Partimizin hazırlık kampanyaları (yayınlarımız olukcu yayınımsır) yakından takip edenler, yine 1991-1992'nin uzun süren işi mevsiminin beraberinde getirdiği manevra zorluklarının savaş açısından ortaya çıkardığı olumsuz koşulları değerdirebilirler, dönemin askeri tahtlığını bu eylemlerle hayata geçirdiğini görebirler. Önemdeki, günler ve ayların benzer kapsamda askeri ve siyasî eylemlerle geç-

mesi imkan dahilindedir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı düzey, yine dönemin gerçekleştirilmesini kaçınılmaz kıldığı hedeller, artık sıradan eylemsel gelişmelerle kurulanmaz. Nitekim büyük vurmak ve boy-gelecek büyük sonuç almak TC özel savaş cephesinin çok yönlü saldırılarına verilmesi gereken karşılığın da bir gereği olarak kendisini dayatıyor. PKK önderliğinde Kürdistan halkı ile TC arasında yürütülmekte olan savaş, hiçbir dönemde olmadıkları kadar kuşakçatı. Dolayısıyla 1992 yılı savaşın tarafları açısından gelecek için büyük önem taşıyor. Bu nedenle, yılın tarihi kapatılması için bir yandan partimiz tüm gücünü yüklenirken, diğer yandan da somurgesi TC karış-davmisi savaşını şiddetlendiriyor.

EYLEMİN MESAJI

TC devlet yetkilileri ve burjuva basın çevreleri, 15 Mayıs eylemini "PKK'nin intiharvan eylemi", "son çırışması", "yıkılmazçını kanıtlamak için verdiği kanlı mesaj" vb. demagoji ve sıfatlarla değerdendirir. Hatta, "Bekaa Vadisi'nde barınanların PKK'nin moral bulmak için basıyordur" gibi büyük olan bir intihar eylemi" değerdendirilmesini yapıyor. Her şeyden önce koro halinde değerdendirilen bu demagoji ve aslı olmayan iyizli çarpıtma haberler yeni değil. Tüm bunlar silahlı mücadele tanziminde boyunca TC'nin azınlığın, yenilgi ezikliğinin bir kez daha dışı vurumudur.

1 MAYIS

Birlik, dayanışma ve mücadele ruhu ulusal kurtuluş savaşımızda yaşıyor!

İşçi sınıfı mücadelesinin bugüne kadar pratiği tarihsel direniş mirlarından anlaşılmı: tüm dünya işçi ve emekçilerinin ezilen halkların birlik, dayanışma ve mücadele geleceğini önemi: bir düşünme noktası: olan 1 Mayıs, dünya insanlığının kullu olsun!

Eğemen sınıfların açmazı bası ve sömürü ortamında, ulfak bir demokratik, ekonomik hakları, büyük direnişler ve şehitler pahasına kazanılabileceğini göstererek ve bu uğurda birçok önder ile öyşen işçi hareketi bugüne gelebili bir mesaj, iiten ABD işçi sınıfı, 1 Mayıs'ı yaratan Şişgözü işçiler şahıdına saygıyla anıyor: "Çalışarak yaşa, savaşarak öle" gibi, dünya ezilen halkları ve işçi sınıfına anlamlı bir mesaj vererek sosyal ve ulusal devrimlere önemli katkılarla bulunan Lyonlu işçiler, son direnme odakları kırınıncaya, sıkacak karışın kırınıncaya kadar savaşarak iktidarı kırınmaları kurumaya çalışan, bunun için binlerini şehit veren Paris Komünistleri'nin ve dünya gençliğinin yüreğine koro, emekçilerinin sevinç sahan 1917 Ekim Devrimi'nin yarattığı: Rus işçi sınıfı, emekçilerin ve önderlerinin sömürgeci sıklık her kurşunda, şehirleri zapteden her şehitlerinde yaşıyorlar.

İşte böylece görkemi bir mücadele tarihi içinde yizbirlemin şahadeti pahasına yaratılan 1 Mayıs ruhunu insanlığın yüce hayallerinin, büyük umutlarının simgesi olan sosyalizme karşı başlatılan Haçlı Seferleriyle yaratılmak istenen kuşku ortamında, bu yüce hayaller ve büyük umutlar adına yürütülmüş mücadelede, insanlığın bilince birazak da olsa ışık taşıyabilmeyi konuşuşuya 1 Mayıs'ta tüm devrim şehitlerini yaşatmaya kararlı olduğumuz bir kez daha hakymızoruz!

Yurtsever Kürdistan halkı!

Boylesine görkemi tarih arkaşında, dünya insanlığının gerici bir tarafı tarafından kuşatma altına alınarak tüm direnme odaklarını birer birer yıkılıp, ezilen halk ve sınıfların önderiz, önciziz bırakılmak istendiğini gözlemde; hem de emperyalist "Yeni Dünya Düzeni"nin odak noktası olan Ortadoğu'da, dünyanın en azgın güçleri karşı, her geçen gün halk ayaklanmaları ve gerilla atılımlarıyla boyatılan ulusal kurtuluş savaşımız, NEWROZ geleceğini 1 MAYIS ruhıyla bütünleştirelimizdir.

Her türden iç ihanetin, gerici gücün hareketle geçirilecek askeri şiddetin emrine verildiği; özgürlük ve bağımsızlığı olan insanın sömürmesi için tüm ideolojik, politik, kültürel ve ekonomik araçların devreye sokulduğu; kontra saldırılarından kafamı provalarına kadar her türlü taktiğe başvurulduğu kutsal savaşımızın uluslararası bağlantı ve desteklerini kesmek için çeşitli diplomatik ve şarhla yöntemlerinin gündemleştirildiği bir dönemde; ARGKye aulan destek, ERK'ye verilen güç, PKK'ye olan inanc ve Ulusal Önder Başkan APO'ya karşı gösterilen sevgi, hem geçmişte verilen bir cevap ve hem de 1 Mayıs'tan itibaren dayanışma ve mücadele ruhuna duyulan bağlılığın bir ifadesi olmaktadır.

İşte böylece azgın bir dünya karşıında gösterilen bu soylu ve bir o kadar da kararlı tavra denk düşen "Zafar Yılı'nın Ulusal Meclis, Savaş Hükümeti ve kurulumış bir Merkezi Ördü hedefi; dünya gençliğinde de şışkilerlelini üzerinde kermeye yelmştir.

Başta ABD olmak üzere emperyalist sistem; bölge gericiliği ve hain Türk örgütü ya da bireylerini arkasına alarak savaşımızı boğmak için her türden yalı ve yöntemle basıyımın hazırlığı: içine giriyor.

Boige dost güçleri üzerinde bası kurarak, olan da savaşımız karşı tavır almaya zorlayan emperyalizm ve bölge gericiliği; öncelikle partimiz ve önderliğimizi taşıyıcı etmek için her türlü girişim adım adım devreye sokuyor.

Yığıt Kürdistan halkı!

Özümüzde oynanan oyunlar, etrafımız şararı gerici kuşatma, faşist TC'nin yürüttüğü azgın saldırılar karşısında, ordumuz, cep hemizi ve partimizi daha da güçlendirerek savaşta boyunduracağız. Ulusal Önder Başkan APO'nun talimatlarını bilince çapıyı görevere, rimize daha işi sarınlarak, halk olarak meclisimizle, hükümetimizle, ordumuzla "Zafar Yılı'nı hedeflerine ulaşarak, duşmanın tüm oyun ve saldırılarının puskurtmak, yalnız Kürdistan için değil, bölge ve dünya halkları için de hayatı derinden bir önem taşıyor.

Unutmayalım ki, Demirci KAWAC'dan devraldığımız bayrak, dünya ezilen halkları ve emekçilerinin kanlarıyla kızzılarak şehitlendirilmiş, genila atılımlarımızda dalgalanıyor.

Dünyanın birçok yerinde burjuvadan indirilen bu bayrak, dağlarımızda, şehirlerimizde, köylerimizde dalgalandığı, insanlığın soylu değerdeleri olan bağlılığı ve bu değerdeleri için mücadele etme ruhu, kurtuluş savaşımızda bütünleştiğimiz bağımsızlık ve özgürlüğümüz her 1 Mayıs'ta taçlanarak güçlenecektir.

Dünya ilercisi insanlığı,

Ortadoğu halkları ve devrimci-demokratik güçleri!

Dünya insanlığının en kutsal değerdelerinin, kan-cana pahasına yaratılmaları bir simgesi olan ve halkların, halk önderlerinin önderine birlik, mücadele ve dayanışma gücünü koyan 1 Mayıs ruhu özellikle günümüz dünya gerçekliği için, bu ruhu öldürmeye çalışan ve bunun için, tarihinin en soysuz saldırı dönemi: başlatılan emperyalizm, faşizm, siyonizm karşı bizi göre çağlıyor.

Bu göre, şimdiki tüm dünya gençliğini şışkelerini üzerine çeken, dünya ve bölge gericiliği tarafından kuşatma altında tutulmak istenen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine destek vermeyi, ona aktif katılmayı sağlamayı zorunlu kıyor. Ki bu desteğin önemli kistası: da, her halkın, öz öncüsü önderliğinde kendi ölkesinde gerici güçlere karşı: mücadeleyi yükseltmek, iktidarı zaptı yolunda ilerlemesidir.

Bölgemizde oluşturulmak istenen "Yeni Dünya Düzeni", başta halklar düştür ABD olmak üzere, faşist TC, siyonist İsrail ve dünya gençliğinin çıkarlarını temsil ediyor. Bu karşı çevrelerinin planlarını hayata geçirmelerini önünde ve büyük engellerden birisi de PKK önderliği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine olmaktadır. İşte bunun için, mücadelemiz, İsrail bu gerici cephe tarafından taşıyıcı edilmeye çalışılmaktadır.

"Yeni Dünya Düzeni"nin bölgemizde egemen olması demek, Arap, Fars, Kürt ve Türkiye buynurlarına paşlı bir pranganın geçirilmesi demektir. Onun için, nasi ki, Türk, Arap, Fars halklarının kaldırın Kürdistan halkının da çıkarı oluyorsa ve bunun için, Kürdistan halkıyla onun öncüsü PKK her türlü göre yine getiriyorsa, bölge halkları ve önderlikleri de gerici egemenlikler karşısında devrimci görevlerini yerine getirmekle yükümlüdür. Bu yükümlülüğü, bölgemizin tüm ilercisi, devrimci, demokrat örgütü, hareket ve partilerini, kurtuluş savaşımız karşısında daha duyarlı olmaya ve Kürdistan halkının yürüttüğü savaşta açıkça desteklemeye, partimiz PKK ile enternas-

Kaldı ki, partimizin kendisi kanıtıma gibi bir ihtiyacının olmadığı, dolayısıyla bu eylemlerle özel bir mesajı amaçlamadığı ve tam tersine savaş, her cephe de, Kürdistan'ın her alanında yaygınlaştırma taktiğini uygulayacak önderimizde aylarda daha da netleşecektir.

TC, eski savaş meclisi yerine denemek istediği başka kadrolardan yeni bir savaş hükümeti kurarak yılın başından bu yana Kürdistan'ı bombalamak, halkımız üzerinde değerdendirilmesini bir terörü uygulamaya, bunu her yıl katliamlı sonuçlandırma politikasını esas aldı. Ağır ve uzun geçen kiş koşullarından da sonuna kadar yararlanmaya çalışarak, halkımızın Newroz kutlamalarına katılma cevap verdi, cenaze törenlerinde, terörü protesto amaçlı gösterilerinde halkın izlenim silahları rastgele atesledi, "Tali meçul cinayetler" yaygınlaştırarak yoğunlaştırıldı, ihbarlar ve ihanetler sonucu bazı gerilla birimlerinin büyük güç takviyesiyle ya bombalayarak katletti, kurultay Ordumuzun TC'nin tüm yaptıkları karşılık beklenen eylemleri biraz da olsa geciktirince Türkiye ve Kürdistan çapında bası, TV, topları, mesaj, demec vb.leri aracılığıyla geliştirilen psikolojik savaş propagandaıyla zafar sarhoşluğu yaşandı. Sözünmuna bu, kendi deyimleriyle "Hükümetin başları politikasının ve demokrasinin yarattığı"di TC Başbakanı S. Demirel; işleri Bakan, Olanıistü Hal Valisi vd. yetkililerinin katliatlığı terör konulu bir top-

lantıda, "Güneydoğu'da her şey yolunda" da havasıyla, "İstanbul'un işini bitir" talimatını veriyordu. Böylece tüm müteffik güçlere, terörün yük edildirmesine mesale aldıkları yönünde mesale veriliyordu.

15 Mayıs eylemleri, özel savaş hükümetinin bu psikolojik çoktirme, basınıncı yoluyla geçireceği gizleme, soynıncı daha dağalya mesaj kampanyasını ceta yerinden ve zamanından kırarak TC'yi, canevinden vurdu. Halkı terörü karşı çıkardıkları, devletin hakymetini her alanda kurdurkaları sıklıkla zafar sarhoşluğu edasıyla açkılanıyor. Demirel, bu eylem arcaından ise verdği ilk demecinde, "İçim kan ağlıyor" diyorodu çokmız haliyle. 15 Mayıs eylemi, "boyle yapar adam" misali TC'nin umutlarını paramparça ederek, zafar sarhoşluğu önüne zlenen bir hayal olduğunu gösterirken, PKK'nin de yıkılmayacak kadar sağlam bir yapıya sahip olduğunu, taktik politikalarının sonucu; almayla devam ettiğini, hiçbir kuşuda basıya ve özgürlük hakkından vazgeçmeyeceğini bir kez daha -gösterece demeyim- hatırlattı. Yine PKK'nin Kürdistan'da büyük bedeller pahasına yarattığı değerdeler, ne TC tarafından yok edilebilecek ve ne de işbirlikçi hanter tarafların üstüne konulabilecek değerdeler olduğu; dolayısıyla herkesin, her çevrenin, her devletin gerici; politiklara çekilmek zorunda olduğu bu eylemlerle bir kez daha ortada yere serimştir. Gözler önündeki bu gerici görmeylemlerin kaybedecek kesindir.

Yonalist ilişki içinde, mücadele esasına dayanan birlik ve dayanışmayı geliştirme zorlanmaktadır.

Dünya ilercisi insanlığı!

Dünya insanlığının, işçi sınıfı hareketi ve devrimlerinin bir parçası olan ulusal kurtuluş savaşımız karşı başlatılan gerici saldırılar karşısında daha duyarlı olmak ve 1 Mayıs'ın yaygın ruhuna uygun olarak, mücadele içinde birlik ve dayanışma göstermek, entelemez bir göre ve ilercisi durmaktadır. Savaşımız yükselmeye, insanlık cephesine güç katacağı gibi, darbelmesini de, insanlık savaşında önemli bir değerdin açmasını anlamla gelecektir.

Onun için, dünya proletaryasının kan-cana pahasına elde edilen mevliler ve yaratılan değerdeleri takıpsızı olan PKK önderliği Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine, her türlü sahte, yanlış yaklaşım-lardan uzak olarak değerdendirilme ve insanlık kavayışının bir parçası olarak ele alınıp aktif bir biçimde desteklenmelidir.

Türkiye emekçi halkı ve ilercileri, devrimcileri, demokratları!

Tarihsel-toplumsal ilişkisi açısından birbirini çok yakından ilgilendiren devrimlerimiz, birbirini destekleyecek güçlenmesi, sadece iki kardeş halk arasında değil, bölge ve dünya insanlığı açısından da önemli sonuçlara doğuracak bir gelişme yaratacaktır.

Bugün dünya ezilen halkları ve proletaryasının elinde militan bir ruhla dalgalandığını görmek 1 Mayıs bayrağı, Türk ve Türk halk-larının mücadelesinde birlikteliğin aşmaz bir güc göstericisi olmalıdır.

Kürdistan'da gelişen ve Türkiye'de devrimimiz kaderine de yakından ilgilendiren partimiz önderliği kurtuluş savaşımıza karşı, Türkiye emekçileri bir duşman gibi saldırılarına çalışmakta ve her geçen gün soynetti duşman hareketle gerici politikalar üretmektedir.

Elbette, böylelikle kardeşlik bağlarına ihtiyaç duyan, milyyetliği değil, enternasyonalizmi öne çıkaran Kürdistan halkının sesine Türkiye halkı da cevap verememek edemez.

Bu cevap, ancak özgürlük, devrimci, demokratik mücadelelerin geliştirilmesi sağlığı bir rotayı girer. Onun için, Türkiye devrimci demokratik güçleri, yaşanan sorunlar ve saldırılar hale getirilmek istenen soynemizi karışında dışarıya olmalıdır.

Bu, tarihin halk önderlerine yüklemiş olduğu bir görevdir. Bu görevin bilgilendirme olarak bir, Türk halkını demokras ve sosyalizm mücadelesinde yolunda, halk olarak üzerinde göre devrimci, savaşımız yükseltmek ve enternasyonalist ilişkileri öne çıkararak yerine getiriyoruz. Aynı anlayış, Türkiye halkından ve devrimci-demokratik güçlerinden beklemekte 1 Mayıs ruhunun zorunlu bir gereğidir.

İşçi sınıfı kalelerine, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesine karşı en azgın saldırı ortamında kullandığı: 1 Mayıs'ın önem ve anlamı, onun yaygın ruhu, mücadelemizin önünde ve onun yolu-aydınları bir meşale olarak kalacak, bu yolu yaratan işçi sınıfı hareketleri ve devrim şehitleri, mücadelemizde yaşayacaktır!

- Kahrolsun emperyalizm, sömürgeci-siyonizm, faşizm!
- Yaşasın 1 Mayıs!
- 1 Mayıs birlik-dayanışma ve mücadele ruhu mücadelemizde yaşıyor!

Mayıs 1992

PKK Ortadoğu Temsilciliği

Kürdistan halkı referandum ve ulusal meclisi inşa yolunda kararlılıkla ilerliyor

Yüksek bir gelişim seviyesine ulaşan ulusal kurtuluş mücadelemizin gündeminde bugün yalnızca sömürgecilğin tüm kurum ve kuruluşlarıyla Kürdistan'dan sökülüp atılması değil, aynı zamanda Kürdistan halkının öz kurum ve kuruluşlarının da adım adım yaratılması görevi vardır. Ulusal meclisin inşası, halkımızın kendi kaderini tayin hakkının bir aracı olarak, eğilimini belirleyecek bir referandumun yapılması, savaş hükümetinin inşası, ulusal kurtuluş savaşımızın üstte yönetip yönlendirecek sav konseyinin (Askerî Konsey) tam bir örgütlülük ve işlerliği kavuşturulması, savaş ekonomisinin inşası yolunda adımların atılması, yargı organlarının eğitim-öğretim organlarına kadar halkımızın devletleşmesini organlarının adım adım yaratılması, kısacası, Kürdistan halkının kendi kendini yönetmesini ve çağla bütünleşmesini sağlayacak kurumlamaın yaratılması artık güncel görevlerimiz arasına girmiş bulunmaktadır.

Sömürgeci kurulumlaşmaya karşı ulusal kurulumlaşma

Ulusal kurulumlaşma dediğimiz bu süreç şüphesiz kendiliğinden girilmeyeceği gibi, öyle "insanlık tartışışı" veya "bizim de bir meclisimiz olsun" tarzında ortaya atılmış sloganlar da değildir üzerinde durulan hedefler. Bu, tamamen Kürdistan'da yirmi yıldır verilen ulusal kurtuluş mücadelesinin ulaştığı aşamaya tekabül eden bir gelişimdir.

1984'ten beri sürdürülen silahlı gerilla savaşı çocukluk aşamasını tanımlayıp olgunluk çağına ya da askeri anlamıyla stratejik dengeye yaklaşarak düşman karşısında bir alternatif olma konumuna ulaştı. Düşmanın tüm ihanet, provokasyon ve imha dayatmalarına rağmen savaş gileşerek artık kadroların her çerçevesinden çıkıp tüm halka mal oldu ve 1992 Newroz'ya birlikte de Kürdistan halkı toptekün savaşan bir halk gerçekliğine ulaştı. Halkın bu niteli devrim istyleyle dolması ve bu istile ayaga kalkması, savaş safklarında yerini alması düşmandan büyük bir kopuşu da beraberinde getirmişti. Düşmandan kovan halk, onun Kürdistan'da 70 yıldır egemenlik aracı olarak ayakta tuttuğu kurumlamaı da artık devre dışı bırakmak ve kendi sorunlarını bu düşman kurumlamaı çözümeceğinin bilincine varmış bulunmaktadır.

Sıradan bir kişisel talebinde en üst düzeydeki toplumsal taleplerine dek tüm sorunlarını Kürdistan halkı bundan önceki süreçlerde sürekli düşman kurumlamaı çözüme kavuşturma yoluna gitmiş, ancak hiçbir zaman bu kurumlamaı kendisi için bir çözüm bulamamıştı. Sonuçta hep üstün gelen düşman, kaybeden ise kendisi olmuş ve bu durum hep düşman lehine işleyerek sürmüştü.

Kürdistan halkı düşmanın tüm sömürgeçliği olduğu düşünüyorsa, Kürdistan'daki sömürgeci kurumları kendisi için kurularak olarak bilir ve eğitim, öğretim, yargı, çağışma gibi birçok sorunlarını bu kurumlarda ifade etmeye çalışır. Ne

var ki, kemalist sömürgeci ideolojiyle yükü bu düşman kurumlara Kürt halkına asimilasyonu, horlama, erime, yok etme, Türkleştirme ve kendine benzeştirmekten öte bir şey vermedi. Bu kurumlara bir yandan Kürt ve Kürdistan gerçekliğini inkar ederken, diğer yandan Türklük ve Türkiye olgusunu zihne, yaşama ve hayata her alana aktararak bir halkın, bir ulusun yok oluşunu gerçekleştirmeye çalıştılar.

Ancak PKK önderliğinde Kürdistan halkının bilincinlenmesi ve ulusal kimliğine döndürülmesi için verilen mücadelede geliştiği halk, TC eliyle mezara yatırıldığını gördü. TC'nin hiçbir şartta, çırpıtma ve sahte işleyişinin farkına vararak "Her şey Türklük ve Türkiye için" sloganının kendisi için ölüm olduğunun bilincine ulaştı.

Neden ve nasıl bir referandum?

Artık bazı şeyler de Kürtler ve Kürdistan için demenin gerekliliği kendini dayatmıştır. Neden her şey Türklük için ve neden sıra Kürtlere gelince en aşşanmış halk meselesini görme?

Demek ki ortada ikili bir durum, haksız bir konum vardır. Gerçektiğide "kardeşlik"ten dem vuran TC'nin Kürt halkına hiç de kardeşçe davranmadığı gerçeği gün işşışın çıkması. Kardeşlik işşış paylaşım, eşit yaşam demektir. Bir evde -ki bu ev ülkedir- birlikte çalışıp birlikte yemek, birlikte yaşamak kardeşliğin gereğidir. Ancak bir kardeşin hep yemeyi, hep varması, hep hoşratça davranması, diğerine kölece çalışıp hiçbir hakkının olmaması söz konusu olduğunda, bu, sistemin bozuk, düzensiz, adaletsiz ve tek taraflı olduğunu gösterir ve o evde -ya da ülkede- kardeşliğin olmadığı, tutumun tek yanlı ve düşmanca bir tutum olduğunu açığa vurur.

Günümüzde Kürt sömürgeçliğinin Kürt ve Kürdistan gerçekliğine düşman bir kurulumlaşma olduğu gerçeğini tartışmak veya bunun aksini savunmak nasıl ki geri ve hatta düşmanca bir tartışma olacaksa, "Kürtler kendi kurulumlaşmalarını yaratmalıydı" sorusunu benzer temelde tartışmak da bir o kadar gereklidir. Tanıklaması gereken en insanca tutum şudur: Kürtler niye kendisi ulusal kurulumlaşmalarını yaratmıyorlar? Yaratmaları önündeki engel nedir? Bunları yaratılmasını yolu nereden geçiyor? Bunun barışılması için halkın omuzuna düşen görev nedir? Gerillanın omuzuna düşen görev nedir? Yine ilerici-demokrat insanlığa bu yolda ne gibi bir işlev yüklenebilir ve bunun gereğini nasıl yerine getirebilirler? İnsanlık camiası bu konuda üzerine düşen görevi yapar mı? Yapmıyorsa nasıl harekete geçirilebilir? Yurt dışına savrulmuş milyonlarca Kürt insanı kendi ülkesinin inşası için daha aktif katkıyı nasıl sunmalı, bu kurulumlaşma nasıl bir rol oynamalıdır? Ve asırlardır zoraki bir birlik içinde tutulan Kürt ve Türk halkları nasıl gönüllü ve eşit bir birliğe ulaşabilirler? Bu ya ulaşmadı Türkiye halkına düşen görev nelerdir? Kürdistan halkına düşen görev nelerdir? Türkiye halkı ya da dev-

rimcileri, ilericiileri bunu ne kadar yerine getiriyorlar? Kürtler dört parçaya bölünmüşle birlikte Ortadoğ'da köklü ve önemli bir yer tutuyorlarsa bu konuda Ortadoğ halklarına düşen görevler nelerdir? İran, Irak, Suriye halkları Kürdistan halkının insanlık alemine ayak basma sürecine nasıl katkı sunabilirler? Görevleri nelerdir? Veya bu görevler yapılıyor mu? Daha da ötesi bu halkların Kürdistan halkıyla sürdürdükleri bu haksız ve tek taraflı yaşamın devamını mı, yoksa bu haksız ve tek taraflı tutumun kalkmasını mı istiyorlar? Birlikte yaşanacaksa bu kim karar vermeli? Köle konumundaki Kürtler mi, yoksa köle efendisi sömürgeçler mi?

Tüm bunlar ve benzeri birçok soru bugün ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişimine paralel olarak gerek Kürt halkının ve gerekse bölge halklarının gündemine girmiş ve bununla da sınırlı kalmayıp Avrupa ve dünya halklarının da gündemine geçecek benzerler.

Çünkü ortada üzerinde her türlü hesap yapılan ama hiçbir şekilde görüşüne başvurulmayan bir halk gerçekliği var. Demek ki başta bunu gidermek gerekiyor. Bu halk adına verilecek kararlarda başta bu halkın kendi fikrini sorulması gerekiyor. Kürt kurmay, diplomat ve devlet adamları sık sık "Kürtler yüzyıllardır bizimle birlikte yaşamı ve hiçbir şikayeti de yok" diyorlar. Acaba öyle midir? Gerçekten bir şikayetlerinin olup olmadığı Kürt halkına sorulmuş mudur? Türk devlet yetkililerinin bu iddialarının çok sıklaştığı bugünlerde böyle bir soruyu Kürt halkına sormanın da artık kaçınılmaz olduğu ortadadır.

Bunun da tek yolu referandumdur. Kürdistan'da yapılacak bir referandumla halka sorulacak gerek: Siz kölece yaşama evet mi diyorsunuz, hayır mı? Türk sömürgeçliğinin ülkemizi gasbetmesine, talan etmesine, size hiçbir yaşam hakkı tanımasına, hiçbir ulusal özelliğini koşturmasına göz yummasına, en ufak insanca yaşam hakkını dile getirmenizi kanla bastırmasına gönlü rıza mı gösteriyorsunuz, yoksa bu haksız birlikteliğin, bu zorba sömürgeçliğin kalkmasını mı istiyorsunuz? Siz Türkiye halkıyla mevcut koşullarda mı birlikte yaşamak istiyorsunuz, yoksa eşit ve özgür temelde bir yaşamı mı istiyorsunuz?

Hiçbir halk köleliği özgürlüğe tercih edemez

Evet, Türk sömürgeçlerinin iddialarının doğruluğu veya yanlışlığı ancak böyle soruların Kürt halkına sorulup yanıtının alınmasıyla kesinlik kazanacaktır. Şurası bir gerçeklik ki, hiçbir köle, üzerinde despotik baskı ve katliam kılıcı olmadan "ben gönüllü olarak köle kalmayı istiyorum" demez. Tarih buna tanık olmamıştır. Aksine tarih sürekli kölelerin efendilere karşı başkaldırısına tanık olmuştur ve bugün de tarih Kürdistan'daki köle Kürtlerin özgürlüğü

için silahlanışına ve efendi Türk sömürgeçliğine başkaldırısına tanık olmaktadır. Kürt halkı özgür olmaı istemekte ve bunun için kadıncocuk, yaşı-geçen tüm ögeleriyle canı pahasına bir savaşını göze almış bulunmaktadır. Özgürlük isteminin sömürgeçliğin kaplarına dayandığı böylesi bir günde artık halkın görüşüne başvurulması düşünülemez. Efendilerin konaklarından çıkıp halka "ne istiyorsunuz" diye sormalarının zamanıdır. Yoksa o halkın içindeki Spartaküs bu soruyu sorar ve tüm halk birlikte yürüyerek sarayan efendilerin başına ykar.

Demek ki Kürdistan'da yapılacak bir referandum Kürdistan halkının artık sömürgeçlik altında yaşamak istemediğini, ulusca onaylanacak olacaktır. Böylesi bir referandumu TC mi yapar, uluslararası demokrasi güçleri mi yapar, yoksa bu halkın öncü gücü mü yapar; orası dünyanın sürekli gelişen konumuna göre değişebilir ve bize önemli yare değildir. Zaten PKK halkın gündemine bunu koymuş ve büyük ölçüde tamamladığı hazırlıklarla bunu başama çalışılmasını gışmiş bulunmaktadır. Bu aşamada uluslararası güçler devreye girip TC'yi razı ederse serbest bir referandumun yapılması koşullarını hazırlayabilirler. Ancak bu yapılmasa bile PKK'nin aldığı tedbirler, yaptığı hazırlıklar ve yürüttüğü çalışmalar böylesi bir referandumun gerçekleştirilmesini olanaklı kılacak niteliktedir.

Söz Kürdistan halkınındır

Özgürlük istemileye ayaga kalkmış bir halk hiç şüphesiz sömürgeci egemenliğin son bulmasına o verecektir. İşte o zaman Kürdistan halkı kendi kaderini kendisi tayin etmek için işş gışecek ve devletleşme kendini dayatacaktır.

Devletleşme ancak devleti oluşturan kurumlara yaratılması mümkündür ve bu kurumlamaı başında da ulusal bir meclisin inşası gelir.

"Neden bir ulusal meclis" diye sorulacak olursa, verilecek cevap, bir halk başka türlü kendisini nasıl yönetebilir, nasıl ifade edebilir, nasıl geleştirebilir şeklinde olacaktır. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş bu soruyu yanıtlarken şunları dile getirmiştir:

"*Namussu insanlar ve topluluklar şimdi bu soruları kendilerine sormalı ve cevap vermelidir. Kürt halkı için, bu halk vardır ve artık kendi kimliğini tanıyıyor denliyorsay, o zaman bu nasıl kimlikler ki, en yaşamsal konuda bile tek bir sözcük ifade edemiyor? İfade edince de kapılar kapanıyor? Kimliğin bu biçimde ifade edilizi tarzı olmaz; bu, dar düşünlük durumudur. Kürdistan'daki emekçi halk yılların şiddetli kendi idareleri dışında zorlanarak her tarafa savrulmaktadır. Kürdistan'daki nüfus Kürt nüfusu Türkiye'nin metropollerine taşınmıştır. Yüzbinlerce insanımız Avrupa ve çeşitli Arap ülkelerine girmiştir. Bu insanlar denen savrulduklar? Savruldukları alanlarda ne bulabiliyorlar? Aileler yaşasalar bile, çocukları ne olacak? Milyonlar kendilerine bu soruları sorması gerekir. Bunlar İstanbul, Ankara ve İzmir gibi Türkiye'nin büyük yerleşim merkezleri-*

de ne kadar kalabilecekler? İş var mıdır, çıkış var mıdır? Belli ki bunlar, çok ciddi sorulardır ve cevapları da yoktur.

Yurt dışına savrulmuş olanları bir yana bırakalım, yurtlarında bulunan ne kadar bulundukları toprakların sahibidirler. Bu toprakları tanıyorlar mı? Bu toprakları diledikleri gibi üretme açabiliyorlar mı? Zengin yeryurtı kaynaklarından nasiplerini alabiliyorlar mı? Bir damla petrol, bir parça demir ve çıkarılan birçok maden üzerinde bir hak iddia edebiliyorlar mı? Ürettiklerinin ellerinden nasıl alınıldığını biliyorlar mı? Ortak bir ekonomik faaliyet var mı? Yaşadıkları ülkede bölge devletlerinin üzerinde çatıştığı akarsular varken, bunun için küçük bir söz söyleyebiliyorlar mı? Kendi ülkelerinde kurumsal olan barajlar vardır; bu barajların enerjisi nereye gidiyor? Bu barajlardan elde edilen elektrik Balkanlar'a ve Kafkas ülkelerine kadar gidenken, Kürdistan'da kanlılık kalan köyler vardır. Bu ülkenin petrolü nereye gidiyor? Habre yeni kuyular açılıp bu petrol tala edilmiyor. Bu konularda karar veren bir ulusal irade gerekir. Bu maddeler bizim topraklarımızdan çıkıyor, bizim bir izim sözümüz geçerli olmalıdır. Bu değerlerin neden talan edildiğini kendi kendisine soran bile yoktur. Kendilerine satılan değerler, kendi değerleridir ve üstelik çok pahalıdır. Bunları karşılayacak sanayi üretimi de yoktur. Dahası iş yoktur, nüfusun %70'i işsizdir. Kültür ve okuyoktur. Sömürgeçlerin dilyle dahi okuma olanağı yoktur. Okullarda sömürgeçlik ve inkarcılık aşlanmak istenir. Türk gibi öl ve kurtul; Türk gibi ölmezsan, düşüp biterisin derin. Tarihî değerlerimiz her gün yok edilmektedir. Tamamen harabeye çevilmiş bir ülke, ihanetle uğramış topraklar, erozyona uğralmış bir kültür, işsiz ve eğitilmiş insanlar topluluğu, muazzam bir nüfus artışı... Adına Kürdistan ve Türk halkı denilen gerçeklik işte böyledir.

Bütün bu konularda en temel kararlara aablen bir meclis gereklidir."

Görüyor ki, soru hayatı açık ve anlaşılır olup taşınma götürür yanı yoktur. Bu halk eğer bu topraklar üzerinde yaşayorsa, ne diye bu halkın ve bu toprakların kaderi hakkında bu halkın kendisi dışına herkes söz sahibi olsun da, esas kaynağı söz sahibi olmasın? Demek ki, yıllar bir haksızlık süregeliştir. Zorba sömürgeçlik kendisini halkın iradesi saymış ve bu iradeyi kendi sömürgeci emellerine tabi kılmıştır. Öyleyse bu sahte iradeyi yıkıp yerine gerçek halk iradesini, Kürdistan halkının kendi iradesinin işş edilmesi gerekli ve zorunludur. En iyi ve geçerli sözcük ancak onun iradesinin gerçek temellerde temsil edilebilir güçlere söylenebilir. Bu da halkın kendi bağında ve kendisi için seçtiği temsilci veya vekillerle mümkündür.

Ulusal iradeyi temsil eden ulusal meclis ve görevleri

Öyleyse yapılacak diğer önemli bir iş, halkın meclisinde yer alacak

Şehitlerimizden öğreniyoruz, şehitlerimizle güçlüyüz!

Başarılı 1. sayfa:

Bugün Kürdistan'da yeni bir tarih yaratmak istiyoruz: halkımızın binlerce yıllık esareti yaşamına son vererek, bağımsız ve özgür bir toplum olarak ilercisi insanlık ailesi içinde yaşamayı esas alıyoruz. Bunun mutlak amacı bedellerle olacağını, bunun içindeki en soylu, en seçkin, en temiz yürekli, mert ve kahraman bireylerin canlarını kechinmeden feda etmeleriyle mümkün olacağını unutmamak gerekir. Bu anlamda, mücadelemizde daha denge aşamasına varamadığımız, ama siyasi alanda bir üstünlük kazandığımız bir dönemde 3000 şehit çok fazla gibi gözükse de, Kürdistan gibi binlerce yıllık kölelik ve köhneşmiş bir egemenlik altında varlığını zor bela sürdüren bir ülke gerçekçi gözününe getirildiğinde yaşamının, yaşamı yeniden var etmenin zorunlu ve vazgeçilmez bedelleri olarak bu şahadetler kaçınılmazdır.

Erbette ki yine de, sorun üçüye basit, küşünsenice ve yüzeysel ayaklaşılar geçirenlere bir sorun değildir. Anıları doğru sahiplenecekse, her şahadet olayından çıkarılması gereken dersler ve önemli sonuçlar vardır. Savaş pratiğinde ortaya çıkan çok yönlü yetersizliklerin doğru tahli edilmesi, doğru temellerde sonuçların çıkarılması, savaş tarzının ve taktiklerin oturtulması açısından zorunludur. Unutmayalım ki birçok şahadet, taktiki yetkinlikte uygulanamamış, savaş pratiğinde ve güncel yaşamda için düştüğümüz yetersizliklerimizin sonucu olmuştur. Bunun için de, sorunun üzerinde iyi düşünülmesi, iyi idrak edilmesi ve şahadetlerin büyüklüğü ve yüceliği de iyi bilince çıkarılarak yaklaşılması gerektiği ortaya çıkıyor. Parti saflarımızda, parti militanların şehit yoldaşlarına yaklaşımları, onların anlarına bağlılıkları aynı zamanda dayaya doğru sahip çıkmamanın temel bir özelliği oluyor. Bu, sadece sıradan bir duyguya bağlı olma anlamında değildir, oldukça derin ve çok yönlüdür. Kısacası, bu kadar insan hiçbir kişisel çıkar gözetmeksizin şehit düşüyorsa, bu kadar kan dökülüyorsa, bunun çok büyük ve derin bir anlamı vardır. Yine tarihte, yakın geçmiş süreçlerinde ve günümüzde ucaşın, halkların kurtuluş mücadelesinde büyük emek sahibi olan insanların şehitler olduğu gerçeği de hesaba katılrsa, sorunun ciddiliği, büyüklüğü ve yüceliği kendiliğinden anlaşılır.

Bugün biz, bu soruna nasıl yaklaşacağız, bunun büyüklüğü nedir? Bu konudaki pratik tavır, nedir ne olmalıdır? Militan ölümler, bu konuların iyiye netleştirilmesi derinliğine kavranılması gerekir diyorum. Aksi takdirde, şehitlerin anlarına, devrettiler mücadeleye doğru sahiplilik edilemez. Kendini bilmez bazı insanları, insanlık değerlerinden uzaklaşan sözcüklerini, şehitlerimize nasıl saygısızca yaklaşımların derinleştirilmediye tabi tutarsak, gerçek bunların kılınları ağızla konuşulur, kimin adına yeni nasıl ifade ettikleri iyi anlaşılır. Erbette ki bu tür kişilerin nefret edilecek; bunlardan bu saygısızca tutumlarından dolayı sonuna kadar hesap soracağız.

Belirttiğimiz bu sorun, yalnızca günümüzde ulusal kurtuluş mücadelemizi karşı karşıya olduğu bir sorun değildir. Bugün ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerinin yükselttikleri mücadelelerin, özgüde kendi düşmanlarını, genelde ise dünya gericiğini her türlü saldırı, imha ve kalamalarıyla yüz yüze kaldıkları bilinmektedir. Bugüne kadar bizim

yürüttüğümüz ulusal kurtuluş savaşına karşı da yapılan kalamalar, saldırılar, yakıştırılmaya çalışılan olumsuz sıfatlar az değildir. Bunları düşman yapıyor. Ama düşmanın diyetle konuşan, kalamaya, yapan, emperyalızın ve Türk sömürgeciliği gibi ağız fasist bir düşmanın koltuk değnekleri olan, düşmanımızda daha fazla usaklık yapabilmek için adeta düşmanla yarışan kendini bilmezler, soysuz takımlar da az değildir. Bunlar kurnazlıkları, ikizli tutumları, emek kahramanlarımızın yarattığı devrim değerlerine konmak isteye emek düşmanlarıdır. Biz, bu tutumu sergileyenlerin de amansız düşmanımız. Bunları, en değerli varlıklarımız ve direnişimizin temel güç kaynakları olan şehitlerimizle yakıştırarak sıfatların hesabını soracağız; her şeyin yeni ve zamanı vardır. Bunları, kılınları ağızla konuşulur, kimlerin denetim altında oldukları, yeni nerede ve nasıl yaptıkları, nasıl bir yaşam sürdürdüklerini halkımız çok iyi biliyor. Halkımız, artık şehitlerine görkemlice sahip çı-

ran şehit düşmeleri de söz konusu olur. Halk arasında bir deyim vardır: "Özgürlük ağacı kanla büyür." Demek ki, bağımsızlık ve özgürlük için kan dökülmenden zafer sağlanamaz. Yine, doğrunun, güzel olan her şeyin kazanılması soylu emekler ve ağır bedeller pahasına olur. Kısaca şehitlik olayı bu tür durumlarda ortaya çıkar.

Biliyoruz, günde yüzlerce, binlerce insan cinayetlenir, kazalarda ya da doğal nedenlerle yaşamını yitirir. Bu dümler, halkların tarihinde ve insanlığın kurtuluşu için fazla bir anlam ifade etmez. Dolayısıyla böylesi dümlerde şehit ölü iddiasında da kimsel bulunmaz. Hatta toplumsal afetlerde toplu ölümler olduğunda da, şehit diye bir sıfatlandırma kimsel bulunmaz, olamaz da zaten. Şehitlik, ezilen ulusal, halklar ve sınıfların toplumsal kurtuluşlarında yaşamalarını yitirenlere biçilen en soylu meretbe oluyor. Yüce erkekler, büyük davalar için harcanan engin çabaları yaşamını yitirenler, yeni ve özgür toplumun yaratılmasının dina-

kilde görmemiş olsaydım, sütlümü helal etmeyecektim. Ben ölümü bugünler için büyüttüm. Sütlüm evladına helal olsun." Anaların dilinden dökülen bu sözcükler nasıl bir araya getirelimiz? Yüce acaş dayınamız düzeyde de olsa, bu sözləri söylemek, yürekteki vatani duygusunun ne kadar derinleştiğini gösterir. Vatan, özgürlük, bağımsızlık, hak ve adalet için ölümler, ölümlerin en yücüsüdür ve halkın yüreğine böyle nakş oluyor.

Vatan davası için şehit düşenlerin ardından böyle konuşulurken, aşiret kavgalarında kan davalarda onlarca insanın gözüklara bir biçimde birbirlerini öldürmeleri, acımasızca kurşunlanmaları sonucu yaşamını yitirenlerin başında anılmaları, bacıları feryatları, gözyaşları yakın sürece kadar yaşanan ve halen çekilen düzyelerde de olsa devam eden toplumsal gerçeğimizin diğer bir yönüdür. Bunun temelinde düşman politikaları vardır; birleşmek, örgütlenmek, ulusal ve toplumsal hedeflere sahip çıkmamak için, ne gereklye düşman onun yapmaktan çekinmemişir. Bu konu toplumsal gerçeğimizin çok önemli ve özgün bir yanını oluşturmaktadır, ancak konuyu dağıtmamak için fazla değinmeyeceğiz.

Bugün Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde şehit düşen yoldaşlarımızın cenaze törenleri kitlesel katliamları yapılmakta, törenler birer şehidana dönüştürülmektedir. Kürdistan analar şehit düşen evlatları için artık ağıt yakmamakta, "Şehitlerin ardından ağlamayı, gövde tutun, zılgıt çekin, onların emanet ettikleri bayrağı yere düşürmeyin" diye haykıraktadırlar. Şehitler hakkında söylenen bu sözler, artık yaşamın birer parçası oluyor. Kuşkusuz halkımız kendinden bu duruma gelmedi. Kendi bu duruma getirilmesinde harcanan yoğun emek, gösterilen yüzy fedakarlıklar, bilince örülen anlık ve kararlilik sergilenen direnişler vardır; binlerce öldüğü kahraman şehitlerimizin düştüğü kanlar vardır. Kısacası bu mirası yaratan partimiz ve onun kahraman şehitleridir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizde şehitlenmiş anlamı çok derin kavramdır. Bu mücadelelerin birer nefeleri olarak bizlerin yaklaşımı nasıl olmalıdır? PKK, bu soruların cevabını 15 yıllık mücadelesiyi vermiştir. Parti Önderliğimiz, şehitlerin mücadelemizdeki önemini ve nasıl yaklaşmamız gerektiğini şöyle ifade ediyor: "Kürdistan devrim şehitleri, bir halkın yeniden yaşama kavuşmasında, umutların tazelenmesinde ve halkın özgürlük yürüyüşüne kaldırılmasında yerlerini, en belirgin bir şekilde altın sayfalar yazdılar. Onlar kölelikten bağımsızlığı yürüten bir halkın mücadelesine köprü oldular."

Şehitlerin anlarına sağlam bir kavrayış ve uylama gücünü kazanarak istiyorsak, çıkış koşullarını ıkklenmeye kadar dıymamız gerekir. Mücadelelerin her sürecinden tutalım tüm eylemlerine kadar herpine kavramlar, rollerini yeni yerine oturtmak ve böylece derin gerçeklere yüklü olarak kendimizi güçlendirerek şehitleri anlandırmak ve temsil etmenin baş koşuldur.

Halil ÇAVGUN Hıvan gerçeği içinde ortaya çıkan bir şehidimizdir. **Ye Hıvan gerçeği daha sonra killeşellesen bir gerçek olmuştur. Halil ÇAVGUN'un** anısına bağliş, fasist gerici çetenin Hıvan killeşesi üzerindeki her türlü baskı ve sömürüsünün yerle bir edilmesi olmuştur.

En zarı olanın şehit verme-

sidi. **Haki yoldaş şehit verdiğimiz zaman sanki dünya başımıza yıkıldı, sanki çok üstümüzde ters döndü. Mesele, hazır olmadığımız bir anda arkadaşın aramızdan ayrılması değildi. Mesele, dökülen kana nasıl sahip çıkılacak? İik adimler devamlı et-tirilecek mi? Oluşturduğumuz birlik yürecek mi? O'nun anısına sahip çık-mak, ancak PKK'yı ilan etmek müm-kündür. Başka türlü anıya sahip çık-ılamaz ve biz de PKK'yı ilan ettik.**

Mazlum'un direnişini ve şahade-tini kavramak gerekir. Biz buru Çağ-daş Kawa direnişini dedik. Bunun nedeni ve anlamı büyüktür. Partiyi ilerletmek için kendini feda etme, başka çarenin kalmaması ve önder düzeyde bunu gerçekleştirmenin gereği, zafer kazanmak isteyen bir halk için, bir parti için bundan başka bir şey seyin yapılmayacağından anlaşıldığı, anda bilinci tercih edilen yolda bir şehitlik olmuştur.

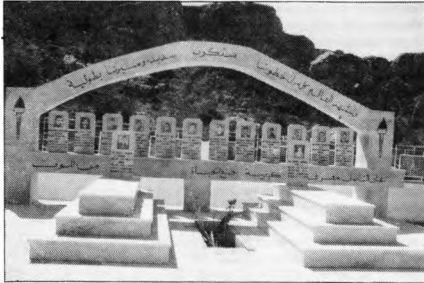
14 Temmuz direniş fedakarlıkta bir zeydir. Mazlum'un, Ferhat'ın en yılmıyem fedakarlıkta bir zeydir. Bu yoldaşlarımız, zindanlarda emgen dedim anlayışın reddediyorlar. Esasen bu yaşamı reddet-meye değil, en onurlu, en güzel bir yaşam için, gerici ve fasist dayatma-ları reddedilmesidir. TC, zindanlar-da ve dışarda yaşamı katlediyor. Arkadaşlarımızın en yüksek fedakarlık örneklerni göstermeleri, yaşamın boylesine kirlenmesinde, ayakları altın almasına karşı büyük bir direniş-tir. Bu olum doğru bir olumdur ve yücüdür. İşte PKK'nın zafen de burad-ır. Zindanlarda bir zaferden söz-edilecekse eğer, zafer ölü birkaç kişisin çabası ile kazanılan ve sonra da üstüne yalın değerler değildir."

Yine, Filistin halkının siyonist saldırılar karşısında sergilediği direniş-te, Filistin halkıyla onun omuza sa-vasarak şehit düşen yoldaşlarımız, partimizin enternasyonalizme özine bağlılıklarını ortaya koydular ve halk-lar arasında kardeşlik bağlarının güçlendirilmesinde köprü oldular.

Yüzyıllar boyunca parçalanın, birbirine düşman hale getirilen, ulus ve halk olarak adeta çok olmanın eşliğine merdiven dayayan halkımı-zı bağrında ve ülkemiz Kürdis-tan'daki olumsuz gidişata doru de-mek için partimizin çok büyük çaba-ları oldu. Kürdistan'da yalın boyun-ca düşmana karşı değı, ç çağışmalarla birbirlerine karşı savaşan güçlerin, halkımız içinde yarattığı derin tahribatı dürrdürmek, çekilen acıları hafifletmek, düşmanın yarat-tığı son parçalanmışlığı adım adım son vermek, ulusal birlik ve bütünlük temelinde ulusa bilinci ve uyanışi ge-tirmek amacıyla partimizin saflet-tiği yoğun emek, yine şehitlerin kan-larıyla oldu. **Mehmet KARASUN-GUR** ve **İbrahim BILGIN** yoldaşlar bu uğurda kanlarını döktiler.

Kaynağa dönerek hareket de amansız zor koşullarda şehitler vere-ye gelişt. Gerilla mücadelesinin gelişi-mi, savaş cephesinin ihtiyaç duydu-ğu tecrübe birikimi kan temeline de-oluşt. **Başla Mahsum KORKMAZ, Ahmet KESİP** yoldaşlar olmak üze-re, bütün şehitlerin, genellinin ge-tirilmiş uylanmasında binlerce dü-zeye ulaşmasında rolleri büyük dü-zeydedir. Yine savaşla oynayan, ge-nelini sapıran parti karşıtı tutum sa-hiplerine karşı bugün egemen, bu uğurda şehit düşen yoldaşlarımız, parti çizgisini, yaşamını denliğine kavramanın şehitleridir.

Stewr (Şavur) şehitimiz, Nisê-bin, Dêra Botan ve diğer alanların somutunda Kürdistan halkının aya-ğı kalkışına komutanlık etmenin şe-hitleridir. Yine şehitlandırılan ken-

karak, kendi tavırını çok net bir biçimde ortaya koyuyor. Ye yine halkımız, bağımsız ve yeni toplumsal düzeni-ne kavuşan halklar, her zaman şe-hitlere minnet borçluyla bağlı olurlar ve bunun bir gereği olarak anlarına abideler dikerler.

Şehitler, bir yandan tarihin, diğer yandan ise kurları yeni toplumsal düzenlerin sahiplerioldür. Ezilen halklar ve sınıflar, günümüzde iyi yaşamın, özgürlüğün, demokrasinin, insan hakları gibi en temel insanlık değerlerinin şehitlerin kanıyla elde edileceğini bilincile hareket ederken sona yaklaşmaktadır. Demek ki şehitlik bir tarih, toplumsal bir altüst oluş olaydır. Aynı zamanda özgürlüğü, eşitliktir, insan hak ve hürriyetleridir. Kapsamı böylesine derin olan büyük amek ve hedefler uğruna yaşamını yitirenler, halklar, muhtevasına uygun bir yaklaşımla doğru bir sıfatlandırma bulun-muşlardır. Özgürlüğü, eşitliği, kardeşliği ve barış sağlamada şehitlik bu anlamda bilimsel bir özelliğe de sahiptir. Aynı şey sosyalizmin yüce erkekleri için verilen mücadelede de geçerlidir ve daha yüklü bir anlamla sahiptir. Parti mücadelemizde de 3000 dolayında yaşanan şahadet-ler bu çerçevede ele alınıldığında, ana-larının ne kadar derin olduğuna, ne ka-dar değerli ve yüce olduğuna, şehit-le-re yaklaşımımızın ne olması gerekti-ği çok açık bir tarzda ortaya çıkıyor.

Kürdistan halkı, ülkesinin bağımsızlığı ve kurtuluşu uğrunda şehit düşen evlatlarına büyük değer ver-mekte, yaşamının güç kaynağı ola-rak yaklaşımaktadır. Şeyh Sai at ya-lanmasında kahramanca direnerek şehit düşenlerin cenazeleri düşman tarafından ailelerine teslim edil-diğinden, Kürdistan anaların tavrı şö-lümuştur: "Eğer ben ölümüne bu şe-

di içinde verdiği şehitler vardır. Bu şehitlerimiz Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük için kararı olduğunun, ölüm de dahil olmak üzere hiçbir şeyin onun da kararından vazgeçemeyeceğini, kendi kaderini kendi elleriyle tayin etmek için partimizin önderliğinde cesaretle yürüyeceğini ifadesidir.

Partimizin IV. Ulusal Kongresi ardından, mücadelenin, özellikle gerekçilerinin askeri eylemlere yeni bir süreç, yeni taktiksel bir aşamaya girdi. Her süresince şehitleri vardı. Dolayısıyla temel alınan taktiğin başarısı için sarfedilen cabalarla başarı olarak savaşın geliştirilip geliştirilmediğini çerçevesinde şehitlik olayı da büyük bir anlam kazanmış.

1991 yılında çok yönlü gelişmelerle siyasal alanda mücadelenin sağladığı üstünlük temelinde nitelik ve kapsam olarak büyüyen gerillanın düşmana yönelik başarılı, geniş çap ve sonuç alıcı operasyonların peş peşe gerçekleştirilmesi sonucu, düşmana askeri alanda büyük darbeler vurulmuş ve mücadelenin, denge aşamasına doğru önemli bir adım atılmış. Mavi, Geliye Azadi, Wargaman, Çel (Çukur) vb. alanlarda düşman taburlarına yönelik etkili baskınlar gerçekleştirilmiş, düşman kendi sahasında darbeleniştir. Yeni düşmanın havadan ve karadan geliştirdiği saldırılara karşı sergilenen büyük direnişler vardır. Bu direnişlerde düşman büyük darbeler vurulmuş ve savunma pozisyonuna sokulan düşman güçleri savaş alanları net ederek kaçmak zorunda bırakılmıştır. İşte bu dönemdeki direnişlerde ve Geliye Azadi ile Wargaman tabur ve karakol baskınlarında verdiğimiz şehitler, düşmanın teknik üstünlüğünü de boşa çıkararak, yatacağıca özgür vatan parçalarını koruyabildiğimiz, militan bir ruhla savunabildiğimiz göstergeleridir. Bu şehitlerimiz, savaş tarihimize önemli bir aşamayı yaratmışlar. IV. Ulusal Kongre çıkışını savaşa yönelttikten onlardır. Bu şehitlerimiz düşmanın üzerine nasıl yürüneceğini gerektirdi konusunda taktiksel hatıraların yanı sıra her şeyi ürettikleri olanı ve ürettiklerini insani için görevlerini üzerine kahrmanca yürüdüler ve hiçbir fedakarlıktan kaçınmayarak üzerlerine düşeni yaptılar: askeri ve siyasi başının sağlanmasında rollerini yerine getirdiler.

Yine amansız sıkışıklıya karşı ayakta kalmak için direnen şehitler vardır. Olağanüstü idare, inancın, kararlığın sergilenmesi bu direnişlerde onlara yol açmış şeyti düşüti. Yeni onlarca ayaklan ve ellerinin donması ve salt kalmaları pahasına da olsa amansızca direndi. Düşmanın yoğun bombardımanları sonucu meydana gelen çok felaketlerinde Hayri ve Emin yoldaşları, yanlarında gruplarla birlikte şehit düştiler. Bu yoldaşlarımız, ister soğuk ister sıcak ve isterse başka çok zor şartlarda olsun, partinin verdiği görevleri üzerine yürüerek görev ve partiye bağlılığın ifadesi oldular. Şehit Mervan yoldaş direniş bayrağını kaldırarak yoldaşlarımızın ölümü göze alarak yolu düşen ve bu yolda şahadele ulaşan Hayri yoldaş ve diğer yoldaşlar doğuya karşı ilerledikleri zafere şahadele yazdılar. Bir parti yaşamına dönüştürüldü.

1991 yılına fazlaca kapatan partimiz, 1992'nin hazırlıklarına yöneldi. 1992'nin çetin sıkışıklılarından yararlanmak isteyen düşman, mücadelenin kesintisine uğratmak için bütün gücünü seferber etti. Havadan ve karadan geliştirdiği saldırılarla birlerce ton bombayı Kürdistan dağlarına yağdırdı. Yolaşlarırdığı

kontregerilla saldırılarıyla onlara yetersiz katederek, halkımız sınırdan seferberliğini geliştirdi. Düşman gerekçeliştirildi kapsamlı saldırılara karşı görkemli direnişler sergiledi. Rozalar, Bêrivanlar, Zekiye'ler düşmana teslim olmak ve düşmanın emellerini boşa çıkarmak için sıkışıklıya yeni bir direnme örneğini gösterdiler.

1992 Newroz'unda tam bir katipli gerçekleştirmek isteyen düşman, tarihi tekrarlattırmak istemesine halkımıza soykırım dayattı. Partimizin çağrılarında doğru bir tarzda cevap vererek ulusal bir ruhla birleşen halkımız ulusal bayramımız Newroz'u kutlarken, düşmanın saldırısına uğramış, yapılan taramalarda 100'u aşkın yurtsaver şehit düşmüştür. Büyük bir kararlılık ve özyeterli, ulusal direniş mücadelenin en anlamlı cevabı veren Kürdistan halkı, özgürlüğü düşmana doğru derin özlemle 1992 Newroz'unda ulusal birlik ve beraberlik ruhuna zıvıye çıkarmış; ölmeyi, ölmeyeceğini, zafer için gerekirse sonlerine kadar tüm varlığını ortaya koyacağını ve direneceğini kanıtlamıştır.

Şehitler hakkında çok şey söylendi ve halen söylenmektedir. Parti edebiyatının önemli bir yönü şehitlerin anıları oluşturmaya. Dolayısıyla uzun uzun değinmekten ziyade, doğru bir yaklaşımla ve buna göre bir pratiğin sergilenmesi önem taşıyor.

Tarihsel ve güncel plandaki görevlerimiz açısından tavrımız ne olmalıdır? Bu konuda Parti Önderliğimiz çok somut belirlemelerde bulunmaktadırlar: "Savaşı geliştirenler, hayatlarını ortaya koyuyorlar; onların ortaya koyuyorlar. Bizlere düşen; bunlara sadık kalmak, bunlara tam devrimci anlamda verebilmek, iyi sözcükler olmaları. Bunların bizi denlediği, savaşın sürdürülmesi değil midir? Yüzlerce şehidin son sözü bu gereğin haykırışlarıdır..."

Bir yoldaşın bütün canlılığını gözümüzün önünde yaşaması bizde bir yürek olur, bir düşüncedir, bir ruh olur. Bu durum, olumsuz yönden etkilenmemize müsaade etmez. Bizler, Kürdistan'ı böylesi şehitlerimiz şahsında daha da büyütmeye, halkı çıkarsa sevmeye, düşmanımıza, kurmayaya yürütür. Günlük çok ağır da geçse, sizler bugünün için anımlı kılarsak, şehitlerin anısına bağlı kalarak yaşayacak ve öldükçe olgunlaşacağız...

Kendini tanıyan bir insan, şehitlerin yoldaşlığını diyen bir insan, her şeyden önce onların anısına sahip çıkmalıdır. Onların uğruna savaştığı ölmek ve bağışlan Kürdistan için, görevlerine sımsıkı sarılmış, onların devraldığı bayrağı doruklara çıkabilirdi...

Her şeyden önce şehitlerin arkasından gözyaşı dökmeyeceği açıktır. Gözyaşı bağlılık: şehitlerin yürüdüğü yolda ilerleyerek bir treddüti ve endişeye kapılmadan görevimizin gerektirdiği yerine getirmek, dönemin emrettiği tarzda parti taktiğini uygulayarak zaferde mücadelenin sürekliliğini sağlamak. Çünkü PKK'de yürütülen tarzı şehitlerin tarzıdır. Haki'lerin, Mazlum'ların, Kemal'lerin, Hayri'lerin, Mehmet'lerin, Aq'ların, Mahir'lerin direnme ve şehitlik esasları, bizim sorunlara yaklaşım tarzımız ortaya koyuyor. Cozaevi, dağ ve yurtdışındaki direnişler, bu konuda çok somuttur. Anya bağlılık sürekli canlı tutulacak ve doğru anılar verilecek, bir parti yaşamına dönüştürülecektir.

Demek ki parti yaşamının doğru şekillenmesinde şehitlerin emeli ve rolleri vardır. Parti yaşamı aynı zamanda şehitlerin yaşamı, emeli ve değeridir. İşte parti değerlerine bağlılık da bu hususta ortaya çıkarıyor. Partimizin gerek siyasal tucubesi, gerek ideolojik-politik derinliği ve gerekse de bu kavranın sonucunda yaratılan temel değerlerimiz tümamem şehitlerin emeliyle birleşmiş ve netleşmiştir. Karılarla yaratılan parti değerlerine ne kadar bağlıysak ve ne kadar dürüst yaklaşırsak, şehitlerin anılarına bağlılığımız da o kadar dürüst ve temiz oluruz. Biz bu konuda her şeyi hazır ve canımız pahasına da olsa bu değerleri sonuna kadar korumaya kararlı ve ıddialıyız.

Kürdistan'da, düşmanın vahşi egeenliği altında yitirilen tarih, kültürel değerler vardır. İnsanlığın en temel değerleri, düşmanın kırıcı çimleri altında yitirilmiştir. Düşman insanlık namına hiçbir ölümü değerini yaşamasına fırsat vermemiş, en soyusuz bir biçimde kırıcı emelleri için kendi hanesine almış; yolaşları ve özünden boşaltarak topluma geri vermiştir. Sorun bunları yeniden kazanmaktır. Tabii kazanma da yine kan ve can pahasına olur. İnsanlarımızın düştürüldüğü, çok basit yaşam koşullarına ve resmi düzenden aldatılmasına inanarak ona bağlanmış, özünden boşaltılmış halde bireysel yaşamını örgütlemeyi kendini adanması hesabına karşılıksa, savaşımların her alanında ne kadar şiddetli ve acımasız geçeceği kendilerinin anlaşılacaktır. Denilebilir ki, bizde her şey büyük emekler ve değerlerin insanlarındaki karlar temelinde sağlanır. Yeni yaşamın temelde yaratıldığı hesaba katıldığında, bu yaşamın üzerine ucuca oturtmayı, onun temel değerlerini yerine getirmeyi bir költük sayarsak, Biz bu yaşamı geliştirmeyi, bu yaşama değer katmayı kendimiz için bir borç biliriz ve aynı zamanda bunları korur dururuz. Bu, güncel planda halkımız için harcadığımız bir emektir.

Partimizin bugün uluslararası alanda sosyalizmi temsil eden tek güç durumunda oluşu dikkate alındığında, mücadelenin aynı zamanda evrensel boyutta bir mücadale olduğu anlaşılacaktır. Yine insanlığın sunulan büyük hizmetleri yönünde de değerdendirildiğinde, yeni PKK militanları, uluslararası emekçilerin mücadalesinde de örnek alınacak ve değerdendirilecektir. Bu anlamda şehitlerimiz, uluslararası emekçiler hanesinin de soylu şehitleri olacak ve her biri bir kahrman olarak anılacaktır. Onların yaşamları, mücadelerine, hareket ve çalışma tarzları, insanlık işkileri yeni yaşamın mihnet taşı olacaktır. Eğer Kürdistan'da kurulaacak yeni bir yaşam varsa ve bunun boyutları da evrensel olacağına, elbette ki bu PKK militanlarının kahrmanca mücadalesiyle olacak ve dalga dalga yayılacaktır. Halkımız bunlara gurur duyacak, halklar bunlara övünecek ve bu geleniğin sürdürücüleri olacaktır.

Reel sosyalizmin bu konuda başansız kaldığı biliniyor. Büyük Ekim Devrim'i yaratılmasında binlerce sosyalist, devrimci militan kahrmanca direnerek şehit düşti. Binlerce insan Çarlık egeenliğinde zindanlarda işkenceden geçirildi, sakat bırakıldı, idam edildi. Çok zorlu mücadelerle, büyük fedakarlıklarla ve kahrmanlıklarla yaratılan Ekim Devrimi ardından, uzun yıllar kaçayan bir iç savaş sürdü. Bu savaşa yarattığı tahribatları aşmaya, toplum onarımına çalışırken bu kez de faşizmin deşhetileyi

yüze gelindi. Bilinir ki, II. Dünya Savaşı'nda, Hitler faşizmine karşı mücadelerde 20 milyon insanın yaşamını yitirmesi pahasına büyük bir zafer kazanıldı. Hemen akabinde dünyanın birçok alanında gelişen bir dış ulusal kurtuluş ve bağımsızlık hareketlerine yine zafer milyonlarca insanın kanıyla kazanıldı. Reel sosyalizm bütün bu değerlere son derece yaksız, ödenen uzak bir biçimde yakıştı. Uygulanan bürokrasi, güçlendirilen devlet sistemi proletaryanın ve emekçilerin egeenliğini yadsıdı ve devlet içinde güçlendirildi, bir grup elit bürokrat tabaka oldu. Bu bürokrasi döklülen bu kadar kan ve onun bedeli olan sosyalizmi heder etti. Bugün demokrasinin, serbest piyasa ekonomisinin, baskın ve düşüncenin özgürlüğü adı altında birçok safasatlarla dayanarak sosyalizmin değerlerini çiğnemeye devam ediyor.

İşte bu, mücadelenizde bu gerekçeleri de doğru değerdendirilmekte. Yarı mücadelenizin bireysel emekçiler, kendilerinin bireysel ve düşkün çıkarları için harcamak isteyenler çıkacak ve değerdendirilmeyi hayırla kullanmaya çalışacaklardır. Bugün bile mücadelenizin yaratdığı değerler üzerinde hesap yaparlar ve emek hırsızları olarak, yaratıldığını once emeğe sahip olmaya çalışırlar. Bunlar düşmanımızda, emperyalizmle iç içe bu emellerine ulaşmak istemektedirler. Bunlar bugün var, yarın da çıkarlar. Bunu alarak çıkarmak ve bunlara karşı sürekli mücadale içinde olmak zaferle yaşamının da vazgeçilmez bir koşuldur. Bunun için de reel sosyalizmin durumundan iyi ve doğru dersler çıkarmak gerekir. Her şeyi rağmen biz değerdendirilmeyi, kanımız pahasına da olsa, kendini bilmez düşkünlere, emek hırsızlarına peşkes çekmeyeceğiz ve hesabımızı iyi yapacağız. PKK militanları, yaşamın tucubelerini de esas alarak, sonuna ulaşmaya çalışarak yaklaşırlar ve yarınları, bu düşkünlere katıpracak kadar kendilerini basitleştirmezler. Reel sosyalizmin bize sunduğu tecrübe salt bu noktada değildi, daha başka tecrübeleri de vardır. Yine reel sosyalizmin yaşadığı sorunları partimizin önemi olarak aşmıştır ve büyük bir gelişmeyi yaşamaktadır. PKK militanları, şehitlerin kanı üzerinde inşa edilecek olan Kürdistan'da, yaratılan değerlerin boşa gitmemesi ve reel sosyalizmin akibetine uğramaması için, partimizin bugünden gereken tedbir alması. Bu tedbirlere sahip çıkarak, bir parti militanları ve savaşçıları için bir görev ve sorumluluk oluyor. Bu konuda parti yaşamına, çalışma tarzına, insanlık işkilerine sahip çıkmak, insanlığa sahip çıkmamız olarak ele alınmalıdır.

Bugün Türkiye devrimci direnişçiliği de PKK'de temsil ediyor. PKK, bugün savaşımıyla, şehitleriyle, ayağa kalkın ve direnen halkıyla Deniz'lerin, Yusuf'ların, Hüseyin'lerin, Mahir'lerin, İbrahim'lerin direnişlerine en görkemli cevabı veriyor. Bu şehitlerin insanı PKK direnişinde somutluk kazanıyor ve onların temsil ettikleri direniş geleneği halklara armağan ediyor. Ancak, yine de diyorum ki, Türkiye devrimci güçleri, bu direniş şehitlerinin anısına doğru savaşçı olacak ve üzerinde köklü düşünceler, emredilen neyse, onu mutlaka yapmaladırlar. Bu bizim bir insanı insan kani on insan yaratmalıdır. Anya bağlılık ancak tarihin ve şehitlerin bilere yıkıldıkları görevlerin gerektirdiği dönemin somut koşullarına göre yerine getir-

mek ve emredilene doğru temelde cevap vermek mümkündür. Bu anlamda şehitlerin yeri ve onlara doğru bağlılık bir kez daha iyi kavranmalıdır diyorum.

Parti Önderliğimiz, şehitlerin anılarına bağlılık şöyle ifade ediyor: "Şehitlerin anılarında derinden yaşanacak gerekçiler. Şehitlik bizde bir yaşam tarzına kavuşmalıdır. Biz, şehitlerin anısını ne gözyaşıyla ve ne de çok büyük bir kayıptı, gitmeseydi daha iyi olurdu biçiminde dile getiririz. Bu tarzın, güçlü bir anma, anya bağlılığın iyi bir biçimi olduğunu sanıyoruz. Şehitlere bağlılık, şehitlerimize yakışır, onlarla bütünleşmeyi öyle iç içe yaşayacağız ki, onlar bizde yaşayacaklar, onlar bizim şahsımızda, fizikselde ruhlarını yitirirler. Bu anlamda şehitlere uzaklık kesinlikle yanlış bir tutumdur. Biz, onları iç gözyaşı dökmeye veya alsalardı şöyle olurdu, böyle olurdu demeyi saygısızlık addediyoruz. Onların son nefeslerinde bıraktıkları mesajı bellidir. Ulusal kurtuluş, parti bilinci, parti sloganları aynen devrediliyor ve aynı ruhla savasılıyor. Ve o ruhla, o kararlılıkla savaşımların çok büyük bir olay olduğunu yine sık sık duyuyor ve yaşıyoruz. Şehitlerin yaşamı için, biz de anlamda noktalandırmekten ziyade, daha büyük bir yaşamın eşine bizi getirdiler diye yorumluyoruz..."

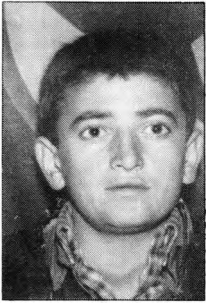
Biz, bugün parti safalarında yer almakla bahıtırız. Sosyalizmin yüce emekleri için verdiğimiz mücadelerde attığımız adımlar yarım kalsa da, görevlerimiz tamamlanmış olsak da, bunların yoldaşlarımız tarafından tamamlanacağını bilinc ve inancıyla doluyuz. Bunun için ruhen ve fiziken oldukça rahat, hiçbir şeyden endişe etmiyoruz. Bu nedenle PKK'deki şehitlik tarihseldir, her insana nasip olmasın, herkes bu değerin yüceltine ulaşsın. Çok büyük iddia sahibi olan bazı insanlar, amaçları arada arasında bir çelişkiyi yaşadıklarından ötürü, seçtikleri yanlış yöntemlerle zaman zaman istenmeyen durumlarla yüz yüze gelmiş ve bazılarında da ihanet karığı görmüşlerdir. Bu durumları yaşıyanlar, açtıkları ki, şehitlik olayını, yaşam ve gerçekliği kavrayamamışlardır. PKK'deki yaşamı yücüler ve PKK, insanın gerçek özüne kavuşarak büyüyen, Bu uğurda harcanan emek, sarfedilen caba asla boşa gitmez. Şehitler bunu yaşayarakla kesinleştirmişlerdir. Bugün, bu mücadelerde çoğumuz şehit düşsek bile Kürdistan kadınları, Kürdistan çocukları bu davayı sürdürecektir ve başıyaya ulaştırılacaktır. Kürdistan'da yaşamın temelde örülmüştür. O halde bizi ki şehitlik olayı, yaşamın kendisi oluyor.

Demek ki PKK içinde olmak, yüce amaçlar ve sosyalizm için mücadale etmek kutsal olduğuna kadar, insanlığın kurtuluşu için yaşamın kendisidir. Davanın mutlaka başıyaya ulaştırılacağına inanır, bir şehidin ölümü, yüzlerce, binlerce insanı ayağa kaldıracak mücadelenin sürekliliğini sağlarsa ve başıyaya garantisi altına alması, şehitleri yeniden yaşamın gerçek varlıklar haline getirir. Şehitlerin anılarına bağlılığın bir gereği olarak bizi kendi amaçlarımızla uygun bir yaşamın sahibi olmamız, bilinci, planı, kararı ve özverili bir militanlığı temsil etmemiz vazgeçilmezdir. Bu konuda oldukça net ve kendimize güvleniriz görevlerimiz üzerine yürüyeceğiz. Kürdistan halkı, bağımsızlığı ve özgürlüğü için ölümün üzerine cesurca ve yığılca yürüyor. Bu düzeye ulaşan bir halk yenilmezdir ve mutlaka kazanacaktır. Bu anlamda diyorum ki, şehitlerimiz yolunuz aydınlatır bir meşaledir!

1989'da askerlik yasasıyla gerilla safalarına alınan Celal yoldaş, güçlü savaşkan özelliklere sahipti. Cüdi, Qilaban (Uludere) gibi Botan'ın savaş alanlarında savaşçı düzeyinde faaliyetlere katıldı. Yurtsever bir

çevreden geldiği için mücadelenin gelişimi için gücü ve bilinci oranında çalıştı. Birçok eylem ve çatışmada en safhada yerini alarak bir savaşçıya yarıştı. 1989 yılında mücadelede aday ve buna layık olması bilen Celal yoldaş, gerillanın bir halkın kurtuluşu için kader belirleyici rolünü kavradığı, oranda silaha daha çok sarılarak savaşın geliştirilmesine önemli katkılar sundu. Faaliyet yürüttüğü alan ve içinde yer aldığı takımda örnek birçok davranışıyla arkadaşları arasında sevilen, sayılan bir yoldaş olarak tanındı. Sürecin de manga komutanlığı görevine getirildi.

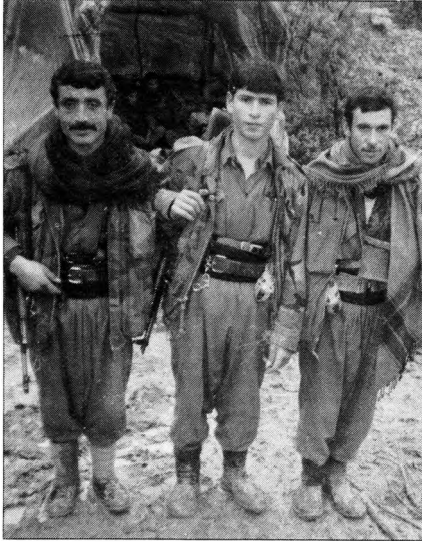
Celal yoldaş, en son Botan 4. Bölge'de faaliyet yürüten gerilla birliğinin içinde manga komutanlığı görevini yapıyordu. Yılların savaş pratiği içinde geçen ve önemli savaş deney-tecrübelerine sahip olan Celal yoldaş, 4. Bölge'de 1991 yılında gerçekleştirilen birçok karakol eyleminde yerini aldı. Düşmanı ülke topraklarından çıkarmak yılmaz savaşçılarından biri olan Celal yoldaşın görevini ele geçirmek hareketinde yoldaşlarıyla omuz omuza çalıştı ve hücum ruhıyla düşmanın üzerine yürüdü. Özgür Botan'ı yaratma savaşında O da birçok yoldaş gibi gücü, bilinci oranında çalıştı ve zafere yakın günlerin mutluluğunu yaşadı. Gelinen aşamada geri dönüşme ve başarmak için bilinci içinde oldu. Savaş pratiğinin zorlu ve güzel anlarını yoldaşlarıyla yaşayarak kavrayan Celal yoldaş, savaşta daha güçlü hazırlıkların yapıldığı bir aşamada doğanın acımasız çığ felaketi sırasında şehit düştü. Savaş içinde olduğu gibi, yaşam ve ilişkilerinde de sıcak yoldaşlaştıkları hep birliktir ve güçlendiren bir özelliğe sahip olan Celal yoldaş, doğa felaketleri karşısında da tedbir içinde, savaşarak kazanacağız şiarına bağlı kalarak anısını yaşatacağız.

Adı soyadı: Mecit KABUL
Kod adı: Edip
Doğum yeri ve tarihi: Aryan köyü / Şirnex, 1974
Partye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarih: 20 Ocak 1992

Savaş ortamında çocukluğunu yaşamadan olgunlaşan Edip yoldaş, yaşlılardan farklı özelliklere sahip çok şirin ve zeki bir yoldaştı. Köyü Aryan'da çocukluğunu yaşadığı günleri, düşmanın yoğun baskı ve işkencilerine maruz kalan ailesinin, akrabalarının acı çektiği anları anlatırken gözleri kin ve öfke dolardı. O anları yaşama gibi olur ve bunu düşmana brakmayacağı söyledi. Unutmadan diye, ailesinin, köylülerinin zulme topraklarından nasıl göç ettirdiklerini, köylülerin nasıl vuraneye çevrildiklerini. İntikam dolu bir ruhla büyüdü ve parti ortamında yetiştii. Bu açıdan çocukluğu parti ortamında olgunlaşarak yaşadı.

1989 yılı bahar aylarında saflara askerlik yasasıyla alınan Edip yoldaş, ilk aylarını Elk (Beytüşşebap) pratik içinde yer alarak geçirdi. Düşmanın yoğun operasyon başlattığı bir ortamda içinde yer aldığı birliği düşmanın gülerce içine girdiği çatışmalar yaşandı. Aç, susuz, yorgun, yuksuz günler geçirilir. Bu ilk ve zorlu deneyim O'nun savaşçı, güçlü kişiliğini ortaya çıkarır. Daha çok küçük olmasına karşın savaşın tarafları arasındaki acımasız çatışmalar cesur bir tavırla karşın, şahadet olaylarına yakın tanık olur. Olgun ve cesaretlidir. Davranış, Olabian alanında belli bir süre kaldıktan sonra Güney Kürdistan'a geçer ve önemli eğitim süreçlerini yaşar. İşte

Welat yoldaş (ortada). Aryan'da şehit düşen Ferhan yoldaş (sol başta)

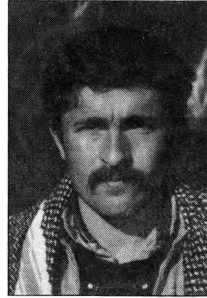
bu süreç içerisinde ülke, halk, gerilla ve savaş gerçekliğini öğrenir. Doğruları kavramada zorlanmaz, gelişime gösterir. Kaldığı her ortamda sevilen ve hep aradığı bir konumda olur. Yoldaşları tarafından çok sevilen Edip yoldaş, birçok konuda bir örnek tutum ve davranışlarıyla yoldaşların derin anlamını kişiliğinden temsil eder. Her şeyini yoldaşlarıyla paylaşır. Şirin ve tutarlı tavırlarıyla birlikte yaşadığı arkadaşları etkiler ve sıcak ortamların yaratılmasında rol oynar, neşe ve moral kaynağı olur.

Güney Kürdistan'a yönelik 1991 bahar aylarında gerçekleşen bir kara operasyonunda tüm yoldaşları bir arada Edip yoldaş da mevzi tutar, gün boyu düşmanın yüzlerce askeri karşı karşıya ve düşman güçleri geri püskürtülür. Çatışmada büyük bir cesaret örneği sergileyen Edip yoldaş, savaşta her düzeyde karşılama konumuna ulaştığını gösterir. Uzun süre Güney Kürdistan'da tutulması, kabul etmeyen Edip yoldaş, ülke pratiğine dönmek için ısrarlı davranır. Her seferinde partiye sözü ve yazılı rapor sunarak, ülke pratiğine olan özlemi dile getirir. 1991 yılının sonbahar aylarında Botan'a döner. 4. Bölge'de faaliyetlere katılır. Sonbahar aylarında yaşanan birçok eylemde yer alır. Bu eylemlerden birisi O'nun yıllardır hayal ettiği bir güçleşektir. Köyü Aryan vuraneye çevrildikten sonra bir bölüğü aşan sömürgeci askerler yerleştiği bölgeye yönelik eylem hazırlanır. Kuru tuş güçlerinin eylem için yapılan hazırlık çalışmalarında çok mutlu olan Edip yoldaş, hücum birliği için-

derir. İntikam zamanı gelmiştir, hücum ruhıyla yürür. Bölük imha edilir, düşman mevzileri tek tek düşürülür. Düşmana ait ne varsa vatan topraklarından sökülmüş halka hareketi başlatılır sonuçlanır. Edip yoldaşın, her zaman olduğu gibi yine moral ve neşesi doruktadır. Ama bu kez daha derin ve anlamlıdır. İntikamın alınması rahattır. Üzerinde doğduğu ve ailesiyle birlikte yaşadığı köyü, düşmanın kırli çizmeleri altında kurtarmanın mutluluğu ve onurlu başı daha dik ve sevecen haliyle saldırı anlarını anlatır. Düşman adım adım vatan toprakları üzerinden temizleme sürecini yoldaşlarıyla birlikte tartışarak daha büyük hedeflere yönelmenin hazırlıklarına

özlem duyar. Çok sevdiği ağabeyi dağıldıydı. Onun için özlemi olduğu gibi, gerilla güçleriyle, düşman güçleri arasında çıkan her çatışma O'nun yakından etkilirdi. Bir an önce silah tutacak güce ulaşmayı hayal eder ve bunun sabırsızlığını yaşardı. Bu özlem ve duygularıyla büyüyor. Welat yoldaş, 15 yaşına basar basmaz Cudî'de gerilla güçlerine katılır.

Cudî'de kısa bir süre kaldıktan sonra, eğitim için Güney Kürdistan'a gönderilir. Eğitim kamplarında belli bir gelişime kaydedir. Gerillanın yaşamı, ilköğretim ve düzenini öğrenir. Silaha hakimiyetini sağlar. Çok sevdiği ağabeyine kavuşur ve özlemini giderir. Sonbaharda tekrar Botan'a döner. Genç Welat güçlü bir savaşçı olarak notbedir. Mevzilerde, eylemlerde artık, Mutlu ve coşkuludur. Ağabeyinin şehit düştüğünde dair kendisine açıklama yapıldığında olgunlukla karşılır ve silahlı daha bir güçlü sarılır. En son 4. Bölge faaliyetlerine katılır ve beklenmeyen çığ olayında şehit düşer. Çığ felaketinde, kaybettikimiz tüm yoldaşlara verdiğimiz sözü Welat yoldaş için de yineliyor ve anısına bağlı kalacağımızı belirtiyoruz.

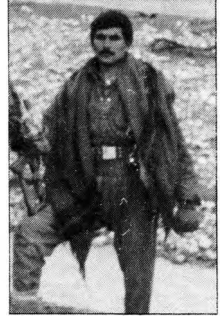
Adı soyadı: Salih OKAN
Kod adı: Salih
Doğum yeri ve tarihi: Mendeşkan/ Şax, 1967
Partye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarih: 20 Ocak 1992

1989 yılında askerlik yasasıyla saflara alınan Salih yoldaş, gerillanın akıcı değişikliklerle dolu yaşamına erken adapte olur. Düşmanın Kürdistan halkına yönelik işkence ve baskılarına yakinen tanık olduğu için, kurtuluş savaşının bir neferi olarak yapılması gerekenlerin bilincindedir. Kürt halkının da bağımsız bir ülkede yaşam hakkının olduğunu, insanlık onurunun kurtarılması gerektiğini, bunun da ancak savaşla mümkün olduğunu, eğitim kamplarında verilen eğitime kavrar. Daha çok da pratik içinde birçok gerçekliği görür. Eğitim için gittiği Güney Kürdistan'da sömürgeci Saddam güçleri tarafından tutulmaları ve uzun süre Irak zindanlarında esir olarak kalır. İşte bu süreç, O'nun için kavratıcı olur. Kürdistan'ın nasıl parçalandığını, sömürgeci güçlerce nasıl işgal edildiğini yaşayarak daha çok bilince varır.

Yurtseverlik duygulan yüklü olan Salih yoldaş, özgürlüğüne kavuştuktan sonra dağılır ve gerillanın anlamı ve önemini daha iyi kavrayarak görev ve sorumluluk anlayışıyla işlere sarılır. 4. Bölge faaliyetleri içinde yerini alır. Zaman zaman manga komutan yardımcılığı yapar. Savaş koşulları içinde bir savaşçı olarak uyulması gereken kurallara uyuma gerekli özneni gösterir. Uyumlu ve sade bir biçimde görevlerine yaklaşıp ve yapar. '91 yılı boyunca yaşanan yoğun gelişmeler üzerinde olumlu etkisi yapar. Moral ve coşkuyla

görevlerin üzerine gider. Bölgede gerçekleştirilen birçok eyleme katılır.

Kış koşullarında yapılan 1992 hazırlık çalışmalarına başlandı bir süreçte 14 yoldaşla birlikte şahadet ulaşan Salih yoldaş da çığ felaketinde kaybettik. Tüm şehitlere olduğu gibi O'nun da anısına bağlı kalarak, Kürdistan halkının haklı davasını zaferle anlatırdı.

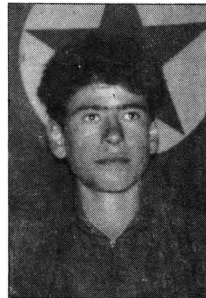

Adı soyadı: Ali ELÇİ
Kod adı: Serhat
Doğum yeri ve tarihi: Hewlêr köyü/ Cizira Botan, ...
Partye katıldığı tarihi: 1989
Şehit düştüğü tarih: 20 Ocak 1992

Genç yaşlarda askerlik yasasıyla saflara alınan Serhat yoldaş, yurtsu- ver bir aile çevresinden gelmekteydi. Köylerinde, yakın akrabalar çevrelerinde gençler gerilla saflarına katılmıştı. O'nun da özlemiydi bir gerilla olarak düşmana karşı savaşmak. Düşmanın ülkemizdeki varlığını karşı O'nun da kini-öfkesi vardı. Bu ruhla dağıla, silaha kavuştuktan sonra en erken gerilla yaşamına adapte olan yoldaşlardan biri de Serhat yoldaş oldu. Bestan (Best) alanında faaliyet yürüten birlikler içinde yer aldı. Bu süreç içinde iyi bir savaşçı olarak kendisini beklenileni yerine getirmeye çalışan Serhat yoldaş, günlük pratik işlerin yanı sıra, birçok görevin sorumluluğunu üstlenerek, mutlak gereğini yerine getirmeye çalıştı. Bunun için denilimler ki, tüm çalışmalarda atak ve girişkendi. Mutlaka el altığı işi göreye başarmanın çabası içinde olurdu.

Bestan'da bir yıla yakın süre kaldıktan sonra, 1991 bahar aylarında yapılan düzenlemelerde Serhat yoldaş 4. Bölge faaliyetlerine savaşçı olarak katılır. Yoğun bir pratik süreç yaşar. Bölgenin lojistik ihtiyaçlarını karşılamak üzere görevlendirilen bir grup arkadaşıyla birlikte çalışır. Bölgedeki güçlerin önemli sorunlarından bir olan lojistik sorunu çözüm ve bölgeyi bir görev yerine getirmek için yaz boyu kalır ve sonbahar aylarında gerçekleşen birçok eylemde yer alır. Savaşma azmiyle dolu olan Serhat yoldaş, her eylemde düşmana olan kin ve öfkesini, mermiyi namıyusa surek intikama döndürür. Mücadelemez, açısından yaşanan yeni sürece O'nun da yakından etkiler. Zafere yakın günleri yaşamın sevinç ve coşkusıyla düşman mevzilerine saldırır. Düşmanı vatan topraklarından söküp atma hareketini gerçekleştiren savaşçılarından biri olan Serhat yoldaş, en güzel ve anlamlı anlarını yaşadığı sonbahar aylarından sonra, kış hazırlık sürecini yoldaşlarıyla birlikte paylaşır. Ancak çığ felaketi sonucu 14 yoldaşla birlikte şehit düşer.

Onlara geç yoldaşın, uğruna şehit düştüğü vatan topraklarını öz- gürlüştürme savaşını sürdürerek Serhat yoldaş da yaşatacağız.

Adı soyadı: Hüsnü ÜSTÜN
Kod adı: Welat
Doğum yeri ve tarihi: Serê Dahî/ Şirnex, 1975
Partye katıldığı tarihi: 1991
Şehit düştüğü tarih: 20 Ocak 1992

1991 yılının bahar aylarında saflara katılan Welat, genç ve enerjili oldu. Daha küçük yaşlardan beri dağlara ve gerillaya karşı derin bir

Adi soyadı: **Muhammed AVDO**
 Kod adı: **Ciwan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Afrin/Güney-Batı Kürdistan, ...**
 Partide katıldığı tarihi: **...**
 Şehit düştüğü tarih: **20 Ocak 1992**

Her Kürdistanlı genç gibi, Ciwan yoldaş da ülkesinin bağımsızlığını susamış bir genç olarak yetişir. Yurtseverliğin hareketi geçirdiği birçok duyguyu ve düşüncenin gerçek anlamını bulduğu safar, PKK safarına. Ülke ve halk gerçekliği öğrenerek, savaşarak kazanılacağı gerçeği kavranarak harekete geçer. Onlarca gencin, PKK'nin bağımsızlık çiz-

alan Hogir yoldaş, her arkadaş gibi sıcak savaş alanlarına ulaşmak ister. Bu isteği 1991 yılının başlarında gerçekleştirir ve 4. Bölge'de faaliyeti yürüten savaş birliklerine katılır. Savaşçı düzeyinde katılmaya başlayan Hogir yoldaş, savaşçı özelliklerini geliştirme, doğa koşullarına adapte olma yönünde çaba harcar. Yaşamın en güzel anlarını dağlarda yaşamın enerjisi ve katılımcı özellikleri sahip olan Hogir yoldaş, bu olumlu yapıyla kaldığı bütün ortamlara erkenden uyum sağlayarak, yaşama adapte olur. Olgun ve uyumlu tavırlarıyla arkadaşları arasında sevilen-sayılan bir konumun sahibi o-

bir yoldaş olarak çığ felaketi sonucu şehit düşer.

Kabuliniye'meyen bir kaza sonucu aramızdan ayrılan Süleyman yoldaş da söz veriyoruz ve diyoruz ki, tüm şehitlere verdiğimiz söze bağlı kalarak yoldaşlığın gereklerini yerine getireceğiz.

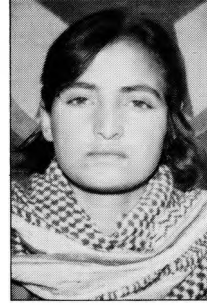
Adi soyadı: **Gurbet GÜLENC**
 Kod adı: **Rojin**
 Doğum yeri ve tarihi: **Gundikê Remo/Şirnex, ...**
 Partide katıldığı tarihi: **1989**
 Şehit düştüğü tarih: **20 Ocak 1992**

Sömürgeci-faşist Türk devletinin, zor ve baskıyla Şirnex merkezine bağlı köyleri boşalttığı ve halkı göçe zorladığı yıllarda köyünden göç ettirilmenin derin acısını çeken yoldaşlardan biri de Rojin yoldaştır. Şehir O'na zindan gibi gelir. Köyünü ve dağları özler ve bu özlemle doludur. Düşmandan intikam almak ve dağlara ulaşmak ister. Bunun için gerilla safılarına katılmayı hedefleyerek Cüdi'ye ulaşır. Partinin her Kürd insanına sunduğu savaşma imkanı kavuşur. Kurtuluş savaşçı içinde yer alan her Kürd kadınının, gerillanın sahip olduğu her hakka sahip olduğunu öğrenir. Kendisine verilen silahın anlamını bilmeye ve layık olmaya çalışır.

Saf bir köylü kızı olarak savaşçı katılmının zor, güzel ve anlamlı yanlarını pratikte yaşayarak kavrayan Rojin yoldaş, birçok savaşçı özellikleri kazanır. Cüdi'den Bestan (Bestler) alanına geçer. Artık O yığıt savaşçı bir Kürd olarak yetişir. Eylemlere katılır ve savaş görevlerini üstlenir. Girişken ve cesur özellikleriyle içerisinde yer aldığı birliklere düşmanın üstüne yürü, mevzi tutar ve savaşır. Özlemi olan köyüne yakın dağlarda mekan tutar. Köyü boşaltılmış ve insansızlaştırılmış da olsa, hep eski günleri hayal ederek dağların doruklarında köyünü canlı haliyle görür. Sanki ailesi, köylüleri eskisi gibi köyde yaşıyorlarmış gibi bakar ve öyle olmasını ister. Aryan eyleminde 4. Bölge birlikleri içeri-

tarzda dile geliyor. Rojin yoldaşın safarına katılımı, savaşçı olması, silah elde etmesi ve vatan topraklarını düşmandan temizleme hareketine katılması; bilesi; bir gelişimin ürünü ve sadece bir örneğidir Aryan Bölüğüne yönelen onlarca genç savaşçı içinden sadece birisidir.

Özgür vatan topraklarına kavuşma özlemine dolu olan ve bunun savaşını veren güçlü bir savaşçı olarak yetişir. Mücadelerin önemli bir aşamasında her yoldaş gibi O da, 1992 hazırlık çalışmaları içine alınır. Böyle bir faaliyettik içinden, çığ felaketi sonucu şehit düşer. Anısı önünde saygıyla eğiliver ve şehitlere verdiği sözü bir kez daha yineliyoruz.

Adi soyadı: **Sedika GÜMÜŞ**
 Kod adı: **Xelat**
 Doğum yeri ve tarihi: **Cizira Botan, Ulaş, 1976**
 Partide katıldığı tarihi: **1991**
 Şehit düştüğü tarih: **20 Ocak 1992**

1991 yılının bahar aylarında safılarına katılan Xelat yoldaş, serhildan ortamında mücadelermizi tanı. Gerilla safılarına katılma arayışı bu ortamda başlar. Kürdistan kadınına ilk kez böyle bir hak kazandırın partimiz, Kürdistanlı her genç kızın düşüncesinde yeni arayış ve çıkışlar yaratır. Kitesel eylemlerden başla-

Soldan sağa: Edip (ikinci), Celal (üçüncü), Delil (beşinci), Aryan'da şehit düştüğü ve Metin (yedinci) yoldaşlar...

sındadır. Eyleme O da katılır. Tüm yoldaşları gibi hücum ruhıyla bölge saldırır. Hücum birliği içindedir. "Zorla köylerimizi elimizden alınız, şimdi anladığınız dilden cevap veriyoruz" diyen bir ruhla bölge yönelir. Köylerinden koparılmış, her biri bir çocukken, şimdi halkın öz evlatlarından oluşan ARGK savaşçıları olarak, hücum birliği içinde yer alan bu yoldaşlarımız artık savunmasız halkın ağlayan ve korkudan anlamış bakan çocukları değil, her biri bir ateş parçası, intikam dolu gözüyle düşmanın üzerine yürüyen yığıt halk savaşçılarıdır. İşte PKK'nin ölümlük ederek aydın kaldırdığı halkın bir gerçekliği de bu

nüşüme açık özellikleriyle ulusal kurtuluş mücadelemiz sorunlarına cevap verecek düzeyde bir dönüşüm sağlar. Kısa bir süre içinde gelişme sağlayan Xelat yoldaş ülkeye döner. En son 4. Bölge birlikleri içinde yer alır. Çığ koşullarında yoldaşlarıyla birlikte yeni bir süreçte hazırlanır, çığ düşmesi sonucu şehit düşer. Xelat yoldaşın anısı, bağımsız ve özgür Kürdistan'ın yaratılması yolunda verdiğimiz mücadelerde hem yatacağı ve hem de güç kaynagımız olarak kendimize rehber alacağız.

Adi soyadı: **Selamet TANRIVERDİ**
 Kod adı: **Bêrvan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Cizira Botan, 1976**
 Partide katıldığı tarihi: **1991**
 Şehit düştüğü tarih: **20 Ocak 1992**

Bêrvan yoldaş, Binevs AGAL yoldaşın şahadet olayından etkilenerek ve halk arasında efsaneleşen kahramanlığını dinleyerek yetişir. Daha küçük yaşlarda devrimi olmayı, savaşmayı düşünür. Cizira Botan (Cizre) ortamında yaşanan birçok gelişmeye fazla anlam biçme durumunda olmasa da, düşman güçleriyle, halk arasındaki kıyasıya mücadele O'na da harekete geçirir. Mahallelerindeki çocuklarla birlikte düşmanın asker ve polisi taşıyacağı mürnâna tutar ve savaşta bu tarzda katılır. Onbeş yaşında ulaştıkları son bir gerilla safılarına katılır.

Bêrvan yoldaş, Cüdi'de belli bir süre kaldıktan sonra, 4. Bölge'de faaliyeti yürüten birliklere katılır. Yoldaşlarıyla birlikte çeşitli çatışma ve pusu ortamında düşmana karşılaşır. Düşmanla girdikleri çatışma ve içine düştükleri pusularda başarılı çıkışları, O'nda da savaşçı özelliklerini geliştirir. Yeni ve genç olması nedeniyle birçok konuda zorlanır. Ancak savaşın ve kazanın halk gerçekliğinin bir sonucu olarak savaşçı katılmayı yetkinleştirmeye çalışan bir kişilik olarak, partinin Kürdistan kadınına biçtiği değere layık olmaya çalışır. Bêrvan yoldaş, partinin verdiği görevlerin gereklerini layıkıyla yerine getirmeye çalıştığı bir dönemde, çığ düşmesi sonucu 14. Yığıt, mücadelerde yolumuzu aydınlatan sürekli bir meşaledir.

Adi soyadı: **Manifa KAPALIGÖZ**
 Kod adı: **Emghihan**
 Doğum yeri ve tarihi: **Kerboran/Mêrdin, ...**
 Partide katıldığı tarihi: **1991**
 Şehit düştüğü tarih: **20 Ocak 1992**

1991 bahar aylarında kitle serhildanlarının sıcak ortamında safılarına katılmaya karar veren Emghihan yoldaş, her arkadaş gibi ilk etapta kurtuluş mücadelende kadının yeni ve rolünü kavramada zorlanır. Partinin övgümlük anlayışını süreç içerisinde kavramaya çalışır. Bestan (Bestler) alanında belli bir eğitim sürecinden geçen Emghihan yoldaş, verilen eğitime mevcut gerçekleriyle öğrenme çabasını göstererek, yaşam ve ilişkileri ummaya özenle yaklaşır, partiyi bütünleşmeye çalışır. Bu yaklaşım parti tarafından da uygun karşılanır ve kendisine yardımcı olur.

En son 4. Bölge birlikleri içinde yer alan Emghihan yoldaş, yeni bir süreçte yapılan parti hazırlık çalışmaları katılır. Ancak, 1992 kış hazırlıklarının içindeyken bir grup yoldaşlarıyla birlikte, çığ düşmesi sonucu şehit düşer. Emghihan yoldaşın yaşam ve mücadeleri, bizim güç kaynagımızdır.

Serhat yoldaş (ortada)

gisine olan inançla savaşçı katılması ve sıcak savaş alanlarına akması böyle gelişir. Gerçekler düşüncede netleştiğin sonra, pratiğe aktarma, ülke ve halkla bütünleşme aşamasında her yoldaş gibi, Ciwan yoldaş da kararını verir ve 1991 yaz aylarında Botan'a gider.

Parti ideolojisi ve politikasını okuyarak kavrayan Ciwan yoldaş, savaş alanlarında, daha çok pratik içinde yaşayarak gerçekleri kavrar. Gerillanın yaşam ve ilişkisi tarzı O'nun için de yeni bir yaşam tarzıdır. Anlamı ve çok yönlüdür. Bir halkın kurtuluş savaşında kader belirleyici öneme sahiptir. İşte Ciwan yoldaş bütün bunları pratikte daha iyi görür. Kendisini gerilla yaşamına adapte etme ve savaşın kurallarına uyma yönünde önemli bir çaba harcar. Savaşçı özelliklere tam ulaşarak kurtuluş savaşının yığıt bir neferi olmanın birinciliye hareket eder. Gerilla ordusuna doğru giderken, yürütülen hazırlık çalışmalarında O da, gerilla düzeni, disiplin, rüşiyet vb. kurallara uyma ve bu kuralları oturtmanın birinciliye taşıy ve bunun partide çabalarına girer. Tam böyle bir süreçte beklenmeyen bir çığ felaketi sonucu 14 yoldaşıyla birlikte şahadete ulaşır. Kar, kış koşullarında büyük fedakarlık örneklerini sergileyerek, her türlü zorluğu göğüsleyen, büyük bir azim ve inançla savaş yürütmenin bilinc ve kararlılığını sergileyen bu yoldaşlarımızı, bilesi bir olayca kaybetmek zor olsa da, savaşçı zafere dek sürdürerek şehitlerimize layık olmasını bileceğiz.

Adi soyadı: **Umrhan Ahmed HACİ XELİL**
 Kod adı: **Hogir**
 Doğum yeri ve tarihi: **Derik/Güney-Batı Kürdistan, ...**
 Partide katıldığı tarihi: **...**
 Şehit düştüğü tarih: **20 Ocak 1992**

Güney Batı Kürdistan'da belli süre cephe faaliyetleri içinde yer

alan Hogir yoldaş, günlük pratik işlerde çalışırken, görev birinciliye hareket eder.

Özlemi olan dağlara ulaştıktan sonra olumlu birçok yaklaşım ve tutumıyla örnek bir kişilik sergileyen Hogir yoldaş, savaşın sorunlarına çözümleyici bir tarzda cevap vereceği bir gelişim seyrini izlediği bir süreçte, çığ düşmesi sonucu şehit düşer. Hogir yoldaş karşı da yoldaşlığın gereklerini yerine getirerek, O'nun özlemi olan ülkemiz Kürdistan'ı bağımsızlığına kavuşturacaktır.

Adi soyadı: **Süleyman KOLAN**
 Kod adı: **Piro**
 Doğum yeri ve tarihi: **Dehlişli köyü/Şirnex, ...**
 Partide katıldığı tarihi: **1989**
 Şehit düştüğü tarih: **20 Ocak 1992**

Yurtsever bir aile çevresinde yetişen Süleyman yoldaş, gerillaya sürekli ilişki içindedir. Çeşitli hizmetlerde bulunur. Ancak katılmayamadaki beklemeye içinde olur. Gerilla birliklerince askerlik yasanın uygulama sürecinde, gerilla safılarına alınır. Her Botani genç gibi savaşçı özelliklere sahip olan Süleyman yoldaş, savaş ortamına uyum göstermede zorlanmaz. Bestan (Bestler) alanında belli bir süre savaşçılığı yapar. Birçok eylemde yerini alır. Yaşamında ve ilişkilerinde oldukça sadedir. Gücü ve bilinci oranında kendisinden beklenenleri yerine getirmeye çalışır.

4. Bölge faaliyetlerine katıldıktan sonra iki süreçte savaşçı özelliklerini daha da pekiştiren Süleyman yoldaş, yoğun bir pratik yaşar. Arian faaliyetlerinin kendisine özgü zorlukları büyük bir özenle karşılayarak Süleyman yoldaş, görev ve sorumluluklarıyla her işi koşar. Ve arkadaşlarıyla her türlü yardım ve desteği sunar. Verilen her görevi yerine ve zamanında yerine getirenlere layık olmaya çalışır. Birçok savaşçı özellikleriyle donatılmış Süleyman yoldaş, gelecek vaad eden

26 Mayıs Kahramanlarını anarken SİZLER YIKILMAZ BİRER KALE DUVARIYDINIZ!

Yoldaşlar,

Bu mektubu sizlerden kopuk olduğum için yazıyorum. Her ne kadar başka başka yerlerde de ol-
sak ruhen hep birlikteydik. Daha doğrusu sizler bizimleydiniz. Komu-
tarımızı üstlenmiştiniz. Belki sizi fiziki olarak göremiyorduk, ama bak-
tığımız her noktada sizlerden bir işaret, bir iz gömmek mümkün değildi. Fiziki olarak bizlerden ayrı-
lmalı tam dört yıl oluyor. Hani bilirsiniz, 26 Mayıs 1988'i 26 Mayıs'a bağ-
layan gece hiç gereği olmadan, uy-
gunsuz bir saatte Gezi (Kigil) Nini-
se köyüne uğramıştık. Şimdi bile an-
lam veremekte zorlandığım bir husus.
Son derece dikkatli ve duyarlı bir
birliklik aslında. Ne diye uğramıştık
o insanı "surtalı alcağın evine"? Şip-
hesiz yıllar sonra niye böyle yaptık
demek yetmiyor. Bunu o zamanki
yeltmez ve çigzi düşüşümüzde tarzi-
mada aramak gerekir. Ben bunun
ezikliğim yaşarken sizlere karşı da
özleştirmen vermenin gereğine in-
anıyorum. Evden ayrılırken de kus-

mydu diye. Oysa şehit düşen sa-
dece sen değildin. Diyar da hemen
yanına yazınmış. Senin birakmış-
tın istemiyordu. Diyar ne kadar da
seviyordu seni.

Diyar yoldaş, hatırlarsın, zorunlu
askerlik yasasıyla saflara alin-
diğında geride bir nişanlı bırakmış-
tın. İlk etapta geriye dönmeyi düşün-
muş, ancak sonra parti ve mücade-
leye öylesine kaynaşmıştın ki seni
zorla geri göndersek gilmeyecektin.
Tavır ve davranışlarında öylesine ol-
gundun ki, saygı duymamak elde
değildi.

Biz ilk şaşkınlığımızı üzerimizden
atmış, düşmanla kıyasıya bir ça-
tışmaya girmiştik. Gerçekten yoldaş-
lar, düşman o kadar çimide gir-
mişti ki, hayret etmemek elde de-
ğildi. Aslında bu denli iç içe girme-
miş çimide de yaradı. Çünkü yurda-
dan bombalama ve tarama imkanı
kalmamıştı. Havan toplanı ve kula-
nanlarıydı. Çiken kenderlini vura-
bilirlerdi. Zaten daha sonra içine
düşükler korku ve panikle her
hıştırtı, her kırıpırtı ateş açtılar. Ve
en az bizim vurduğumuz kadar olan
birbirlerini vurdular. Çatışma aralı-
ksız sürüyordu. Her iki mangamız
arasında kordine kopmuştu. Düş-
man helikopterleri sürekli güc
ve cephaneye taşıyorlardı. İlginciy
yoldaşlar, o günkü çatışmaya asker
hiç katılmadı. Çatışmaları tümü su-
ber ve özel timdi. Askerler ise çevreyi
kuşatmış, manevra yapmamızı
engellemeye çalışıyorlardı.

Saat altıya yirmi dakika vardı. Biz
miz manganın mevzeliğimizi bodur
meşelik seriesi bir tarza taradık. İra-
dem dışında, refleks olarak birkaç
takla attık. Kurşunlar az önce me-
vzeliğimizi yere saplamıştı. Dönüp
sizlere baktım. Emine (Güler AY-
GÜL) yoldaş ayağa kalkmak istedi,
başarmayınca gülmüşse, ağın-
dan kan geldi. Sonra çöktü, elleri
başının altına koydu ve hareketsiz
kalı. Şehit düştüğünü anlamıştık,
çakılabileceğini herhangi bir
şey yoktu. Birkaç adam içeri çıkıp
çatışmayı sürdürdük.

Evet Emine yoldaş, aradan dört
yıl geçti, ama o anki tavırn hep gözü-
mün önünde. O gülümseyişle ba-
na öylesine güc vermişsin ki anla-
tımın imkanı yok. Bazen edebiyat-
çılıktan alıyarak arkadaşlara bu ta-
vırını açıklıyor bir şeyler yazmalarını
istiyordum. Fakat yapamıyordum. Ben
bizat tanık olmuştum. Kaç kez de-
nedim, "dülme" gülümseyerek giden
bir kahramanı anlatılmıyay diye. Ama
mümkün değil. O tavırda öylesine
bir derinlik ve yücelik vardı ki, ona
tam anlam verememenin, daha doğ-
rusu gereğini tam anlamıyla yerine
getrememenin ezikliğim duyuyorum.

Emine arkadaş, seni o ateş çem-
berinden uzaklaştırmayı ne kadar
istediğim. Fakat sen de görüyordun
ki, buna imkan yoktu. Ancak çantını
ve silahını alabilirdin. Yine de seni
alcağın elinde bıraktığın için kendi
affedemiyordum. Belki beni affe-
dersin diyerek, alını bir öpücük
kondurup uzaklaştırmıştın. Yani iki
metre ötemizde bulunan Akif'imizin
yanına gitmiştin.

Bir süre sonra manga komutanı-
mız Akif (Hasan BULBUL) yoldaş
sırasıyla sende olduğun. Akif
yoldaş, galiba Emine'nin şahadetin-
den haberi yoktu çünkü benlikle birlikte
Emine'ye de seileniyordun. Hatırlar-
sın, her üçümüzü yananyadın.
Seninle Emine arasında iki metrelik

bir mesafe vardı. İki metre ötede de
ben bulunuyordum. Silahımı sustu-
ru senin yanına gelmek istediğim.
Emine hala aynı halde duruyordu.
Hiçbir erkek arkadaşın taşıya-
mayacağı sırt çantasına dolu dolu
ve sırtındaydı. Fale (B-2) roketaları
ateşlenmeye hazır yanbaşındaydı.
Takarof tabancası elleri arasındaydı.
Başını tabancasına dayamış, ondan

demıştin. Talimatına uydu, düş-
manla çatışmayı sürdürdük. Az öte-
mize yaralı düşman askerleri aya-
cıkıktı daha kadar bağıyordu, yardım
istiyor, ımlıyorlardı. Oysa senin ağ-
zından en ufak bir inleme sesi bile
çıkıyordu. Ağzını sımsıkı kapamış,
ağızda ise "Yerini değiştir, düş-
manı vur. Yaşasın Başkan APO!"
diyordun. Ne kadar da güçlü bir ira-

deydi. Talimatına uydu, düş-
manla çatışmayı sürdürdük. Az öte-
mize yaralı düşman askerleri aya-
cıkıktı daha kadar bağıyordu, yardım
istiyor, ımlıyorlardı. Oysa senin ağ-
zından en ufak bir inleme sesi bile
çıkıyordu. Ağzını sımsıkı kapamış,
ağızda ise "Yerini değiştir, düş-
manı vur. Yaşasın Başkan APO!"
diyordun. Ne kadar da güçlü bir ira-

**"...Dört yıl geçti. Gezdiğimiz her yerde sizleri
gördük, savaşımıza komuta ettiniz. Sizlerin
intikamının tek tek eylemleri alınamayacağının
bilincindeyiz. Fakat tüm hainleri öldüğü gibi,
Kilise köyü hainlerini de cezasız bırakmadık,
bırakmayacağız. Bugün sizlerin de özeleminiz olan
özgür ve bağımsız bir yaşama, insanca yaşanacak
bir topluma ve bağımsız Kürdistan'a hızla
yaklaşıyoruz. Böylesi bir yıldönümünde siz
'Şehitler Ayı'nın 26. gününde kahramanlık yatanları
bir kez daha saygı ve minnetle anarken, sizin
direnişinizi ve kişiliğinizi kendimize örnek alarak
pratiğe daha güçlü yürüyecek ve sizlere mutlaka
layık olacağız. Çünkü biliniz ki sizlere layık olmak;
Kürdistan halkına, partiye ve insanlığın tüm olumlu
özelliklerinin temsili olan Başkan APO'ya layık
olmak demektir. Silahlarınızı bize teslim ederken
duyduğunuz güveni boş çıkarmayacak ve mutlaka
başaracağız. Bundan emin olun yoldaşlar..."**

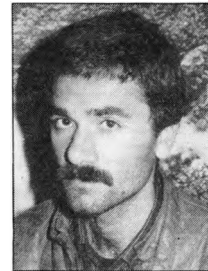
ayrılmak istemiyordun gibi bir hali vardı.
Vucudunu kontrol ettim. Görebildi-
ğim kadarıyla tek kurşun arkadaş
sırtına saplanmıştı. Büyük ihtimalle
akciğine isabet etmiş olmalıydı.
Ceplerini aradım, saatini, çantasını
ve silahını aldım. Mümkün olduğun-
ca serinletmek olmağa çalışıyordum.
Fakat yine de duyulanmaktan elde
değildi.

Akif yoldaş; sırtı üstüne uzanmış,
gözlerini kapalı ve hareketsiz du-
ruyordun. Oylesi bir anda yapa-
cağım iki işin silahlı almak ola-
bileceğini düşünüyordum. Elimi rastına at-
tığım, çok görkemli bir sesle
"Kimsin sen" diye gürlemiştim. Göz-
lerini açmış, çelik sertliği ve parlak-
lığıyla bana bakıyordun. O ana ka-
dar seni hiç böyle görmemiştim. Bir
an irkildim ve duraksadım. Sonra
kendimi toparlayarak "Benim, ben C."
demişim. Galiba beni düşman sanmış-
tın. Ama geçeri söylemek
gerekiyor senin o bakışların ve hük-
medici sesin karşısında hiçbir düş-
man askeri yanına yanasamzadı. Ya-
ranı kontrol etmek istediğim. Biliyo-
rsun ağzı deriye daha doğrusu ya-
raların, kulda, sırtında ve baca-
ğında kırık yerleri vardı. Sol
aynağın diz kapagının üstünden kırıl-
mıştı. Çok kan kaybediyordun. Şut-
lunu açıp bağlamak istediğim, ol-
muyordu. Bir şey yapamamanın çar-
sesizliği içindiğim. Bir gerilişle
sağlık bilgisinin ne kadar yararlı ola-
bileceğini o zaman daha iyi anladım.
Hatırlarsın sana da sormuştum,
"Ne yapayım" diye. Cevabın hala
acıyla gülümsememe neden olur.
"Ne bilyorsun ki ne yapasın"
deyirdin.

Bu yaralılara fazla uzağa götürüle-
meyeceğini biliyordum. Ama yine de
belki kurtarabiliriz diye umudumu y-
tirmek de istemiyordum. Düşün-
cem sana açmış, "Biraz daha dayan,
buradan çıkmanın bir yolu bulaca-
cağım" demiştim. Cevabın çok an-
lamlıydı: "Yerini değiştir, düşmanı
vur. Kahrolsun sömürgeci! Yaşasın
PKK! Yaşasın Başkan APO!"

deye saptınl! Senin bu özelliğini
kendime esas alacağım anı ol-
malısın. O zaman neler düşün-
düğünü biliyorum. Üstelik bunu
tarışmanın ne yeri ve ne de zama-
yıydı.

Saatler böylesi anlarda çok uzun
gelir insana. Karşılıklı konuşma-
lar arasında düşmana birkaç
mermi gönderip leşlerini yere ser-
meye de ihmal etmiyorduk. Fakat
sendeki kan kaybı beni ürktüydü.
Sen ise bana sürekli "Barışa terket"
diyordun. O zaman söyleyemiy-
ordum, ama nasıl gidebilirdim! Az öte-
de Emine, ondan 8-10 metre ötede
Ekrem ve Diyar sessizce uzan-

Hasan Bulbul

mışlar. Nasıl bıraktırdım sizleri! Za-
ten düşmanı buradan da iyi vurabi-
liyordunuz. Yoldaşların şahadetini
sana söyleyemistim. Zaten ağır ya-
ralıydın, bir de böylesi bir acı duy-
man anlamız buluyordum. Saatler
de uzadıcağı uyuordun. Saat altıya
beş geç yüzün sapsarı oldu. Kendi-
ni zorladığını biliyordun. Yüzünü
çok terler basmıştı. Ben ise çar-
sesizdim. Tek yapacağım iş, düş-
manı vurmaktı. Ve... saat altıya on
geçti sloganlarını yineliyordun, ağ-
zından bir hırıltı çıktı, sonra da ses-
siz kaldın.

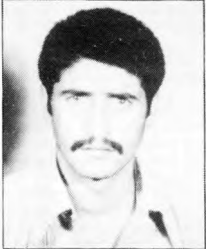
Saçlarını ve bıyıklarını ellerimle
düzeltip gözlerini kapadım. Başka

Saat yediyi on geçte düşmanın
komuta kademesi az ötemizde to-
plandı. İçlerinde bir binbaş, yüzbaş,
üstteğmenler ve polis timleri vardı.
Sayıları 10-15 kadardı. Sağ ol-
duğunuzda yanınıza keskin cesaret
edemeyenler simdi alcağca
Ekrem ve Diyar'ın soykırıncı zana-
nelerini tekmiyleyi ve hakaret ediyorlardı.
Intikam anı bu anı gerek diye
düşünerek daha ilerde mevzilenen
S... arkadaşla beraber silahlarını
döğrultüp ateşledik. Tümü düştü.
Binbaş, keskin öksüz gibi böğü-
rüyordu. Az sonra ondan da ses ke-
sildi. Çatışma biraz daha kızıştı.
Sonra ondan savaş meydanından
kaçtı. Biz de sizlerden ayrılmak
zorunda kaldık.

Beş saat süren çatışmadan son-
ra çemberi yarmıştık. Fakat yü-
reğimiz buruktu. Sizleri götürme-
miyorduk. Bizim manga üç kişi kal-
mıştı. Silah ve malmelerimize bir-
likte sizleri taşıyamıyorduk. Hakki-
mızda ne düşündüğümüzü bile-
miyordum. Fakat çok zor bir durum
yoldaşlar. Sizler de daha önceden
böylesi anlar yaşadınız mı? Ya-
şadıysanız duygularınızı anlatınız.
Herkesen ve her şeyden daha fazla
birbirlerine yakın olan ve o derece
birbirlerini seven insanları fiziki
olarak da olsa ayrılmakla anla-
nım güçlüğünü anlayışla karşıla-
manızı istiyorum. Sizin gereği kalen-
lara emanetiniz olan silahlarınızı alıp
çemberi yararak çıkıktık.

İşte o günden bugüne dört yıl
geçti. Gezdiğimiz her yerde sizleri
gördük, savaşımıza komuta ettiniz.
Sizlerin intikamının tek tek eylemle-
ri alınamayacağının bilincindeyiz. Fak-
at tüm hainleri öldüğü gibi, Kilise
köyü hainlerini de cezasız bırakma-
dık, bırakmayacağız. Bugün sizlerin
de özeleminiz olan özgür ve bağımsız
bir yaşama, insanca yaşanacak bir
topluma ve bağımsız Kürdistan'a
hızla yaklaşıyoruz. Böylesi bir yıldı-
nümünde siz 'Şehitler Ayı'nın 26.
gününde kahramanlık yatanları bir
kez daha saygı ve minnetle anarken,
sizin direnışinizi ve kişiliğinizi ken-
dimize örnek alarak pratiğe daha güç-
lü yürüyecek ve sizlere mutlaka layık
olacağız. Çünkü biliniz ki sizlere
layık olmak; Kürdistan halkına, par-
tiye ve insanlığın tüm olumlu özelli-
klerinin temsili olan Başkan APO'ya
layık olmak demektir. Silahlarınızı
bize teslim ederken duyduğunuz
güveni boş çıkarmayacak ve mutla-
ka başaracağız. Bundan emin olun
yoldaşlar.

Mektubumu noktalar, en iç-
ten yoldaşca duygularla hepimizi te-
ker teker kucaklar, devrimci saygıla-
rını sunarım.

Salih Kiliç

kularımız vardı. Ekrem (Salih KI-
LIÇ) yoldaş "Bu adamın yurtsever-
liği güvenimle bir yurtseverliğe
benzıyor" demişti. Şakajmalar
olmuştu. Tüm arkadaşlar alcağın
sahte-iğinden şüphelenmişti ama, o
zaman da belirtmiş gibi artık ya-
pacak bir şey yoktu. Senden kus-
kuyanıyorduz diyip adamı bağlayacak
değildik ya!

Ve bildiğiniz o 26 Mayıs çatış-
ması yaşıdınız. İsterseniz o anki ruhi-
durumumla olayı çok kısaca anlat-
maya çalışayım. İlk silahlar patladık-
tan sonra Ekrem ve Diyar (Abidin
FAKİR) yoldaşların içinde yer aldık-
ları manga manevra yapmıştı. Biz de
henüz mevzilerimizdeydik. V... arka-
daş bir düşman polisini vurmuş, si-
lahını almak için üzerine gitmişti. Bi-
rilsiniz, çatışmalarda bile memnuni-
yetli sayarak sıkıydı. Hele bir silah
ele geçmek epikiz önemliydi. İşte
tam o anda korkunç, korkunç
olduğu kadar da beklemedikmiş ve
belki de duymak istemedikmiş bir
ses yükseldi: "Ekrem arkadaş şehit
düştü!" V... arkadaşın düşen üze-
ri ne yönelttiği namı aşığı indi. Kisi-
ne şaşkınlıktan sonra kendisini to-
parlayarak mangasının başına dön-
dü ve komutayı sürdürdü. Fakat o
derece etkilenmişti ki silahı almayı
unuttu. Akımız alımyorduk.

Ekrem yoldaş, senin şehit dü-
şeceğine inanmak istemiyordum. Çün-
kü sözümdü benim. "Zafere göreceğiz,
Başkan APO'nun zafer günü yapa-
cağı konuşmayı dinleyeceğiz" de-
miştik. Sen kalbimize öylesine taht
kurmuştu ki, şahadet haberi du-
dunca silahlarımız bir-iki dakika-
lıksız sustu. Sonradan düşüni-
yordum, acaba bu bir saygı duruşu

Dünya, Ortadoğu, Türkiye ve Kürdistan'daki GÜNCEL SİYASİ GELİŞMELERİN MÜCADELEMİZE OLASI ETKİLERİ ÜZERİNE

...Türk-Islam sentezi,

kesinlikle Türk milliyetçiliğinin bazı güncel ihtiyaçlarından kaynaklanıyor. Dinle, şovenizm maskelenmeye çalışılıyor.

Özellikle şovenizmi halka daha fazla yutturmak için, kemalist şovenizmin yerine islamcı Türk şovenizmini geliştirmek istiyorlar. Tarihte de hristiyan halkları, Türk-Islam sentezi ile yiktılar. Açık ki, Türk islamcılığı ve Türk yayılmacılığı Allah adına yapılan yayılmacılık değildir ve kesinlikle talan, işgal, imhaya hedeflidir. Şimdi bu şovenizmin değişik bir türü ile, kemalist etkinin kırılmasının sonuçları giderilmeye çalışılıyor...

Başarılar 1. sayfa

Kuşkusuz bu, iyi niyetlerden ötürü değil; daha çok politik çıkmaz, artan bunalım, bunları zoraki de olsa kürt geçeceği filen tanımayı mecbur etti. Özellikle kurt rejiminin hedeflenmesi ve uluslararası alanda mahkum edilmesi ile birlikte geliştirilen Körfez Savaşı, savaşın Kürdistan'ı direkt etkilemesi, rejimin gücünü halinde ortaya çıkacak Irak'taki gelişmelerin nitelikleri, özellikle uluslararası düzenin güçlerini Kürdistan'ı daha iyi değerlendirmeye, özellikle de gelecekte devrimin özelliklerini tanımayı götürüyor. Artık elde tuttukları Barzani-Talabani gibi birkaç işbirlikçileri Kürdistan'ı kontrol etmenin zor olduğunu biliyorlar. Zaten sırf bu yüzden, Irak rejiminin üzerine tam gidemediler. Erkenken Irak rejiminin çözülüşünün, kendileri için tehlikeli bir devrimci gelişmeye yol açacağını gördüler. Özellikle 1992 serhildanında bu daha iyi açığa çıktı. Halen mesele çözülmemiştir. Ne Irak rejimi hemen gitsin ne de kalsın deniliyor. Bir çıkmaz da orada yaşıyorlar. Yine, Ortadoğu'da memnun olmadıkları bir Libya var. Onu çözmeye çalışıyorlar. Bir Suriye var onu çözmeye çalışıyorlar. Bir İran sorunu daha kapsamlı düşünüyor ki, ona da mulaka sıra gelecektir.

İşte böyleleri bir ortamda, birden-bire PKK tartışması neden alevlendi? Almanya görüşünde de olsa, bir tavır değişikliğine gitmeyi neden gerekli gördü? ABD niye ısrarla sonuna kadar Türkiye'yi destekliyor muydu. Üstelik bu artan bir vurgu ile yapıyor. Hatta daha değişik sesler ABD'de de yansımaya başlıyor. Bütün bunlar, üzerinde düşünülmesi ve cevaplanması gereken sorular oluyor.

Devrimimizin uluslararası önemi açık ki vardır. Henüz tam sınırları kestirilemez de, bölgesel ve uluslararası sonuçları açısından en dikkate değer devrimlerden birisi olmaya adaydır. İdeolojik-siyasi yaklaşımı, muhtevası; sınırlı bir alanda başarıya gimesi halinde, bölgede yol açacağı zincirleme etkiler, emperyalistleri daha şüpheci tedbir alınması gerektiği sonucuna götürüyor.

PKK önderlikli devrimci gelisme, hiç şüphesiz, geleneksel milliyetçi çizgiyi, islam çizgiyi, liberal çizgiyi zorlayacak; hepisiyle az-çok hesaplaşacaktır. Bu sınırları kendisi çizen bir devrim demektir; sosyalizme biçilen yeni özellikler en çok PKK'de ifadesini bulacaktır. Özellikle enternasyonalizm, demokrasi, ahlak vb. konularda reel-sosyalizmin bunalımların da çözümünü bulduğu bir sosyalizm olacaktır. PKK'nın ideolojik çizgisi, baştan beri bunları imkân dahilinde tutuyor. Bundan ötürü uluslararası yaklaşımlar giderek ye-

ni bir boyut kazanacaktır. Ayrıca yenilmeyen bir devrim olduğu şimdiye kadar klasik komünist partilerinin yitkilerine durumuna asla düşmediği, düşmeye fırsat da vermediği için bize sürekli ki kendilerini göre bir değerdendir. "Ayakta kalan tek ortodoks komünizm". "Stalinci çizgi" vs. diyorlar. Bu Batı'nın kendilerine göre bir yakıştırmasıdır. Bu kav-

politikasının bir uzantısı şeklindedir. Bu şekilde ulusal kurtuluşu gelişmeyi ki, kendileri irkçilik diyor buna- sapırmak istiyorlar.

Bir noktayı aşmak lazım. Son günlerde, irkçılığın alası bir Türk ulusçuluğu tarzında biçimlendi. Gölünmemiş ve çığırından çıkmış bir biçimde Türk ulusçuluğu şekillendiriliyor, geliştiriliyor. Gerçekten şovenizm, hiçbir biçimde bu kadar aşırıya varılmadı. Bunun içinde dinciler de var. Ki bunlar, Türk şovenizmine sıkı sıkıya bağlıdır. Daha fazlasını yapmak istiyorlar, hatta Türk-Islam sentezi adı altında... Türk-Islam sentezi, kesinlikle Türk milliyetçiliğinin bazı güncel ihtiyaçlarından kaynaklanıyor. Dinle, şovenizm maskelenmeye çalışılıyor. Özellikle şovenizmi halka daha fazla yutturmak için, kemalist şovenizmin yerine islamcı Türk şovenizmini geliştirmek istiyorlar. Tarihte de hristiyan halkları, Türk-Islam sentezi ile

var. Sınırları daha geliyor bunlara. Bu konuda, muhtemelen İran böyle yardım yapabilir. Örneğin bir Batıman'da Hizbullah'la veya tanklarla bağlantılı olanların hepsine, TC tarafından oldukça yüklü paralar verildiği bir gerçek. Muhtemelen İran da veriyor. Ne kadar "biz vermiyoruz" diyorsa da, araştırmak gerekir. Sonuç itibarıyla ifade edersek; para gücüyle Hizbullah vb. adıyla sahte bir islam hareketi geliştirilmek isteniyor. Fakat, açık ki, islamiyetle fazla alakası yoktur. Gerçek dinin üzerine bir değerlendirme yapmıştık. Gerçek müslümanlık, Kürdistan'da; en azından vicdanın TC'ye parayla satmaları hareketimizin derin etkisi altında ve çok iyi bir propagandacı durumundadır. Kalkı ki, bunlardan katillerden de az değil. Bu akimden önde gelen temsilcisi olarak Melle Abdurrahman'ın örnek işliğini esas aldık ve halen de bu etki altında önemli gelişmeler yaşıyor.

Şunu söylemeye çalışıyor: Uluslararası etkime özellikle bölgede biraz islamı görüntüyle bastırılmak isteniyor. Buna yönelik çalışmalarımız en az emperyalist destekli bu ilkel milliyetçilere yönelik çalışmalarımız kadarıdır. Çünkü bunlar da birbirleriyle

kesinlikle çıkardır. Bunu da halk çok iyi bilmek durumunda. Din bunlar tarafından dünya ve sosyal gelişmeye karşı en tehlikeli bir biçimde kullanılmıştır. Barzani sülalesi, Kamran İnan sülalesi ve diğer birçok sülale bunu örgütlemeye çalışıyor. Fakat halk, en tehlikeli halk düşmanlığının ve ulusal-toplumsal gelişme karşıtının bunlarda temsil edildiğini şimdi çok iyi biliyor ve hızla bunları asıyor.

Bu bağlamda, yeni bir Kürt partisi geliştirilmek istenilmesine ne diyebiliriz? Batı'da kurulması düşünülen bu parti için kimi sosyal-demokrat olsun, kimi muhafazakar parti olsun diyor. Özellikle Güney-Türkiye işbirlikçiler de o kadar uydular ki, örneğin, aşiretçi Barzani güçleri "İngiliz tipi muhafazakar parti kuruyoruz" diyorlar. Aşiret kalıtları şimdi İngiliz tipi muhafazakar partiyi oluşturmaya çalışıyorlar. Talabani'nin YNK'si son kongresinde "Radikalizmi attık, bir sosyal-demokrat parti olduk" diye karar çıkarmış. Aslında ikisi de aynı kafadadır. Yani bunların birisini muhafazakar, diğersinin de sosyal-demokrat olması, kesinlikle özneni değiştirmez. Batı'nın ajansına daha iyi oynamak için, kendilerini güzde iki kıtada partisinin yansımaları olarak biçimlendirmek istiyorlar. Bu, aqlanın biraz daha gelişmiş bir biçimdir. Eskiden aşiret kalıfı, aşiret tavırları, tutumları yaşıyorlardı; şimdi aynı "parti" koymuşlar. Bu işbirlikçilerini şimdi parti adıyla sürdürmek istiyorlar. Bunu böyle değerlendirmek gerekiyor. zaten bu işbirlikçiler Güney'deki son çabalarıyla Batı'nın siyasi sistemine entegre olmuş, tamamen uydulmuş; hem ideolojik hem siyasi yaşam itibarıyla Batı'ya yönelecek bir tutuma can gönülden girmişlerdir. Kaldı ki baştan da bunlar için Batılılaşmak -ki bu bir dereceye kadar kemalizmin Türk batılılığı için de geçerlidir- her şeydir. Ya Avrupa çizgisinde ya da Amerika çizgisinde -ikisi arasındaki fark önemli değildir- yaşamı yaşam bellemişlerdir. Bu onların felsefesi ve yaşam tarzıdır. Bunlar bu çizgiler halinde gelişmeye yükselmeye ve devrim sayıyorlar.

...Şunu söylemeye çalışıyor: Uluslararası etkime özellikle bölgede biraz islamı görüntüyle bastırılmak isteniyor. Buna yönelik çalışmalarımız en az emperyalist destekli bu ilkel milliyetçilere yönelik çalışmalarımız kadarıdır. Çünkü bunlar da birbirleriyle bağlantılı. Örneğin, Barzani ailesinden Muhammed Xalil Hizbullah lideridir. Barzani sözümüne bir ilkel-milliyetçidir, ama ikisi de aynı sülalelidir. Bu aşiretlerin öyle bir rolü de vardır. İran'a dayanır, Hizbullahçıyız derler; Avrupa ya, Amerika ya dayanır, demokrat, liberaliz derler. Hep aynı aşiret kafasındır ve aynı çıkarları güdümlenmişlerdir. Çıkar ve para neredeyse, bunların dini de odur...

bağlantılı. Örneğin, Barzani ailesinden Muhammed Xalil Hizbullah lideridir. Barzani sözümüne bir ilkel-milliyetçidir, ama ikisi de aynı sülalelidir. Bu aşiretlerin öyle bir rolü de vardır. İran'a dayanır, Hizbullahçıyız derler; Avrupa ya, Amerika ya dayanır, demokrat, liberaliz derler. Hep aynı aşiret kafasındır ve aynı çıkarları güdümlenmişlerdir. Çıkar ve para neredeyse, bunların dini de odur...

Biz ise, bağımsızlık, özgürlük önünde bir engel olarak görüyor. Aynı zamanda bunların Batı'ya uydulmuş, Batı'da olumsuz bazı olumlu değerleri de (demokrasi, insan hakları, bağımsızlık vb.) taşıyete etmede işbirlikçi rol oynama olarak değerlendiriyoruz.

Bu işbirlikçilerin bir eli de ortadaçadır. Bir taraftan "Batı, ya Amerika!" derler, diğer taraftan "ya Allah, ya peygamber!" deyip bildir yayınlıyor, radyo-televizyon açıyor. Bu, ne kadar sahtekar olduklarını

ramlarla ne kastediyorlar ve biz ne kadar bu kavramları dahilindeyiz bu onların bileceği bir şeydir. Fakat geliştirilmeye çalıştığımız sosyalizm demokrasiyi iyi, moral yarı çok ileride... Reel sosyalizmin birçok çözümleri kabul edemez ve aşmış durumdadır. Dolayısıyla anlamakta güçlük çekiyorlar.

Bu tür milliyetçi değerlendirmeler boş! İslam çizgini bazı çabaları var, özellikle gelişen Kürdistan devriminde yükselen potansiyeli çeşitli yöntemlerle etkimek istiyorlar. Son Hizbullah olayını ve RPK'nın Kürdistan'daki artan faaliyetlerini böyle değerlendirerek yazıyor. Geleneksel islamı etkisi gerek ulusal kurtuluşu özelle, gerek sosyalist özelle ve hatta demokratik özelle dayatarak, gerici bir karşı-devrim -hem de devlete dayanarak- özel savaş ile çok sıkı bağları içerisinde egemen kılma yaşıyorlar. Görünüşte islamı çizgidir. Ama Türkiye somutu söz konusu olduğunda, özel savaşın islamı Hizbullah çizgisi ve Refah Partisi maskesi altında -ki çeşitli tankatlar da var- devrimin gelişmesini sapırmak girişimi olarak anlamak gerekiyor. Böylece kemalist etkinin kırılmasıyla doğan ideolojik-politik boşluğu, ucuz bir islamla doldurmak istiyorlar. Aslında islamla fazla alakası olmayan bu çevreler, geleneksel Osmanlı yaklaşımı olan o pan-islamizm biçimindeki yaklaşımı çok açık yapıyorlar. Ki bu, özel savaş

yiktılar. Açık ki, Türk islamcılığı ve Türk yayılmacılığı Allah adına yapılan yayılmacılık değildir ve kesinlikle talan, işgal, imhaya hedefliyordu. Şimdi bu şovenizmin değişik bir türü ile, kemalist etkinin kırılmasının sonuçları giderilmeye çalışılıyor. Bu nedenle, Erbakan'ın artan uluslararası temasları; bir yandan Arap ülkeleri bünyesinde, diğer yandan Amerika ve Almanya'daki temasları kesinlikle arındırmak girişimleridir. Sözümüne, devlete karşı, Batı'ya karşı adı altında ne kadar koparsam karıdır mantığı ile, Kürdistan geçceğine, karşı-devrimci ve iğrenç bir biçimde yönelmektedir. Son MCP-RP ittifakında da bu çok iyi açığa çıktı.

İran'ın muhtemelen birtakım çabaları vardır. İran her ne kadar görüşünde devlete ve kemalizme karşı olma tutumunu sürdürüyorsa da; özellikle İran'a dayalı geliştirilen Hizbullah faaliyetinde, kapsamlı bir polis sızması olduğu gerçek. Çünkü, İran'a gönderilen çok sayıda öğrenci arasına, hemen hemen yarı yarıya kontr-geniya ya da MIT ile ilişkili kişiler de sızdırıldı. Böylece, burjuva partiler bünyesinde açık karşı-devrimci faaliyetlerini sürdüremeyen kontrolardan, Hizbullah biçiminde bir hareket oluşturuldu.

Ayrıca bazı gerici aşiretler -aşiretler arası ilişkiler de kullanılarak- PKK'ye karşı Hizbullah bünyesinde hareket ederek, itikam almak istiyorlar... Ve bir de lümpen-serensiler

gösterir. Batı'nın demokratik değerleri vardır. Yine insani bağışsızlığı ve halkların kirliliğine değeri veren veya en azından direnişi diyebileceğimiz bazı yarıları vardır. Fakat bu işbirlikçi takrimin ne Batı'nın bu demokratik değerleriyle ne de dinin bu direnişçi değerleriyle alakası vardır.

Şimdi yeni bir tartışma da, liberal bir Kürt partisi oluşabilir mi sorusu çerçevesinde olabilir. Özellikle Türkiye'de geliştirilmek isteniyor. Her şeyden önce şunu iyi kavramak gerekiyor. Önce Kürt kimlik tartışması ve ardından Kürt partisi tartışması; PKK'ye özel savasan amansız bir şekilde dayatıldığı bir dönem ortaya çıktı. Başka herhangi bir gerekçe yok. Yani, "Kürtlere saygılı olalım, onun için kendi tayınım, parti de kursunlar, özgürlüğünü yana tavrı alalım" vs. gibi bir düşünceden veya dürtülüklerinden kaynaklanmadı. PKK ezici bir biçimde Kürt halkını kendi önderliğine çekiyor; bütün halk PKK'ye kayıyor, bunu değerlendirerek özel savasan takisteyken, "biz ne kadar basit uygularsak, halk o kadar PKK'li oluyor; Güney'de bu böyledir. Kuzey'de bu böyle. O halde bu halkın PKK'ye akmasını önlemek için yeni politika ya şiddetli ihtiyaç var" diyorlar. İşte Demirel'in Diyarbakır'a gidip, "Kürt kimliği tanıdım", "Sefkati olacağız", demesi; yine hükümetin, "PKK'ye kayan halk yeniden devletin etkisi altına alacağız" biçimindeki açıklamaları, bu politikanın bir sonucudur. Yani PKK'yi imha, geri kalanları da devletin kontrolüne çekmek... Bu politika bir zülfü bu! Kürt partisinin kuruluşunun kabulü de bu politikanın bir adım ötesidir.

Bu adm, kesinlikle hileli ve PKK'nin kitlesini, sadece basit ile değil bir de, bir Kürt cilası vurularak kazanılma sahtekarlığını içeriyor. Buna soyunan işbirlikçi çevreler çok! Barzani-Talabani tipi hareketler buna bayılır. Yine geleneksel bir çok Kürt işbirlikçisi işi incirli politik nedensizle teşhir olmuşlardır ve hatta halkın içinde barmazlar durumu gelmişlerdir. Dolayısıyla kendilerine bir Kürt cilası çekerek, belki son bir şans olarak bunu kullanmak istiyorlar. Fakat bunun başlanı olabimesi için bir tek şart vardır: PKK'nin ezilmesi ve sözümlüne halkın PKK'nin elinden kurtarılması! Çünkü bu işbirlikçiler, "PKK'ni öntemize, bu böyle bir girişim için çekilemeyiz" diye düşününler. Korkuları da bu!

PKK'nin yıkılması esas itibarıyla tarihi bir direniş ve amansız bir savasımı halkın davasına sonuna kadar bağlı olmaları. Ayrıca halkı PKK, PKK'yi halk yarattı. PKK'li-

lanlamaz mı sorusu ayrı bir meseledir. Nasıl yarılanılabileceğini biz HEP deneyimleyi göstermeye çalıştık. Kesinlikle düşman da HEP'ten yararlanmak istiyor, bu de. Çünkü HEP'in içinde açığa çıkan bazı işbirlikçiler olduğu gibi, biraz halka bağlı olmaları halen sürdükleri de var. Mücadele bitmiş değil. Yeni parti de gelişirse, böyle olur. Kürt partisi

"...Bir dış politik ilişki olması gereken Türkiye-Suriye ilişkisi, Türkiye-Iran ilişkisi aslında bir iç ilişki oluyor. Bu çok önemli bir husustur. Eğer bir ülkede dışişleri ile işler halledilemiyorsa ve işleri bakını el atmak durumunda kalırsa; bilin ki o ülkede iç ve dış politika tamamen ayrılaşmıştır veya içte büyük bir zorlanmaya yaşıyor. Çünkü içerdeki zorlanma, diğer bir ülkeye seveyiş yaşıyacak kadar ilerlemiştir, hatta tehdit ediyor: 'savaşla huduttan gireriz, Şam'dan çıkarız' tehditi devletin ne kadar zor durumda olduğunu, çığnıştığını ve devrim tehditinin altında olduğunu

içinde bizim kitlemizin etkisi de, işbirlikçilerin etkisi de olacaktır. Fakat olarak böyle yaklaşmak gerekiyor. Fakat kim halktan destek buldusa, örgütlüsü o başarılı olacaktır. TC, bu taktikle kitlemizi elimizden almayı çalışırken; biz bu taktikle legal platform da iyi kullanarak, kendi etkimizi daha iyi yayacağız. Yasal platformları da kullanarak, özellikle Türkiye kitlesini de çekmeye çalışacağız. Kalkan halkı yığılmasını da bu politikayla daha çok tutacağız. Bir çekimcedir ve bu çekimcede taraflar taktiki ne kadar iyi kullanırsa, o kadar etkili olacaktır.

Kürt enstitüsü, Kürt vakfı, Kürt komitesi, Kürt televizyonu vb.leri gibi oluşumlar da devreye sokulmak isteniyor. Bütün bunlar olabilir. Aynı partide olduğu gibi, bu oluşumlar da değerlendirilmeye çalışılacaktır. Bunlar mücadelemin yan ürünleridir; onu da görmek gerekir. Devrim yan ürünleridir ve devrim yan ürünlerinin hepsini kırılı görmek gerekmez. Yan ürünler karşı-devrim kullanmak ister, devrim kullanmak ister. Karşı-devrim yan ürünleri devrim yan ürününe egemen kılacak, devrim ise yan ürünleri kendini daha da yamak ister. Bu işin özü budur!

Kürdistan Devrimi'nin güncel sorunlarını ifade etmeye çalışıyoruz. Demek ki öncelikle emperyalist "yeni düzen" ve yine bölgeleşme statükonun aşılması gerekir. Her şeyden önce, reel sosyalizmin bunalımından etkilenmiş ve olumsuz sonuçlarını da gidermeyi kendi somutunda sağlamaya çalışan bir öncülük; siyasi olarak sınırları gittikçe

kalınmış; bilin ki o ülkede iç ve dış politika tamamen ayrılaşmıştır veya içte büyük bir zorlanmaya yaşıyor. Çünkü içerdeki zorlanma, diğer bir ülkeye seveyiş yaşıyacak kadar ilerlemiştir, hatta tehdit ediyor: "savaşla huduttan gireriz, Şam'dan çıkarız" tehditi devletin ne kadar zor durumda olduğunu, çığnıştığını ve devrim tehditinin altında olduğunu

gösterir. Uluslararası alanda şif "PKK'yi önelelim" adı altında şif bir ülkenin içişlerine müdahale etmek veya bu devleti zorlamak istisini bir olaydır. Bizim etkilenip etkilenmeyeceğimizi ayrı bir meseledir. İlişkilerimiz esas itibarıyla öz güce dayalıdır. Bu anlamda dış ilişki düzeyi sınırlıdır. Bölge dengelerini dikte alan taktik, hatta insanı bir ilişkidir. Örneğin, Avrupa devletlerinin hemen hepsi Türkiye'nin müttefidir. Ama ona rağmen binlerce taraftarımız-militanımız buradadır. Ayrıca Ortadoğu'da biraz böyledir. Ayrıca Ortadoğu'daki bazı devletlerin kendilerini göre politikaları göz önüne getirildiğinde, çok sayıda bir görüşe ulaşabilir. Bizim de Ortadoğu'daki yerleşmemiz bu temeldir. Fakat bu demek değildir ki dostluk geliştirmeyiz. Tutarlı anti-emperyalist temelinde, devrimi esas alan yaklaşımlarla bir dost oluruz. Ve ilişkilerimiz de bundan epey güç alır, güç verir.

En önemli PKK'nin önderlik ettiği devrimin bu iyi, özellikle Türkiye ortamını hareketlendirir. Gerek siyasi ortam, -ki resmi ve özel savasan kendine bağlı olduğu siyasi ortamı- gerekse devrimci ortamı etkilemesi büyük önem taşıyor. Kürdistan Devrimi gerek bir Türkiye Devrimi oluyor. Bir defa siyasi ortam allak-bullak ettili. Yerleşmiş bütün değer yığılmasını, özellikle, "Ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütünlük" edebiyatını allak-bullak ediyor. Yine, burjuva partileşmesini, parlamentoyu allak-bullak ediyor. Halk da gerek, "hükümetimiz, dev-

lendiği gibi hemen imha edemedi? Bu savas neden bu kadar uzun sürü geliştirebilir" vb. biçimde ciddi kuşku ve bu temelde hükümetin-den-devletinden hesap dönmeye girmişti. En son Demirel-İnönü hükümetinin bir sonucu, bir saygımin biçiminde halka yaklaşımlarının altında bu vardır. Devlet, ANAP ve 12 Eylül döneminde biraz sorgulandı, kısmen asıldı. Bunun sonucunda hemen bu eski halk atlatılan devreye sokuldu. İnönü-Demirel-Ecevit-Erbakan etkilenir tekral piyasaya çekilerek halkı aldatma işine devam edildi. Evren-Özal, "biz bittik, 12 Eylül politikaları bitti; halkı aldatacağız" kadar alttı. Durum sıkışmıştır, siz geçin" dediler. Bu şekilde, alatalece onları siyasi platforma çektiler. Aslında hepsi özel savas güdümlüdür. Bu seçim tarih de, kendisi de özel savas planıdır. Böylece, devletin aşınması, devlette halkın kopuşmasını önüne geçilmesi hedeflenmiştir. Demirel-İnönü hükümeti tamamen bu erkle kuruldu ve üzerinde konsensüs sağlandı. ANAP bile muhalefet etmiyor. Avrupa ve Amerika'nın destekleri de vardır. Kuşkusuz temel hedefleri bütün güçleriyle PKK'nin tasfiyesi ve Kürt halkının da kazanılmasıdır.

Bu son günlerde özellikle Kürt halkına yönelik yaygınlik kazanan bir politika olarak, bir Kürt tehlikesi varmış gibi, "Teröristleri siz yakalayın! Halk teröristleri yakalayor, nefes almayor" biçiminde özel savasın körüklediği, tahrik ettiği çirkin bir oyuna karşı karşıyayız. Devlet çok iyi biliyor ki, halkın kopuşu devam ederse kendisi bitir. İşte bunun önüne geçmek için sahte bir biçimde "Kürt tehlikesi", "terör tehlikesi" demagogisiyle halkı aldatmaya çalışıyor. Demirel her gün, "Halk olmanın bu iş yürümez. Ben kontrol edemiyorum. Bu mesele tek başına ne hükümetin, ne ordunun, ne de devletin meselesidir. Sadece halkın genişçe katılarak halledilecek bir meseledir" diyor. Bu özellikle devrimci gelişmenin hızını kesmek, daha çok da Türk halkına yanıstarmak için, içine girdikleri hilerler ve tehlikeli bir özel savas yöntemidir. Özellikle MHP ve MSP "Kürtler dışarı" sloganıyla, bu politikanın en iyi temsilcileridir. Gecce polisler mting yapıyor. "Şi veremeyiz Kürtleri" deniliyor. Kısaca MLT'nin körüklediği ve kontr-gerrilla ya icra edilen bir Kürt düşmanlığı geliştirilmek isteniyor. Bu düşmanlık sovenizmi körüklemek ve bu temelde halk devletle bağlanmasını bir yoludur. Kuşkusuz Kürt düşmanlığı gelişebilir ama, geliştikçe de, halk devletle bağlanacak için çıkarını göremez. Bunu öğrenen yolu da, hiç şüphesiz Türkiye'deki devrim seceğini geliştirmek.

Türkiye'de devrim seceğini geliştirebilir mi? Açık ki Türk devleti en zorlandığı bir dönem yaşıyor. Devletin teşhir ve teoriti, hiçbir dönemde kıyaslanmayacak kadar bu dönemden ilerledi. Bu, aynı zamanda devrimin objektif temelinde yanındadır, bir subjektif temelinde de gelişmesi demektir. Devlet meselesi ortaya çıkıyor. Devlet meselesi en önemli devrim meselesidir. Kitleler devlette tanşılıyor. Devlet onları yağı dibinde ve onları aldatmak istiyor. Kitleler ise hak istiyor. Bu ne demektir? Devlette bu kadar yüz yüze gelen kitle, devime en yakınlaşmış kitle demektir. Bu bir gerçektir. Sınıf öncülüğünün gelişmesi, sovenizmin aydınlarla güçlü olması, halkın sovenistçe körüklenmesi vs. gerçek olmakla birlikte, yine de devrimin objektif şartları hiçbir dönemde kıyaslanmayacak kadar olgunlaş-

mıştır. Ayrıca, özellikle Kürdistan Devrimi'nin de etkisiyle, subjektif koşulların olgunlaştırılmasının güçlü zemini, Türkiye halkı açısından da vardır. Zaten, Türk halkının da başka seceğini yaktır. Avrupa kapıları, Ortadoğu kapıları kapalıdır. Ege-denir sahte bir burjuva tüketim platformu modelini kendilerine sunmuş. Burjuvazinin tümünü bu temelde doyurması mümkün değildir. Ota Asya'ya hedef göstermekle de, fazla umut yaratamazlar. Aksine Ota Asya'daki Türk halkları vevceklenden ziyade alacakları sorunu vardır. Belki birkaç vurguncu vurulmuş yapabilir, ama halka fazla verilecek bir şey yok. Dolayısıyla halk bu sıkışıklığı devlete karşı bir harekete dönüştürebilir. Sovenizm rahatlıkla aşılabilir. İlk defa derli-toplu bir biçimde Türk halkının artı materalarla fazla kazanacak bir şeyi olacaktır, yazıllardan beri egemenlerinin kırucukluluğunda yürümelerini yararlama olmadıkları anlaşıldı. Dolayısıyla kendi seceğini kendili, kendi halk çıkarlarını esas alan bir hareketlenmeye girebilirler. Şimdi onun ideolojik-siyasi tartışmaları, örgüt faaliyetleri Türkiye'de var. Biz de bu 1992'nin direkt Türkiye'ye etkileyen gücü olarak devleti işlemez duruma

"...Devlet meselesi en önemli devrim meselesidir. Kitleler devlette tanşılıyor. Devlet onların yağı dibinde ve onları aldatmak istiyor. Kitleler ise hak istiyor. Bu ne demektir? Devlette bu kadar yüz yüze gelen kitle, devime en yakınlaşmış kitle demektir. Bu bir gerçektir. Sınıf öncülüğünün gelişmesi, sovenizmin aydınlarla güçlü olması, halkın sovenistçe körüklenmesi vs. gerçek olmakla birlikte, yine de devrimin objektif şartları hiçbir dönemde kıyaslanmayacak kadar olgunlaşmıştır. Ayrıca, özellikle Kürdistan Devrimi'nin de etkisiyle, subjektif koşulların olgunlaştırılmasının güçlü zemini, Türkiye halkı açısından da vardır. Zaten, Türk halkının da başka seceğini yaktır..."

getirmiş. Hiç şüphesiz bu halka da yansıyacaktır. Bu temelde doğru devrimci ideolojik-politik çizileri destekleyecektir. Hatta parti tercihlerini direkt yansıtmaya çalışacaktır.

Bütün bunlar, halkın gündeminde devrimci seceğini geliştirebileceğini ortaya çıkarıyor. Türkiye halkı, ilk defa kendisi için demokrasi yönelmektedir. Şüphesiz, Türkiye'de en başta burjuvaziye kırucuklu, eden, işçi sınıfının üzerindeki sandıkla köy kırucuklu gibidir-ya zorla, ya teşhir-tecrit edilecek yıkılmalıdır. DİSKİ de, Türk-İş'i de yıkılmak durumundadır. Devrimci sendikacılar bir görevidir. Güçlü köylülük üzerinde burjuva liberalizmi vardır. Bunun etkilerinde mücadele gereklidir. Bu temelde, yoksul köylü hareketi geliştirilmelidir. Ekonomik, siyasi mücadelelerin hızlandırılması gerekiyor. Özellikle aydınların gaffet uykusundan uyanmalıdır. Eğer aydın çeyniyorlarsa -ki aslında en çok bunlar aydınlanmaya muhtaçtır-aynenin halkın çıkarlarına bağlanma-

"...PKK'nin Ortadoğu'ya rastgele oturmadağı ortada. Ortadoğu'nun hassas dengesine büyük bir özenle oturtu. İkili olduğu kadar, tutarlı tavırla, güçlüye mevzileri tuttu. Sınırları da olsa, geliştirdiği ilişkiler devrimde hizmet edecek ilişkilerdir. Uşaklık temelinde değil, dostluk temelinde ilişkilerdir. Kıymeti olan ilişkilerdir. Azdır ama özlüdür. Sonuç çıkarılan ilişkilerdir. Bu ilişkilerin devrimde katkısı devam edecektir. Diğer yandan uluslararası sahada da PKK'yi doğru tanıyacak dostlar çıkıyor. Avrupa da PKK tartışması daha fazla dostluklara yol açacaktır. Son Almanya'ta bunu görmek mümkündür. PKK'nin terörist olmadığını, halk olduğunu resmi basın-yayın bile artık diline dolmaya başlamıştır. PKK'nin dar bir terörist örgüt değil, oldukça iddialı, dikkat edilmesi gereken bir siyasi örgüt olduğu, demokrasi anlayışıyla, sosyalizm anlayışıyla dikkate alınması gereken güzide bir güç olduğu değerlendirilmesi daha şimdiden vardır..."

leşen halk, bizzat halkın dilinde böyle diye getirildi: "Dağ biziz, halk biziz, PKK biziz" sloganları boşuna söylenmediler. Dolayısıyla bu işbirlikçi öğelerin Kürt partileşmesi, bunların iyi hedef haline gelmesine yol açacaktır. Dolayısıyla bu teşhir ve tecritlerini de beraberinde getirecektir.

Bu Kürt partileşmesi, legal bir platform olarak kullanılamaz mı veya böyle bir tartışma açılmışken, yarar-

genişleyen bir etkiyenyle bu bölgeleşme statükoyu zorluyor. Dolayısıyla TC İşçileri Bakan'ın Suriye'ye gitmesi fazla önemli değildir. Yalnız şunu görmek gerekiyor: Bir dış politik ilişkisi olması gereken Türkiye-Suriye ilişkisi, Türkiye-Iran ilişkisi aslında bir iç ilişki oluyor. Bu çok önemli bir husustur. Eğer bir ülkede dışişleri ile işler halledilemiyorsa ve işleri bakını el atmak durumunda

letimiz bizi aldatıyor mu" biçiminde gittikçe yoğunlaşan bir soruyu sormaya başlıyor. Özellikle enfasyon sorununun yürütülen özel savas ve Kürt meselesiyle bağlantısı; muazman moral değerlerinin aşınmasını bu savasla, savasın sonucunu bu savasla bağlantısı; her onları kaybettili evlatlarının acısı vb. Türk halkın, kendi devletini sorgulamağa götürüyor: "Bizim devlet, niye çok söy-

ları veya kendi çıkarlarını halkın çıkarlarıyla birlikte görmeleri görevi vardır. Aydınların bu temelde kendilerinin düşünüşüne uğralması sorunu vardır. Bu gibi çalışmalarda ısrar önemlidir.

Bunun için gençlik de girer. Gençliğin halk ile bağlantıları daha hızlı sağlanabilir. Ve en önemlisi bu tür bağlarla olurken, işi bitirmiş bu tür partilerin teşhir ve tecriti önemlidir. ANAP, DYP ve SHP tipi partilerin hızla gücünden silinmesi gerekir. Aslında halk, bu partilerin hiçbirine inanmıyor, güvenmiyor. Fakat, halkın öz seçeneği partisi olmadığı için, adeta bu partilere mahkum oluyor. Bu mahkumiyet baskı için yapılması gereken hiç şüphesiz teşhir ve tecrit kadrolarıyla bunların ne kadar yaramaz, ne kadar halkın karşısında olduklarını söylemek yerine; halkın çıkarlarına göre parti nedir, bunu ortaya koymak gerekir. Legal düzeyde bir halk partisi, illegal düzeyde bir devrimci önder çikirdik partisi görevini ıstıfır kazandırmak gerekiyor. Bunlar olursa, Türkiye'de de devrimi seçeneğinin gelişmesi mümkün değildir. Bu konuda şimdiden atılan adımların daha da hızlı ve pekiştirilerek atılması zor olmayacaktır.

Türkiye Devrimi'nin taktikleri üzerinde tartışmaya gerek yok. Yalnız şu belirtilebilir: Şehirlerde kitle gösterileri, kitle şiddeti yanında, kırsal alanda da kitle gösterileri ve kitle şiddetini kullanmak gerekir. Silahsızlaştırdı kadro çalışmaları ve genç kitle çalışmalarını hepisi içine girmektedir. Hepsi mümkündür, ama uygun bir biçimde kullanmak gerekir. Türk-Kürt çelişkisi, Türk-Kürt çelişkisi yerine -ki, sanmıyorum bu fazla gelişsin- Türk halkının devrim çıkarlarını görmesi oranında, Türk halkıyla doğru bir ilişki kurma seçeneğine ihtiyaç vardır. Türk halkı ilk defa bu seçeneği gözüme düşmektedir. Bu yıl düşünüyör bençe, hem de yoğun bir biçimde. "Kürtler vardır, hakları da vardır. Fakat ayrılmaları veya karşımıza dikilmeleri de çıkarımıza değildir. Birlik iyidir, birlik ancak eşit ve özgür temelde olur" yaklaşımını otmu temelde bu sene epey cevap veriyor olabilir. Devrimciler tarafından iyi anlaşılrsa, burjuvazinin sövmez-

şimden, onları devrimi güçlendirmeye götürecektir.

Uluslararası alandaki etkiler de hiç şüphesiz daha da gelişecektir. PKK'nın Ortadoğu'ya rastgele oturmaması ortada. Ortadoğulu'nun hassas dengesi büyük bir özenle tutuldu. İlkeli olduğu kadar, tutarlı tavrıyla, gücüyle mevzileri tuttu. Sınırları da olsa, geliştiği ilişkiler devrim hizmet edecek ilişkilere, Uşaklı temelde değil, dostluk temeldeki ilişkilere. Kıymetli olan ilişkilere. Azdır ama olzudur. Sonuç çıkararı ilişkilere. Bu ilişkilerin devrim katkısı devam edecektir. Diğer yandan uluslararası sahada da PKK'ya doğru taşıyacak dostlar çıkar. Avrupa'da PKK tartışması daha fazla dostluklara yol açacaktır. Son Almanya tavırında da bunu görmek mümkündür. PKK'nın terörist

geçinemeye, TC'nin istediği gibi onu karşısına almama, kendine göre özgür-bağımsız bir politika geliştirmeye yönelmiştir. Yakında Amerika da buna yönelecektir. Üstünlüğü Türk politikasına alet olmanın ABD'nin de çıkarına olmadığını sanırım şimdiden görmeye başlamışlardır. Öncelikle denge hesapları almazsa, diğerleri. Bush'un seçim hesapları, Irak hesapları almazsa, Türkiye'nin politikasından uzaklaşacaklardır.

Bu arada Kafkasya'daki gelişmelerden dolayı hiç şüphesiz Ermeniler Kürtlerle ilişkilerini geliştirmek isteyeceklerdir. Her iki taraftan Türk sövmezmine bir daha lokma olamaz için, imha olmaları için, Kürt etkenini diğer degerlendirceklerdir. Özellikle eski fanatik milletçiç yaklaşımlarından sıyrılıp, Kürtlere u-

gelişebilir. Bu, Türkiye'nin lehine değil, aleyhine bir gelişme olacaktır. En önemli gelişmeye İran olacaktır. İran'ın gerek islahi çizgisi, gerek millî çizgisi. Orta Asya'daki gelişmelerden tutulmuş Türkiye'nin içindeki gelişmeler kadar kendi çizgi sorunları vardır. Milli sorunları vardır. Azerbaycan milletçiç ve Türkiye'nin model temeline bir milletçiç doğrultuya girerse, İran-Azerbaycan keskinlik etkilenecektir ve bu da eşitlik Türkiye ile İran çelişkisi... Daha şimdiden başlayan bu çelişmeye Tacikler, Türkmenistan'ı ve Azerbaycan'ı da eklemeliyiz. İran da burayı etkilemek istiyor. Eğer bu politikalar Türkiye başanlı çıkarsa bu, İran'ın parçalanması anlamına gelecektir. Türkiye milletçiç politikayı, pantikrist politikayı sürdürür ve İran önce yavaşsın, bir bir savas demektir. Hem de Irak-Iran savasından daha kapsamlı bir savas.

İran'ın islahi milletçiç rejim bunu kabul edemez. Kabul etmesi yok olmasını anlamına gelir. Dolayısıyla İran'ın Kürtlere yönelmesi önümüzdeki dönemde gittikçe anlamlı ve yoğun ilgi içeren bir ilişki olacaktır. Her ne kadar kendisi, islahi milletçiç yaklaşımını Kürdistan'a uygulamak ve bu konuda Hizbullah'lı bir hareketle dayanmak istiyorsa da, bunun fazla başarılı olamayacağını ve hatta Türk polislinin de sızmaları gözönüne getirerek, direkt Kürt hareketini esas alacağını, onunla ilişkilere önem vereceğini belirttiler. Hatta İran'daki Kürtlerin durumunda da yeni bir yaklaşım geliştirmek gerektiğini duyduklar. Türk telhisi atıldığı anda, milletçiç İran'ı tehdit ettiği anda bu bir federasyonlaşmaya kadar da götürülebilir. Bir federasyonlaşmayı göze alırsa, Türkiye'yi ancak İran durdurabilir. İran içinde de Kürdistan vardır. Kürdistan'la federasyon biçimindeki bir ilişkiyle ilişkilerinin İran açısından kazanımlı olduğu ortaya çıkıyor. Hiç şüphesiz böyle bir gelişme de Türkiye'ye çok zorlar. Hem Türk cumhuriyetlerde zorlar, hem Anadolu'da zorlar ve en çok da Kürdistan'a dayanarak İran'daki gelişmeler bu zorlanmaya yol açabilir. Kürdistan'daki gelişmeler bu süreci hızlandırır. İlk defa bu temelde bölgesel bir federasyonlaşma gelişebilir. Genç bir İran, Kafkasya, Arap, Anadolu federasyonlaşması gelişebilir.

Kürdistan Devrimi'nin gelişmesini böylesine büyük bir bölgesel etkisi de olacağı benziyor. Irak'ta da hâşimdiden gelişti federasyonlaşma, İran'la olası federasyonlaşma, Türkiye'deki federasyonlaşma eşit Ortadoğu federasyonlaşmasıdır. Avrupa Topulu'ğundan daha gelişmiş bir Ortadoğu topluluğu ortaya çıkıyor. Ortadoğulu'nun inli faklı birçok devletin halklarını ne kadar aleyhine olduğunu görmüşsek, dar milletçiçliğin halk-

lırız. Kürdistan da bu federasyonlaşmanın anahtarıdır. Ortadoğu federasyonlaşması, Kürdistan Devrimi'ne sıkı sıkıya bağlıdır. Böylesine önemli bir bölgesel rol, aynı zamanda uluslararası bir rol oluyor. Yanı dağılan Sovyetler Birliği'nden daha fazla bir Ortadoğu Halkları Birliği, Ortadoğu Halk Cumhuriyetleri Birliği'ne götürülebilir. Sovyetler'den önceş devrimciş, Ortadoğu'da da eliyi aşkın -şimdiden bu devletleri devlet olarak sayıcaşak- devletin oluşturduğu bir federasyonlaşma, bir birliklikli olabilir. Bunu Pakistan'a kadar taşıyarak mümkündür. Afganistan'dan başlayıp Fas'a kadar gidebilir. Yine Anadolu'dan başlayıp Arabistan'a kadar böyle bir bölgesel birlik gelişmesini kendisini gittikçe dayatacağını, yızılın sonuna doğru artan eğilimin böyle olacağını belirtiriz.

Kürdistan'daki gelişmelerin, özellikle son Cizre, Sınak ve diğer birçok yörelerdeki gelişmelerin ortaya çıkardığı bazı sorunlardan bahsedebiliriz. Şöyle iddialar da vardır: "Halk ezildi, PKK baha laaruzunda basılaşızlağı uğradı" deniliyor. Bunu özellikle burjuva basın, sistemli olarak işlemeç çalışıyor. Cizre-Sınak veya birçok yöredeki harekâtleme, bizim genel taktik planımız dahilinde gelişen bir harekâtlemedir. Öncesinde de soyedilmiş gibi, son olaylar, özel bir ayıklama planı dahilinde gelişti, genel bir eylem planı dahilindeki gelişmelerdir. Silahlı da olabilir derken, mevzi olarak silahlar işin içine girebilir. Ama günceler sürebilecek bir silahlı saldırı savaşımı biçiminde bir planımız olmadığını da söyledik. Bu taktik yaklaşımımız devam etmektedir. Doğru olan yaklaşımın da bu olduğu açıça çıkmıştır. TC'nin o büyük baka laaruzunda işi aslında boşlaştırmış ve daha çok muazzam masraflarla kendi balonunu kendisi söndürmüştür. O belki şuna inanmış olabilir: PKK'nın sistemi bir ayıklanması vardır ve çg gibi gelişecektir. Hareketimizin kütlesel gelişmesi karşısında, TC tankla, topa grdı ve imha ederim dedi. Aslında PKK'nın bu dönemde böyle bir ayıklanma taktiki yoktur. Bizim ayıklanma anlayışımız bellidir. Bu da tankla toplu ezilecek bir ayıklanma değildir. Önu boşla çıkartan bir ayıklanma anlayışdır ve sürüp duruyor. Çocukların ayıklanması, kadınlının ayıklanması, gece-gündüz evinde ayıklanma tankla-topla ezilemez. Basitten karmışağı, giderek ulusallaşan bir ayıklanma hızla devam ediyor. Gerilla da zaman zaman işin içine giriyor, destekliyor, güç alıyor. Anlaşılmayacak bir yanı yoktur PKK'nın taktik planı ıstıkrarlıdır ve şimdiki kadar da hızından bir şey kaybetmeden gelişmiş, hayat bulmuştur. Bundan sonra da olacak olan budur.

1992'nin özgünlüğü şuradadır: Daha çok çevreyi sıkış savaşımı içine çekecektir. Halkın genel bir katılımı söz konusu olacaktır ve bu şimdiden gelişiyor. Kütlesel katılma Avrupa'da daha yaygın ortaya çıkmıştır. Kürdistan'ın diğer parçalarından hız kazanmıştır. En önemlisi de, halkımız -birakılm devletin etkisinden çekilmez, Türk devletin'n baskı ve şelkat politikasına aldandması: tümüyle artan bir biçimde PKK'nın etkisi altına girmiştir. Bu konuda devletin lehine değil, PKK lehine gelişmeler kesindir. Her gelişim imha etmek şurda kalsın, gerilla gelişme hareketinden hiçbir şey kaybetmemizdir. Hiçbir mevzi kapırmadığı gibi, bölgesel daha fazla takviye yapılmış ve gerilla bölgelede yerleşmiştir.

Bazı yaklaşımlar nedenlerini bilmiyor. Sorumsuz yaklaşımlar, halka partiden adeta sınıf intikamını almak biçimindeki yaklaşımlar, bazı birim

... Ortadoğu federasyonlaşması, Kürdistan Devrimi'ne sıkı sıkıya bağlıdır. Böylesine önemli bir bölgesel rol, aynı zamanda uluslararası bir rol oluyor. Yanı dağılan Sovyetler Birliği'nden daha fazla bir Ortadoğu Halkları Birliği, Ortadoğu Halk Cumhuriyetleri Birliği'ne götürülebilir. Sovyetler'den önceş devlet giridiş, Ortadoğu'da da eliyi aşkın -şimdiden bu devletleri devlet olarak sayıcaşak- devletin oluşturduğu bir federasyonlaşma, bir birliklikli olabilir. Bunu Pakistan'a kadar taşıyarak mümkündür. Afganistan'dan başlayıp Fas'a kadar gidebilir. Yine Anadolu'dan başlayıp Arabistan'a kadar böyle bir bölgesel birlik gelişmesinin kendisini gittikçe dayatacağını, yızılın sonuna doğru artan eğilimin böyle olacağını belirtiriz...

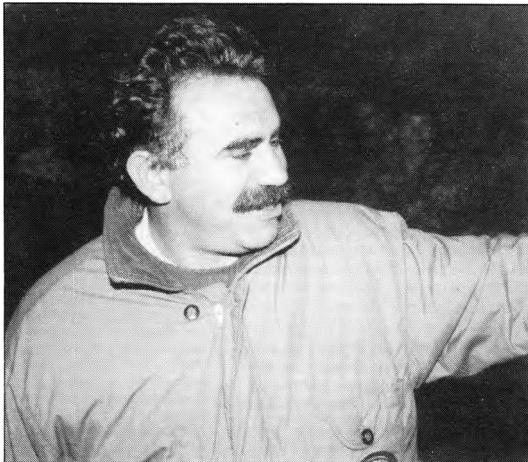
olduğünü, halk olduğunu resmi basın-yayın bile artık diline dolamaya başlamıştır. PKK'nın dar bir terörist örgüt değil, oldukça iddialı, dikkat edilmesi gereken bir siyasi örgüt olduğu, demokrasi anlayışıyla, sosyalizm anlayışıyla dikkate alınması gereken güze bir güç olduğu değerlendirilmesi daha şimdiden vardır. Ve bu tartışma sanırım daha da hızlanacaktır. TC'nin Avrupa'da "PKK teröristi" biçiminde, özellikle NATO, Amerika destekli teşhir-tecrit politikası kırılır. Bu biraz kırılmıştır, daha da kırılacaktır. PKK daha kapsamlı dostlukları yakalayacaktır. Sosyalist insanlarla, demokrat insanlarla, kurum-kuruluşlarla ve yine insanı derneklerle, cemaatlerle ilişkilerini daha da geliştirile-

zun vadede bir dost olarak görünecek ve gereklerini yerine getirmeye çalışacaklardır. Yunanistan ve Kıbrıs da böyledir. Suriye de böyledir.

Bütün bunlardan çıkan sonuç şudur: PKK'nın kendi uluslararası veya bölgesel politikasında Türkiye'ye yönelik talepleri vardır. Buna karşın da, Türkiye'nin artan tehditleri vardır. Uluslararası ve bölgedeki güçler, PKK ile sağlıklı ilişkiler içinde olmaya özen göstereceklerdir. Hatta Rusya bile kendisini yeniden şekillendirirken, özellikle, Türk cumhuriyetlerindeki iç çekişmesinden dolayı, Kürdistan'ı yeniden ele almak zorunluluğunu duymaktadır. Bu na Gürcistan da dahildir. Yanı Türkiye'nin artan tehlikeleri kadar bir de Rusya'nın Bağimsız Devletler Toplu-

... Bir darbe türü gelişme beklememek lazım. Çünkü zaten hükümet bir savas hükümetidir. On tane darbe de yapılrsa, kuracakları hükümet böyle bir savas hükümeti olabilir. Savas ne istiyorsa hükümet yerine getiriyor. Hangi kanun, ne kadar para gerekiyorsa, hangi diploması gerekiyorsa hepsini yapıyor. Dolayısıyla darbelerle gerek yok. Teşhir ve tecrit olan hükümetler yerine daha da allayıp pullayabilecekleri hükümetler kurabilirler. Mesela Refah Partisi'ni de içine alalım, islahi cepheyi de geliştirelim, milletçiç cepheyi biraz daha geliştirelim diyebiliriz...

le halkları böl-yönet politikası büyük darbe yar. Bunun yerine, artan bir şekilde destek-dayanışa ilişkileri gelişebilir. Zaten PKK'nın bu konuda ilkeli ve oldukça gelişmiş tecrübeleri Türk halkını sövmezine değil, devrim götürecektir. Türkiye'li gruplarla geliştirilen ilişkiler daha

luğu biçiminde, terk etmeyeceği etkisi söz konusudur. Bu etki burjuva da olsa, yeni bir kapitalizme dönüş de gerçekleştirse, Rusya, Kürdistan'la eskisinden de fazla bir ilişkiye girecektir. Çarlık döneminde Kürdistan'la daha fazla ilişkililiyordu. Heride buna benzer bir gelişme de

ların ne kadar aleyhine olduğunu görmüşsek, yeni özellikle işbirlikçi-milletçiç ve tutucu karşı-devrimci birçok odayın mevcut olduğunu görmüşsek, Arapları bile yirmiyi aşkın devlette bilmüş bu işbirlikçi-milletçiçliğin görmüşsek, tek seçeneğin sağlıklı bir federasyonlaşma olduğunu görebir-

ler üzerinde etkisini göstermiştir. Yine savaşta sürekli gelişen bir olay olarak ele alma yerine, 24 saat savaş taktilerinin gereğini kavraya yerine, geleneksel anlayışlara; "geçen sene böyle yaptık, bu sene de böyle olabilir" avutulsuya yaklaşılan bazı kaptırları iyi açmıştır. Gerek parti çizgisinde dürtüşür yürümeyenler, gerekse oldukça yerüstü, geçmiş alışkanlıkları işin başında olanları vermiş kaptırlar, önlenemeyen kaptırlar değildir. Sorumsuzluk, çizgi dışılık bazı kaptırları çok açmıştır. Ama esas itibarıyla parti taktik, taktik planlaması istenilen tarzda ve hızla olmasa da, yine etkili olmaya, belirleyici olmaya devam etmektedir.

En önemli aşamaya şimdi girdik. Doğanın, arazının kullanılmasını şimdi ileri düştürde başlanabilir. Eğitimci birimler hareketle geçirilmesi şimdi sağlanıyor. Geniş katımlar şimdi başlıyor, yani gerekli kitlesel gücümleri ve gerek kitlesel gücümüzün damgasını vurma bundan sonradır. Kaptırları yine olacak, fakat başlanırların hiç şüphesiz hem ağır basacak, hem de sonuç olacaktır.

Şimdi bunlarla başlanılan olarak tartışılan diğer bir konu şudur: TC, bu artan gelişmeler karşısında bir siyasi görüşmeye çekilebilir mi? Aslında bunun arası içindedirler, fakat yüzümlü geleneksel politika dampa, onları ürkütüyor; "sonum neyere varı" diyorlar. Çekinyorlar, dolayısıyla habire eteliyorlar. "Son bir umut da olsa saldınız. Belki onlara" diyorlar. Şimdi en son hükümet bir kez daha kendi şansı denemek istedi. Bir de "her şeyi yapayım" dedi. "Siyasi irade sonunda kadar vardır, sonuna kadar devlet terörüne aynı vardır. Dişarıya da vardır, içine de. Onay çıkmıştır" denildi, sonuç beklenildi. Bahara kadar Demirel'in öyküsünün sonu, alamadığı ortaya çıktı. Dişarısını traktarlana taktılar. İçiş politikası etke tırnak gibi birbirine bağladılar. Çok sık intikaller de geliştirdiler. Akadematika Kürt politikalarını da devreye soktular. Fakat sonucun fazla başarılı olmadıkları ortaya çıkmıştır. Bu onları değişik bir araya götürür mü, bu onları bileceği bir iştir. Ama çok zorlanacaklardır. ANAP hükümeti gibi şimdiden teşhir ve teorit olacaktır. Bu, hükümetin emirleridir. Erimenin arkasından "seferberlik ilan edelim" diyorlar. Kendi bilecekleri iştir.

Seferberlik ilan edilir mi veya daha demokratik bir geçişe imkan sağlayabilirler mi, bunlar olasılıklardır. Daha çok da bu zımın müdaceleye bağlanırlar. Genelkurmay "seferberliğe gidebiliriz" diyor. Hükümet ise "demokratikleşeceğiz" diyor. Tabii bunları ısrırlı dahilinde yapıyorlar. Hiçbir şey net ve kesin geçmeyecektir. Seferberlik şimdiden vardır. Olanıüstünü hal ve savaş şimdiden vardır. Ama daha da geliştirebilirler. Hükümet daha fazla ötek savaşın emrinde bir hükümet olur. Şimdi de emrinde ama, ileride daha fazla emrine girecektir. Fakat bir darbe türü emrine beklemekle lazım. Çünkü zaten hükümet bir savaş hükümetidir. On tane darbe de yapılabilir, kuracakları hükümet böyle bir savaş hükümeti olabilir. Savaş ne istiyorsa hükümet yerine getiriyor. Hangi kanun, ne kadar para gerekliyorsa, hangi diplomasi gerekliyorsa hepsini yapıyor. Dolayısıyla darbelerle gerek yok. Teşhir ve teorit olan hükümetler yerine daha alaylıp pullayabilecekleri hükümet kurabilirler. Mesela Refah Partisi'ni de içine alalım, islami cepheyi de geliştirelim, milliyetçi cepheyi biraz daha geliştirelim diyebilirler. Bunlar halka yeni koalisyon olarak yutturulması istenebilir. Ama bu-

tün bunlar devletin teşhir ve teoritini gelişmesini durduramayacaktır. Bir generallerin daha fazla söz sahibi olduğu bir rejim anlamına gelir. Şimdi ise gizli-kapaklıdır. Ama daha da açığa çıkar.

Bu artan bir bunalım, kaos ve artan bir devrimci savaştır. Türkiye'nin gündeminde böyle bir kaos ve artan savaş durumu vardır. Kürdistan'da olan Türkiye'ye de yansıyor. Bu yansıma sürecinde Türk devleti uzlaşma yönelimine girer mi? Son bir şansını denemek isteyebilir. Fakat o olsa bile, devrimsel gelişme devam eder, yani nereden bakılırsa bakılın, önümüzdeki günlerde artan kaos, artan savaş, hükümeti ve düzeni zorlayacaktır.

Bizim gidecek savaş hükümetine yaklaşan bir savaş yönelimimiz söz konusu olacaktır. Bunun Türkiye'deki gelişmesi de artan bir ivmeyle devreye girecektir. Bölgedeki ayrışma da bu temelde olacaktır. Hatta emperyalist NATO içindeki ayrışma bile, biraz bu temelde anlaşılabilir. Kürdistan devrimi kendi etrafını da yeni gelişmelerle götürüyor. Türkiye'deki sınıfsal ayrışma, Kürdistan'daki ayrışma, bölgedeki ve uluslararası alandaki ayrışma kendi etrafında kümeleşiyor. Her cidi devrimin yapıtına benzer bir gelişmeyi, böylece ortaya çıkarıyor. Şimdiden her şey devrimin lehine diyemeyiz ama, devrimin lehine olabilmesi için strateji kadar yeni taktikler inşa sürekli devreye sokulması, örgütlenip eyleme geçilmesi gerekir. Düşmanın sürekli teşhir ve teoritini en başta Türk halkı bağlamaz, giderek uluslararası ve bölgesel alanda sağlanmasını gerekir. Bütün bunlar iyi yapılsa devrim seçeneği ağır basar. Ciddi bir devrimsel gelişme, reformlar da kullanılarak sonuçta gidebilir. Bu federasyonlaşma bir Kürdistan olabilir. Federasyon temelinde veya bağımsızlık ve özgürlüğü kazanması bir Kürdistan da olabilir. Türkiye halkıyla birlik arama bu temelde olacaktır. Yine bu temelde Ortadoğu halklarıyla birlik aramadır. Gelişmeler daha da hız kazanırsa bölgesel devrim doğru yitirir.

Eğer taktik görevler yerine getirilmezse, karşı-devrimci taktikler başlanırlar başlanırlar, devrimci daha geniler ve devrim yenilgiye de uğratabilir. Devrimci taktikler, devrimci örgüt ve gerekçeleri derlik geliştirir. Karşı-devrimci taktikler de onların önderliği geliştirir. Bunlar direkt, günlük olarak birbirleriyle savaşın içindedirler. Hem de bu savaş nefes nefese üstalika, yoğun katımla, her türlü yeni taktikler zamanında devreye sokmakla ve özellikle kitleleri arkasına çekmekle, uluslararası alanda da doğru değerlendirmekle kazanılacaktır. Bu emperyalist arası gelişmelerden yararlanarak, bölgesel gelişmelerden yararlanarak, Düşman şimdi belki biraz daha güçlü görünüyor. Fakat buna rağmen güç kaybettiriyor farkında. Şişirirli güç kazanıyor. Daha fazla kazanabilir. Kaldı ki bir devrim esas itibarıyla kendi öz gücüne ve halk kitlesine dayanır. Biz de Kürdistan halkını kazanıyoruz. Türkiye halkı da kazanabilir. Bunlar başlanırlar devrim esas itibarıyla başlanırlar rolaına girmiş demektir. Bütün bunları kim iyi görür ve yaparsa, başaran o taraf olacaktır.

Yapılacak işler vardır. Mutlaka başlanırlar işler vardır. Bunlar başlanırlar devrim de kazanılır. Başlanmazsa yenilgi olur. O açıdan kendini genelde partinin ruhuna, partinin gelişmesine katkıp aldınmamak gerekir. Başarı, traktika sökülüp alınır. Başaran dönem iyi kavramak, dönemin sorunlarına çözüm üretebilmek kapasite, yetenek, yak-

raticılık ve taktik ustalığa ulaşmak, PKK militanlığının en önemli ve acil görevidir.

Devrimin kaderi taktik başarıya bağlıdır. Taktik başarının kaderi de devrimci militan çalışmasına bağlıdır. Devrimci militan düşüncesini sağladığı oranda formasyonunu arttıracaktır. Bu formasyonu sağlamak için kendinizi gözden geçirmeniz önemlidir. Bununun iyi ve yontemlerini ihtiyaçlarımızı göre kapsamlı olarak ortaya koyduk. Böyle bir kadrolaşmayı sağlamak, devrimde zaferi getirir. Zafiri böyle güç uluslararası önemi olan bir devrimsel gelişme anlamına gelir. Birinin bile tam formasyon kazanması çok boyutlu gelişmeleri sağlayabilir.

Dünya, bölge ve özele Kürdistan'daki durumu, müdacelemizin sorunlarını ortaya koymaya çalışıyor. Bunlar daha da kapsamlı ele alınabilir. Özellikle bu süreçte sanayi ilişkini, hatta devrimci edebiyata ilişkin bazı tartışmaları yapılabilir. Edebiyat cephesini biraz açabiliriz. Devrimci edebiyatın eksiklikleri var. Genel sosyal yaşamdaki çarpıklıklar var. Sosyal yaşamın aleyhe bağlanışında, aile sorununa yaklaşım-larda çarpıklıklar var. Her ne kadar teorik olarak köydükler da, siyasal sonuçlarını açıkça dile getirmediyse, de, somut yaşama yansımaları da ileri adılmamlar atılması amaçlanarak hatırlan hala uzaktır. Çözümleme ve kat-

"...Hareketimizin kitesellesiz karşısında, TC tankla, topa girdi ve imha ederim dedi. Aslında PKK'nın bu dönemde böyle bir ayaklanma taktığı yoktur. Bizim ayaklanma anlayışımız bellidir. Bu da tankla-topla ezilecek bir ayaklanma değildir. Onu başa kırtan bir ayaklanma anlayışdır ve sürüp gidiyor. Çocukların ayaklanmasa, kadınların ayaklanmasa, gece-gündüz evindeki ayaklanma tankla-topla ezilemez. Basitten karmışağı, giderek ulusallaşan bu ayaklanma hızla devam ediyor. Gerilla da zaman zaman için içine giriyor, destekliyor, bir ayıyır. Anlaşılmayacak bir yanı yoktur..."

lim düzeyinde aile ve kadın yaşamı biraz dönüşüyor, fakat yetersizdir. Bu konuda daha kapsamlı adımlara, özellikle de somuta dönüştürmeye ihtiyaç vardır. Devrimci edebiyatı, sanatı çemiste biraz ele aldık, ama bunu daha da somutlaştırmaya ihtiyaç vardır. Biz burada daha çok devrimci militan yaşamını geliştirmek zorundayız. Diğer meselelere ancak buna hizmet ettiği ölçüde yaklaşım gösterebiliriz. Sorunları siyasi temelde ele alabiliriz. Çünkü siyasi setle uğraşyoruz. Kişisel siyasi amaçları hayata geçirmek kadar güçlü olmalıdır. Bu nedenle kişiliğine yükleniyoruz. Her hangi bir kişilikle, mevcut siyasi amaçlara varılmaz. Herhangi bir kişiliğin yaşam ve çalışma tarzıyla, devrim kenilikle başlanırlar. Türkiye'de devrim üzerine çok şey söylenir, fakat devrimci kişilik olmalıdır için hepsi lafta kalır. Bizim bu kadar üzerine yüklenmemizin nedeni, devrim temelde teşkil edilebilecek kişiliği bulup ortaya çıkarmaktır. Çünkü biliyoruz ki, eğer PKK'de bazı siyasi gelişmeler yaşıyorsa ve askeri yaşam az-çok ilerlemişse, bu militan düzeyde sağ-

ladığımız gelişmeye bağlanırlar. Buna öyle gelyor ki, militanlaşmayı ne kadar ilerletirsek, siyasi savaşımı, askeri savaşımı o kadar başarıyla ilerletebiliriz. Tıkamış bir kişilik, kenilikle savaşta da tiktir, engel olur. Örneklere çok görülmüştür ve ben bu konuda halen çok sınırlı iş yaptığımı kanısındayım. Belki Türkiye grupları bu işin içinde bile durmazlar. Fakat bizim de üzerinde çok durduğumuz, kişilikleri çok ilerlettigimiz sanılımsın. Bunun siyasi ve askeri oranı ancak yüzde beştir. Buna göre alınmaz gereken mesafeyi göz önüne getirin. Ruhta, düşünce yoğunlaşmasında, daha çok da pratik yaşamın askerleşmesinde kaydedeceğimiz mesafe çoktur. Ben özellikle bu konuslarda da bunun anlamı ve önemini vurgulayarak izaha çalıştım.

Orduyaşın. Ordulaşma üzerine çok şey söylenir. Fakat buna yakınlı doğru-düştür komutan adayımız bile yok. Madem ordulaşıyoruz, buna heves etiniz, bundaki derinliğe ulaşmalısınız. Üslupتان düşünce, ruh ve davranışlarına kadar tümüyle biçim veriniz; her güne, her anı nasıl başlarsın, günün işi bitirir, dakika askatmadan derler ya, bunları işlete öyle bir yaklaşımı kendinizde geliştirirsiniz, ordulaşmaya, ordu komutanlaşmasına bir katkınız olabilir. Bu konuda gerçekten çok düşünelimsin. Çok çok gerisiniz. Ben komutanlaşmada sadece bu geriliğin sonuçlarını eleştirdim. Neden kabul edilmeyeceğini belirttim, hatta çok ağır birtakım değerlendirmeler de yaptım. Çünkü bu iş bir mesele değildir. Çoğunuzun köylü özellikleri yanından davranışlarını var. Ordu için tasdırıldığını isyanı yaklaşımınız, muazzam amatör yaklaşımların ordulaşmaya amattır. Bu konuda da mesafe almak durumundasınız diyorum. Bu devreye daha çok bu temelde yüklenin. Bu devre askerleşmede mesafe alsın, militan formasyonunda, özellikle komuta kademesini iyi işletebilmek bir düyet tutturun istedik. Bu önderimdir bence. Siz de bundan sonrakı tartışmalarında yenililerinizin nedenlerini yakalayın ve gerçeklerini cevap veren formasyonu yakalayın. İçinde sorumlu arkadaşlarımız, burada kendin adeta özel görevi addeyerek soruna yaklaşım, çözüm gözü önülebilir. Rolünüzü böyle oynayacaksınız. İyi bir rol sahibi olmak mümkündür. Bunun yolu çizdiğimiz çerçevede olabilir. Diğer çabalar var ama, sıradan çabaları herkes gösteriyor. Fakat ordulaştırma, ordulaşmak ve biçimlendirmek meselelerinde herkes gereken başarıyı gösteremiyor. İçinizdeki "çok akillim, çok iddialıyım" diyenlere diyorum ki; buna biraz böyle yaklaşınlar ve iddiaların gerçekliğini böyle kanıtlanırlar. Kendini zorlayın! İddialı olanlar var ve bence kenilikle olmu. Önünüz katalı değildir, açılmıştır. Görevlerin niteliği kadar olanakları da ortaya serilmiş. Hem de ilk defa derli-toplu bir biçimde serilmiş. O halde vicdanınızı biraz ayaklandırarak, muazzam gelişmelerle kişilik verebilecek önderliği sağlayın! Her ayaklanmada, her türlü örgütlenme, eylem ve görevler önderlik edilebilecek militanlaşmaya sağlanacak esastır. Siz bunu anlamaya geldiği üzerinde biraz yoğunlaşsınız, militanlaşsınız, çok rahat ortaya çıkarsınız. Buradaki ders ve deneyimler bile de değil.

Gerilla katkım istemeyenler yitirirler. Gerilla katkım tarzı bu dönem için nedir, nasıl sonuç alır sorunlarında çok şeyler açılmalıdır. Verisi, olanı da bir gerilla ordusu için sonuna kadar yarar. Sayca, nitelikçe o orduyu yenilmek kılcak

ne isteniliyorsa gündemimizdir, önümüzde. Sorun kendinize, ona layık olabileceğiniz misiniz? Devrimci-ler eğer önlerinde büyük sorunlar varsa, böyle düşüncemisin, oldukça objektif, duyarlı, sorumlu yaklaşımını bilen insanlardır. Geçmiş hatalarını ne olursa olsun, şimdi madem bu mesleği esas alıyorsunuz, o halde vazgeçilmez yaklaşımların kendinize adeta yedirin. Biz de çok değişik hareket etmek istedik ama baktık ki olmuyor. Bu işlerde kendinizi amansız kılmaktan başkaya hiçbir şey durumu kurtarmıyor.

Bir şey madem bizi başarıya götürüyor, başarıya götürün o şey iştir. Başarınsız kadar kötü hiçbir şey yoktur. Başarınsız kadar insanı biçimsizleştirir, moralini yikan, dünyasını yikan hiçbir olay yoktur. Devrimde de başarıya yaşamın ta kendisidir. Devrimde başarısız adam ölüden de kötürür.

Umarım siz de bu temelde, devrimde başarılı olmanın hesaplarını bundan sonra daha iyi yaparsınız. Partinin mutlak olduğu, dönemin ihtiyaç olduğu, halkın da çok beklediği devrimin önderleri olma rolüne başarıyla yaklaşınız. Biz sizlerle çalışmaktan bıkmayız. Sonuna kadar görevler üzerine tartırsız. Başarı için her şeyimizi ortaya koyarız. Buna varız ama, siz de biraz arzulanıldığı kadar, emredici biçimle, gerekli olduğu biçimle var olmaya çalışın. Bu düyeti tutturulur. Bu düyetden aşağıda olma fırsat vermeyelim. Bu düyeti bütün emir-komuta kademesine taşıralım. Bütün çalışma alanlarına yansıtalım. Bu işte çok istediğiniz ve yaşamızın tamamen bağlı olduğu devrimi bence, başarıya zafere götüreceğiniz yaşamdır. Bence bu yaşama layıksınız. Bizden alacağınız en iyi şey, önderlik geçireceğiniz alabileceğiniz en iyi ders, başan çizgisinde seyreden en iyi bir militanlaşmadır. Böylesizn kabulümüzünüz, sizler de beni böyle kabul edin.

Bu gelenegî kökleştirilim, yayılım, Türkiye'ye de yayılım diyorlar. Eğer Ortadoğu'ya biraz yansıtacak, bu ancak böyle yapılabilir. Yene-kleniniz var, gizli kalmısın. Bu düyet bize dayatılan, bizi mahkum eden bir düyündür. Bizim zorladığımız düyet işe kazanılabilir bir düyündür. Yeni düyet kurmak isteyenler, mahkum oldukları düyetinin ölçülerine, alışkanlıklarına bağlı, kurmak istedikleri yeni düyetini böyle özlemi kadar, onun yasalarını da hareket etme gücünü gösterenlerdir. Yeni düyet buna gösterenler tarafından kazanılır. Siz böyle bir düyet için yola çıkmışsınız. Olmayan yeni mahkum olmuş bir düyetin, yeni bir düyet kurmak için yoldasınız. Bizleri böyle değerlendirmeyin. Böyle olanlarla yürüyebiliriz. Yanılmayalım, böyle yürünürse doğru yakalanır. Ben de dahil, beklenmedik kaptırlar olabilir. Ama davanın kökü adeta, her zaman varan diyenler, olduğu yerden devam ederler ve başarıya götürürlür. Biz devrimdeki ölçümüz yüryüzü! Biz şimdiki kadar bu ruha müdacele etdik. Devrimcilerin anısına bu ruha bağlılık gösterdik.

Görüyoruz ki işler ilerliyor, gelişiyor. İçimizden herhangisi birisi ele alabilir ve daha fazla başarıya gidebilir. Hiç abartmaksızın süyliyoruz: geçmişte devrimcilerden aldığımız sınırlı birkaç perspektif, bizi buraya kadar getirdiğine göre ve çabalarımızla buna, bizzat bu değerler katkımıza göre, sizler de bu kadar katkılı, kesin büyük gelişmelerin sarı ile olabilirsin. Beklenen de, emre dilde de budur. Tutukı olanları, çabasını buna katkılar edenlerin başarması gereken budur.

tiği bir kaynaşma yılı olacak. Her türlü işi aşıret-i fodalı çağlar, herkesin biresel çar çemberleri kırılacak. Esirler ülkesi, korkaklar ülkesi, unutulmuş ülkesi en çok hatırlanılan, konuşulan cesaretliğin ülkesi olacak, yurtseverliği esas insanı değerleriyle bu atan edis insanın beşiği olacaktır. Nasil ki geçmişte insanlık burada beşikte büyüdü, bir kez daha böyle beşikte büyüdü. Biz eni beşikte büyümeyi kendi topraklarımızda gerçekleştireceğiz."

Bu, boyöyle insan büyük oluşturmaları ordulaşması anlamına geliyor. Bizim esas itibarıyla, amaçları uğruna kendimizi adadığımız veya adamamız gereken tek yaşam geçmişi budur. Başka türlü yaşayış düşünmeye hakkımız olmadığı bilimiz gerektiğini belirten Abdullah ÖCALAN şunları söylüyor: "İlk söz de boyöyleydi, son söz de böyle olacak; bini yıl öncesinde de yapılmış gereken buydu, bir yıl sonra da yapılması gereken budur. O halde en en eski söz kadar, en yeni söz de tutulan, gerekleri yerine getirilen söz olacaktır. Gelecekte de eğer yaşayacaksa, insan soyunun bir parçası yazdılabilecek bir ülkeden vazgeçmeyecekçok, bunu şimdi gerçekleştirelim diyoruz. Ordulaşma andı da, bunun şansı da budur..."

"Büyük devrimciliğe soyunmak başka çare yok..."

Devrimimizin köle insanın özgürlüğünü ya da düşürülmesi insanı ayağa kalkışını esas aldığı biliniyor. Bunun için fetheden kişilere ulaşmak esastır. Başka tür kişiliklere ordulaşma sorunlarına cevap verilemez. Hatta bunları da ötesinde, eğer fethedici, koparıcı kişiliklere ulaşmada ısrar edilirse, bu ordu bonanlıga kadar götürür. Yine bu da, sürecin kazanılması öncesinde en ciddi tehlikelerden birisidir. Her şeyden önce ordulaşmanın büyüklüğüne uygun büyük devrimciliğe ulaşmak gerekiyor. Abdullah ÖCALAN yoldaş, ordu çalışmasının bir devrimci için çok zevkli bir çalışma olduğunu söyler. Bunun anlaşılır nedenleri vardır. Çünkü bir devrimci eskiye yakışır, yerine yenisini işi eden kişilik özelliklerine sahiptir. Ordulaşma bunun en önemli aracıdır. Kürdistan söz konusu oldu mu, eskinin yıkılması ve yeminin inşa edilmesinde ordulaşmanın rolü çok daha belirgin, çok daha sonuçlu alıcıdır. Bunun mutlaka kavranması gerektiğini ifade eden Abdullah ÖCALAN yoldaş, bu konuda şunları belirtiyor: "Büyük bir üyanış, barbar Türk sisteme karşı büyük bir çekiş, çok zevkli bir iştir. Ödünleştiren en unutulmuş halkı için, insanlığı yendi den yaratmak çok görkemli bir iş. Bunun zevkine ulaşmadan bu işi götürmezsiniz."

Bu çalışmanın işi girme fırsatı yakalanmamıştır. Diğer bir deyişle, parti tüm mensuplarına bu fırsatı bütün imkanlarını sunmuştur. Ordulaşmak, aynı zamanda bir yıllardan bu yana süregelen her türlü düşürülme işi için insanın alınması demektir de. Abdullah ÖCALAN yoldaş bu anlamda şunları söylüyor: "Derler ya, sana her şey yazıyor; vurdu-kırdı yapmadığı hakareti bırakmadı diye. İşte gün, bundan hesap sorma günüdür. Şimdi bu, bir ulus ve insanlık capında oluyor. Bugün biz, az çok halttan çıkıyor alarak, bizi bu duruma getirenlerden biraz hesap sorma fırsatını yakalamışız. Sizdeki büyüklük bu temelde olsa, siz müthiş olurdunuz. İhtikam ve hesap sorma anlayışınız çok düşüklüğü çok vurdu, çok hakarete uğradı. Günlük he-

sap sorma günü biçiminde değerlendiren bir kişiliğin olması, ordulaşma çaşırsız sizin için çok çok önemli bir güç oluyor olmalı. Bu konuda tutkularınız çok amansız olmalı, örgüt kuramama, asker eğitememe, hedef belirlememe, vuruş gücünü gösterememe ve hareket tarzını tayin edememe gibi bir sorunumuz olmalı..."

Nitekim düşman geçmişte yaptıkları yetiniyor, yaptıklarının kat kat fazlasını yapmadığı için pişmanlık duyuyor. Adeta geçmişte eksik bıraktığını telafi edeceğini bir yönlemlerine giriyor. Ne pahasına olursa olsun "bitirimi" diyor, hal-kızın haklı başkaldırısını bir türlü kabullenemiyor. Bir yıllardan beri yaşadığımız ama nefes alamadığımız topraklar için, "bir karış toprağımızı çinnetmeyiz" diyor. Bu, tarihin tanık olduğu en büyük çekilmeden biridir. Bu insanın diyen kendisini yediremeyeceği bir yaklaşımdır. Düşman, kendi topraklarımızı sahiplenir, "vatanın birliği ve bütünlüğü" demagogisini bu kadar tutkulu savunurken, bizim muhtaç olduğumuz ve hakkımız olan toprağımızı için sahiplenme gücünü gösteremeyişimiz Abdullah ÖCALAN yoldaş bir duygu noksanlığı olarak değerlendirdiği ve şunları belirtiyor: "Düşman, her şeyini elinden alıyor, istediği gibi yerleştiriyor. Çiftlikleri var, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları var, hepsini her türlü sömürü aracı kurarak alıp götürüyor. Peki, ben muhtaçım, ben insan olarak istiyorum, buna kazanma duygunuz neden bende gelişmiyor? Neden? Dikkat edelim, düşmanın benimirdemesi kadar, biz kendimizi için benimirdemiyoruz. İşte duygu noksanlığı... Adam seni dilis bırakmış, yitmişse birakmış ve böylece seni yemmiştir. Farkında değilsin..."

Bütün bunlar için kıyamet koparmak gerekir. Bizim esas aldığımız tarz, basitten karmaşığa doğru bir süreç geliştirdi. Düşman da, acaba hata nerede çekilene araştırarak, bunun uygulanmasını girişti. Bu uygulamaları belirli oranda başan da kazandı. Böylece siz bir ordulaşma meselesinde, bir siyasileşme meselesinde ve hatta sıradan ekonomik ihtiyaçları karşılamak meselesinde birçok şeyi mutlak etti. Ama siz, düşmanın bu uygulamaları fark etmediniz..."

Gerçekten düşmanın dolaylı yollarla geliştirdiği çok yönlü uygulamalar ya fark edilmedi ya da buna karşı tepkiler ve irtisazlar zayıf kaldı. Gösterilen tepkiler de ölçüsüz ve gereğince sonuç almayan tepkiler biçiminde gelişti. Düşmanın bu uygulamaları kişilik şekillenmelerinde etkili olarak, sonuçta çarpılmış duygulara yol açtı.

"Yapılması gereken sapaşaglam, kesin bir uygulamadır..."

Şimdiye kadar alınan eğitim, birçok pratik soruna cevap verilebilecek, özellikle de mevcut ordulaşma sorununa kat be kat çözüm getirebilecek bir zenginliktir. Yaşanan tecrübeler, şahane bir ordulaşma gerçekleştirmeye yetecek kadar çeşitlidir. Mücadele alanlarına bakıldığında, verilen bunca eğitimin ve yaşanan bunca tecrübeden, doğru bir göre ve anlayış temelinde sonuçların çıkarılması görülmüştür. Dolayısıyla çözümleri sonuçları çıkarmanın yapılabilecek, kazanımları çok kaybettirmiştir. Örgüti yenilgilerle karşı karşıya getirmiş, beklenmedik darbeler almaya götürmüştür.

Taktik önderliğin kendi rolünü oynamasından dolayı ordulaşma

çalışmalarında ciddi yetersizlikler yaşadığını ve kayıplarından büyük çoğunluğunun da bu durumdan kaynaklandığını belirten Abdullah ÖCALAN yoldaşın bu konudaki bir belirlenmesi şöyle: "Biz şunu gördük: Kayıplarımız yüzde doksan beşinin nedeni kendi kendimiz oluyoruz. Geçmişte halkımızın içinde yaşadığı gibi, kendi kendimizi vuran biz, işlemez kılan biz, gaffeli aşayan biz, en sıradan görevlere layık olmayan biz, bir kocakarı gibi kendini yere atan biz... Hem de bu, komutanlık adına, askerlik adına ortaya çıktı. Rezil olduğu kadar, soytaka, anlamsız ve sebezmiş bir şekilde düşünlükte seyredenin kendi düşüldüğü ortaya çıkmıştır. Şu toplumsal etki, şu yetersizlik, şu denilecek günah çıkarılması çalışmaları, ama kendine yakışmayacak olanı seçenin de bu olduğumuz, tarihi tecrübelerin ışığında ortaya çıkmıştır. Halkın içinde, tarihin büyük zorbalanını, işgalci-istilacı güçlerini, o tüm hain işbirlikçileri hiçbir halkın bağrında olmadığı kadar yerleşiklerini anladık. Fakat buna karşı büyük bir özgürlük hareketi olan, bilinc kadar irade hareketi olan PKK içinde sen nasil böyle durabilirsin? Bunca çözümlerinin haykırıyor ve artık kimsenin önünde duramayacağı kadar keskinleştirdiği gerçek budur. Parti içinde bir köleye geride bırakacak düşünlüğe ve yine bir sahtekarı geride bırakacak kişizülüğe izin verilmez. Bilişizlik, işi niyet ve dürüstlük adına da artık bu kabul edilemez. Yapılan çözümlerinin çokça ispatladığı şey, hiçbir iradenin başka türlü cevap veremeyeceği tek gerçekmiş budur. Bunu kesinleştirmiş bulunuyoruz. Tutum son derece kesin, kesin olduğu kadar da gerçeklere dayanıyor. Başarıszlığı göstererek sıradan sapmaların mahkum etmek kadar, işin yaratıcılığı işin sergilenmesi gerekeni tam bir yarın halinde ortaya koymayı açık bir tutum olarak ifade etmiyoruz..."

"Askeri kişilik; kendine hakimiyet istene ve oldukça ölgen-biçen kişiliktir..."

Devrimlerde halk ordulandırılmaz, önemli ve anlamlı büyük olan gelişmeler büyük sonuçlar ortaya çıkarmasını sağlamak bir üstalığı işidir. Bu çalışmalar büyük bir sabır, ısrar, olgunluk ve şokuklanlığı gerektirir. Savaş sanatında, biresel duygu ve davranışlara yer yoktur. Başarıyla gerçekleştirmeyi bekleyen görevler çokcukça, toya ve amatoce ele alınacak özelliktedir. Ordulaşma, siyasetin en yoğunlaşmış ifadesidir. Siyasette belki bir yanlış sözün telafisi mümkün olabilir, ama savasta veya onun icelmiş sanatı olan ordulaşma çalışmalarında olabileceğin en ufak bir hatanın bedeli çok ağır olabilir ve telafisi de mümkün değildir. Görevler, yetielerin çok ötesinde bir ciddiyete sahiptir. Düşmanın çok yönlü provakasyonları, taktikler, halk saflarında basyurdu oynalar vb. başka yönlemleri gözü önüne getirilirse; bu üst bir pratğin, karşı-devrim taktiklerini boşla çıkarmak etkisizleştirilen devrimci taktiklerin ve bunların üstünde de politik uyanıklığı sahibi olmak gerektiği kendiliğinden anlaşılır. Artık bu önönden sonra çok işi düşünmek, çok işi planlamak, çok işi vuruş tarzlarını gerçekleştirmek, ordulaşma faaliyetleri için kesinlikle olanması gereken şartlardan biridir.

Her türlü yabancılık, gerici, yok edici egemenlikleri ykarak isteyenler; öncelikle kendi çizgilerinde, sa-

vaşım tarzlarında, geliştirdikleri alternatif yaşam biçiminde hakimiyet kurmak zorundadır. Strateji ve taktiklerinde oldukça ölçülü, hesaplı hareket etmekle sınırlıdır. Bunun kaçınılmazıdır en az ilkileninde hissetmek durumundadır.

Kayıplarımızın en ciddi nedenlerinden biri, bu konuda yaşanan yetersizliklerdir. Sunulan imkanlar doğru değerlendirilse, eğer geçen buna fırsatı yerinde kullanılsa, görevlere layık olarak amansız politik bir tutumun sahibi olunsaydı, şimdilerde mücadelemizin gelişim seyri çok daha büyük olur ve düşmanın kimi zaman nısıba başan kazanımları politikaları rahatsızlık felç edip işlemez kılabilirdi. Abdullah ÖCALAN yoldaşın buna ilişkin belirttikleri kısaca şöyle: "Çok ağır bir görüştürükler var. Hangi olaya el atarsak, karşıma ağır dar görüştürükler çıkıyor. Bu anlayışta olan arkadaşlarımız, şehirlerde düşman gelince kahrana malla eylem koyuyorlar. En kahrana malla eylem koyağınca, ya da sende bu cesaret, bu yürek varken niye her gün düşmanı geriletecek planlar, eylemler geliştirmiyorsun? Kendini hain emele kahrancadır ama, bu genc yaşta daha yapacağı büyük işler vardır. Niye tedbirin yok? Bütün ilkel işyanlara bakalım, biraz kendilerini güçlü ama hesapsız-veri yorlar, fakat erken kaybediyorlar. Örneğin, Türkiye'de de direnişçiler çok çıktı, ya çok hızlı girildiler ve tasfiye oldular ya da kendilerini çok kötü geri çektiler ve pasifleştiler. Bizim bir tarzımız vardır; biz bu işi yaklaşımda da meydan vermedik: Ne hızlı girişe, ne de geri çekilişe... Biz durumu iyi dengelemeye çalıştık. Ama bu yanlış anlayışları herhalde. Öte yandan biz bu yaklaşım içerisinde girenken, düşmanın askeri-politik yöneline karşı çabalarımızı amansız kıldık. Ve yine taktiği, geri durmak, kaçmak veya kendini yere atmak biçiminde değil, muazzam bir şekilde nefes nefese yaşadık. Adeta igne ucu kadar bir yer tutduğunda da orayı saldıran için işi kullandık... Özgür bir devrimci, özgür devrimi ordulaşmaya gelmesini bilmezdi. Özgür bir insanın, şeref ve onurunu nasil ayakta tutabileceğini, nasil kötü bir tarzda yere sermesinin önüne geçebileceğini bilmesi gerekiyor..."

"Büyük düşünmek, büyük duymak, büyük oynamak..."

Halkımız, PKK önderliğinde ordulaşmaya doğru giderken, ordulaşmasını çok çetin bir savaşım içinde yaratmaya çalışırken, karşı-devrim cephesi -buna TC'nin destekleyeni emperyalist güçler de dahildir- tüm gücünü bu ordulaşma atılımını bozmaya çalışıyor. Yerinde verilen, haklı temellere dayandırılan savaşlar, denilebilir ki asırlık sorunların gün yüzüne çıkırlık çözümlemesinde en etkili özelliklere sahiptir. Kürdistan'da TC sömürgeleşme karşı yürütülen savaşın tam da boyöyle bir rol oynadığı kuşku götürmez en yalın bir gerçektir. Artık herkes dilinden düşmeyen bir deyişle, eğer Kürdistan eski Kürdistan değile, bu, tamamen gelişmekte olan ulusal kuruluş savaşının bir sonucudur. Ancak şu da bir gerçektir ki, büyük savaşları, ya da çok karmaşık sorunların çözümünü güçlü olan savaşların sorunları da aynı paralellikte büyük olur. Bu savaşın yürütülmesi "büyük düşünmek, büyük duymak, büyük oynamak" zorundadır. Tersine durum da ezilip safdışı kalmanın trajik sonuna uğramaktan kurtulamaz. Nitekim büyük savaşların zafiri büyük

olduğu kadar, yenilgisi de büyük olur.

Demek ki savaşın kuruluması olan ordulaşmanın başarılması için büyük önderlere, büyük komutanlara, büyük kurmaylara ihtiyaç vardır. ordulaşmanın en temel gerçeklerinden birisi, önderlik ilkesini dikkate alma olacaktır. Hiçbir önemde olmadık kadar, önderlik geçerciyi yakalamak, onun temel yasalarna ordulaşma çalışmalarını ilerletmek kiazandırmak önem kazanmıştır. Nitekim halkımız her geçen gün daha fazla savaşta çekiliyor, öncüsü etrafında daha bir sağlamlıkla güç oluyor olusturuyor. Dolayısıyla her türlü biresel tutum ve davranışların bir kenara bırakılması, yoldaşlık ilişkileri temelinde sevgi-saygı olayının geliştirilmesi ve bunun da halk saflarına taşınması gerekiyor.

Bu konunun büyük öneme, gereklerinin mutlaka yerine getirilmemesi dikkat çeksin **Abdullah ÖCALAN** yoldaş, önderlik olayının büyük çabalar sonucu geliştirildiği ve bunun geliştirilmemesi durumunda bir rakalim ordulaşması, kimsenin bir silah bile eline alamayacak durumda olacağını belirtirler, şunları söylüyor: "Bu konuda biraz zeki olun, gerçekçi yaklaşmaya çalışın. Ben size şunu da söyledim: Değil birbirinize kin, tepki ve öfke duymak, bünyemizdeki tüm insanlara en değerli sevgi ve saygı göstermek doğaldır. Fakat birbirine karşı barut gibi bir gülsurumdan, asla ordulaşmaya girişmeyin. Kesin sevgi gerekiyor, şefkat gerekiyor, değer vermek gerekiyor. Bu duygu çok zayıf, bu asılmadıkça ordu kurulamaz. Birbirlerine bu kadar öfkeli-tepkili olanlar, anlayışsız-sevgisiz olanlar çok güçlü bir tarihi oluşumun sahibi olamazlar. Tepkiniz, öfkenez hataya, kurara, eksikliğe karşı olmalıdır. Yüzde bir de olsa, kişinin kurtuluşunu esas almalısınız. Bu konuda da yüksek sorumluluk gerektirir... Yine ordulaşmanın halki ilkesi açıktır. Bir sadece halk ilkesini yerle bir etmedimiz için, ordulaşmanın ayagını nasil kırdığımız işi biliyoruz. Ordulaşmanın temelde halkı dayanması gerektirir, baz halkı nasil karşı-devrim ordularına peşkes çekti! Buna karşı bir tepkiniz olmasın, size ne kadar ordulaşabilirsiniz? Halkın bir üzümlü sapına, bir üzümlü tanesine bile zarar veremeyi ele edinmezseniz, ordulaşamazsınız. Bütün bunlar tarihin de, pratiğin de ispatladığı hususlardır."

"Ordulaşma deyip geçmeyelim; sıfırdan asker yaratıyoruz..."

Mücadele saflarımızda en sancılı geçen olaylardan biri de askerleşme sorunudur. Başkaları için çok işi asker olan, çok işi savaşan eski Kürt kişiliği, kendisi için, kendi ulusal çıkarları için askerleşmede olabakça zorlanıyor. Bunun, yılların yabancu egemenliklerinin ideolojisi ve politikalarıyla çok yakın ilgisı vardır. Yani bunun Kürdistan'daki sömürgeleşme karakteri ile de ille edilebilecek çok çeşitli nedenleri bulunuyor. Çok kötü savasçılığa götürün, bizleri ordulaştırmayan, oldukça zorlayarak uğraştıran bu olumsuz durumun kırma, dolayısıyla kendini askerleştirmeye bilemek büyük önem taşıyor. Öte yandan askerleşmenin ideolojisi, politik, örgütsel vb. çok yönlü koşulları vardır. Bunların doğru temellerde, gerektiği biçimlerde temsil sağlanmadan askerleşme gerçekleştirilemez.

Bu konuda ciddi denilebilecek düzeyde bir tutuculuk vardır. Bu hem savaşçı düzeyinde, hem de önetim düzeyi savaşların zafiri büyük

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın ARGK gerillalarına mesajı:

"Bize alçakça dayatılan, tasfiye ve teslimiyete çekmeyi amaçlayan özel savaşta karşı amansızca yürüyelelim!.."

Baştarafı 1. sayfada

Biliniyor ki, yakın dönemde, mücadelenizin sıkıştığı ANAP hükümeti, daha da yıpranması ölemek ve çözülüşünü uzatmak için, bir özel savaş yöntemi olarak erken sevice başvurdu. Bu seçime amaçladıkları, özellikle hızla gelişen siyasal uyanışı frenlemek, boş çıkarmak ve ardından daha geniş bir kitle temelinde dayalı olarak, ulusal kurtuluş mücadeleniz üzerine tazelemiş bir iktidara gelebilmektir. İster kendi sorumluluğunda, ister yeni hükümetin sorumluluğunda olsun, son tahlilde özel savaş yönteminin kitle temelini geliştirmek için başvurduğu bu taktik; bizim, zamanında mevcut olanakları en iyi biçimde değerlendiren, yapısını ve dayatılmasını gerekeni yapmamız ve dayatılmamız sonucunda boş çıkarılmış oldu. Bu

tin siyasi kararlar olarak nitelendirildiği özel savaşın ihtiyaçları doğrultusunda bazı kararlar çıktı. Kısaca, ellerinden ne gelyorsa onu yapmayı esas aldılar. Her türlü yöntemle gerçekleştirilen "faili meçhul" cinayetler, hava bombardımanları, şantaj, o sahte reform girişimleri veya demokratik bir yaklaşım içinde olacıklarını, "sefkat" politikasını geliştiricilerini vaat etmeleri ve bu anlamda "bekleyin, iyi olacaksınız" biçiminde kitleleri sürekli beklenti içine sokmaları, özel savaşın taktikleriydi. Hükümet de ısrarla bu taktikleri uyguladı.

Denilebilir ki, karışmazda Özal döneminin hizmetlerinden daha fazla özel savaşla bağlanmış bir hükümet söz konusudur. Ve gerçekten de bu hükümeti Newroz'a kadar bizi oldukça darbeleyen, hatta mümkün

kanı hemen Almanya'ya gitti, bazı sözler verdi; Demirel ABD'ye gitti, bazı sözler verdi; Rusya'ya gittiler, bazı sözler verdiler; İsrail'e da gittiler... Kısaca, diplomatik alanda da bu ayı yoğun bir biçimde değerlendirdiler. "Terörü yenezoruz" biçimindeki bir yaklaşım, bu ülkelere de kabul ettirmeye çalıştılar. Bütün bunlar çok açık ki, tasfiyemizi amaçlayan ve yabancısı olmadığımız yaklaşımlardır.

Şimdi içinde bulunduğumuz dönem, bu saldırıların sınırlı bazı darbelerle atıldığı ve esas itibarıyla kendi planlı hazırlıklarımızı sürdürdüğümüz; daha da başarılı bir aşamaya doğru geldığımız biçimindedir. Esas itibarıyla, hükümetin bu niyetlerini, biz önceden sezmıştik ve bu hazırlıklarına yönelirken de bütün gruplara çağırımı yaptık; talimat ve perspektiflerin sunduk; bütün birimleri de az çok yerlerine ulaştırdık.

Çok iyi biliyorsunuz ki, bize hakim olan yön geç kalma, kalıp da hemen tedbirini almama hastalıklarıdır. Bunlar bu kişy boyu etkisini yine gösterdi. Bu anlamda, geçmiş yılların üs anlayışı; hareket tarzı, yaşam anlayışı, aslında darbe yememizin veya bazı kayıplara uğramamızın esas nedenleridir. Eğer zamanında, talimat ve perspektiflerin ruhuna uygun, yaratıcı bir düzenlemeyi her alana hakim kılmasaydık, hiç şüphesiz, bu kayıplar çok daha sınırlı olacak, kazanımlar çok daha ileri düzeyde olabilecekti.

Unutmayalım ki, düşman, çok daha büyük kayıpları verdirebilir. Örneğin, yeraltına geçememe daha yoğun, naylon çadır taktikleri daha da etkili olmuş olsaydı -sanıyorum, onlarca çadır vurdular-, herhalde imha epey ileri olablardı. Oldukça ağır operasyonlar yaptılar. Eğer biraz yerleşme düzene geçmeseydik, daha fazla kayıplara uğrayabilirdik. Güneye yerleşme tarzımız, yurt dışını kullana tarzımız, çok önceleri süllama bağlanmış olsaydı, sanıyorum epey sonuç alırdı.

Şimdi çok daha iyi açığa çıkıyor ki, partinin öngörülleri, talimatları zamanında uygulansa, esaslıan kavranılsa, idrak edilse, basite alınmasa, geçmiş analizlikler ve yöntemlerle hareket edilmesse, gelişme daha fazla, kazançlar daha ileri düzeyde olacak ve hak etmediğimiz bu kayıplara da ortaya çıkmayacaktı. İsraili bu anlamayan, eski yöntemlerle ve anlayışlarla ısrar eden, taktik ön-

Yeni bir dönem için girenler, çok zengin olan parti tarihimize, onun silahlı savaşım çizgisine tekrar tekrar düzeltme temelinde yaklaşım göstermenin gereği önmelidir. Bu nedenle, mutlaka ulaşılması gereken sonuçların çıkarılması vazgeçilmezdir.

Peşinen şunu söyleyelim: Hiçbir arkadaşımızın, adı, sanı ne olursa olsun, -ister başarılı ister başarısız-, ne kendini abartması, ne de yitilginliğe kapılması doğrudur. Genç ve tecrübesizdir; keyfince bir çok şeyi yapmak ister veya çaba içine girebilir, ama yine de yetersizdir. Veya kendine çok güvenen birisi olabilir, ama onun da çoknellige yaklaşımları yetersizdir. Oyle günler yaşıyoruz ki, bazen 24 saatte taktik değiştirmek de gerekebilir. Halen, bizim de günlük olarak burada yaptığımız budur. Devrim hıznlarımız, gelişmeler hızlanmıştır. Gerçekten, düşmanın başkınıyın araçlarını izleyin, yine genel-yarın dışarıya çıkan bazı emir ve talimatlarını inceleyin; göreceksiniz ki, onlar da daha yoğun ve güvenilirlik çalışıyorlar. Düşmanın başbakanına bakalım, bakanlarına bakalım, güncürlük bilgileri görülmektedir. Dolayısıyla, bizim etlemeli, ağır-hantal davranışlarımız devam ettiriyor, sevice, belli ki, bu hızlı gelişmelere cevap veremez. Özellikle analizliklerimiz, şimdiye kadar ki tarzınız gerekç bir engeldir ve kayıp nedenidir. Bunu böyle bir kez daha vurgulamak, sanırım çok gereklidir ve herkesin mutlaka gereken sonucu kendisi için çıkarması, önemli bir görevdir.

Şimdi, düşman yeni bir değerlendirmeye indirdi. Savaş, daha da şiddetlendirmeye esas olan bir politikaya terici etti. Siyasi görüşümeye yansımaları, demokratik çözüme gelmemeye esas alıyor. Bu nedenle Avrupa'ya arası açılmıştır. Bununla birlikte, ABD, bu savaşın ıbrık-ıbrık çıkması, Belki de birlikte hazırlıyorlar. Fakat Avrupa, biraz daha siyasi ve demokratik yönetime dikkat edilmis istiyor. Belki, basit bir çelişkidir, ama bu ortaya çıkmıştır.

Özellikle son dönemlerde, Türkiye'nin iç yapısında, yeni bir şovenist dalga ırmadınımla yaşıyoruz. Son yaptıkları gösterilerle, Kürt kitesine yönelik tahrikler bunun bir sonucudur. Hiç şüphesiz bu, Kürdistan halkını yeni bir gelişmenin içinde de sokmuştur. Böylece, yurtservetli duygularının daha fazla ve daha deninden gelişebileceği bir aşamaya getirmişti haklı.

Son Newroz'daki sendirime girişimi, aslında halkta ki kabarmayı önlemek içindir. Fakat özel savaşın bu tahriklerini fazla sonuç vereceğini sanmıyoruz. Özellikle, geleneksel Kürt isyancılığında dayatılan taktiklerin bizim tarafımızdan önceden kavranılması ve tahriklere gelmemesi, özel savaşın bu bastırma yöntemlerinin fazla başarılı olamayacağını daha şimdiden ortaya çıkarıyor. Kuşkusuz kitleyle yönelik provokasyon ve bastırılmalarda da gelişecektir. Yine şovenizm daha da hız kazanacaktır. Biz, buna yönelik olarak, Türkiye ortamında devrimci-demokratik bir seçeneğin daha da güçlenmesi için legal-ilegal düzeyde bazı tedbirler aldık. Bu, sınırlı da olsa, gelişmesini gösterecektir. Ayrıca, kitlemizin normal özgürlük yürüşününün sürecini sübiyoruz. Bu hüzünden bir şey kaybetmeden,

daha da yaygınlaşarak devam edecektir. Öte yandan, dış alandaki diplomatik faaliyetler sürdürülecektir. Özellikle, emperyalizmin Ortadoğuya yönelik bazı dayatmaları ve geliştirdiği taktikler -Libya, Suriye ve İran üzerindeki baskılar vb.-, bizim açımızdan daha iyi bir itfak imkanı yaratıyor. Dolayısıyla, bu değerlendirilecektir. Dolaylı ve direkt etkilerini mücadeleniz için kullanacağız.

Şu tespit doğrulanmıştır: Birinci Dünya Savaşı sonrası Ekim Devrimi'ne benzer koşullar burada oluşabilir. Dolayısıyla bölgeyi bir devrim yaratığı haline getirmek mümkündür. Biz bunu, İran-Irak savaşında ileri sürdük; Körfez Savaşı'nda bu daha da açığa çıktı ve şimdi bunun durumlarını topluyoruz. Bu alani bir devrim yaratığı haline getirmek artık imkan dahilindedir. Yükleme yağıdır. Türkiye'nin de etkenleri, aktif devrimi dayatmak ve hızlı sonuç almak zor değildir. Bütün bunları, bizim politik öngörülerimizde ve az veya çok araçla, ilgililerle sonuç almak için imkanlar dahilinde yapılan çalışmalarlar.

Şunu çok iyi bilmek gerekir: Ne düşmanın başkını, sendirime ve bu temelinde gerillaıy halaktan koparıp "tahtlığı kuruma" çabası sonucu verebilir, ne de kendi başına halkın yürüyüşleri... Asıl belirleyici olan, şimdi gündeme daha yoğunca giren ve birçok gelişmenin de yu açıcısı olan silahlı devrimci hareketimizdir. Özellikle silahlı mücadale çizgimizin bugün geliştiği seviyede; onun örgütlenmesi, ordulaşması, harekete geçirmesi ve savuşturulmasıdır. Evet, belirleyici olan budur. Ve gerçekten de, şimdi neden bakarsak bakalım, bizim için olduğu kadar, Türkiye için, daha Ortadoğu için en önemli bir devrim hareketi, su an bizim yürütmekte olduğumuz silahlı devrim hareketidir. Yani mevcut ordulaşma ve onun savuşturulmasıdır. Bu raya nasıl geldik, hazırlıklar veya özellikle bu son aylardaki çabalarımız neydi? Bunlar kapsamlı olarak sunulduğu için yeniden belirtmeyeceğiz, fakat çok önmelidir.

Özellikle geçirdiğimiz bu son dört ay -daha öncesi de var-, çok daha derinleştirilmiş bir gerilla çizgisine, onun ordulaşmasına ulaşmaya amacımızdır. Bu nedenle, gerek anlamda, özü kadar biçimi ve yetkinleşmesi bir ordulaşmanın siyasi temeli ve cephe gereği kadar, sıcağ savaşım cephesinde de nasıl ıslanması ve zemlenmesi, özellikle temel taktiklerinin nasıl geliştirilmesi gerektiğine ilişkin çok tartışma yaptık. Bu konuda planlamalarla ulaştık ve sizler de hemen hemen her düzeyde bu temelde belli bir anlayışa, plan güncüne ulaştınız. Ayrıca, daha yeterli pratik eğitimi, araziye uyum sağlama, mevzi tutma, donanım elde etme gibi konularda da ilerleme kaydedtiniz.

Nisan ayıyla birlikte, hareketti bir dönem içinde gerilla bulunuşunu. Bu asamadan sonra, dümanın hedefi, belirlediği izdi imhadr. Neden buna yoneldi? Çünkü, halen içinde bulunduğumuz durum nedeniyle, kendisini siyasi çözüme hazır görmüyor. Ayrıca, bizim de zayıflıklarımız ve savaşta her cepheiden tam tutaradığımızı görüyor ve dış ilişkilere de dayalı son bir hamleyle, bu hükümet de kendi şansını kullanmak istiyor.

"...Bu hükümet başa geçer geçmez, daha bir ay bile dolmadan, özellikle mücadale tarihimize ve günümüzde önemli bir yere sahip olan Lice-Kulp gibi bir alanda başvurduğu bir provokasyonla, şimdiden içine girdiğimiz bu önemli gelişme dönemini provoke etmek istedi. Böylece kışın ortasında, bizi -özellikle kitle gücümüzü- alalecele bir tepkiye çekerek, Şeyh Sait isyanında görüldüğü gibi erken doğum yaptırıp, zamansız ve kendisinin istediği koşullarda bir çatışmaya çekip sindirmeye çalıştı. Ve ardından bu tür provokasyonlar devam etti. Özellikle yılbaşından itibaren uçak saldırılarıyla amansız bir biçimde, temel taktik planlarımızın işlerlik kazanmaması, bu anlamda, hazırlıklarımızın layıkıyla sonuç vermemesi için ne lazımsa onu yaptı..."

sekilde, daha da bunalmı ve çözümsüzlüğe doğru gitmelerine izin gösterdik.

Hiç şüphesiz, Demirel önderliğinde yeni hükümet geliştirilirken, özel savaşın bu konumunu gözardı edemeyeceğini, onunla başlanılsız olamayacağını çok iyi bilmenize rağmen, özellikle siyasi anlamda kitleler nezdinde mücadelenizin daha geniş bir meşruiyet kazanması için bazı taktik yönelimler içine girdik. Şunu çok iyi biliyoruz: Özel Savaşın ve onun daha sinisi ve gelişmiş biçimlerinden vazgeçmeyecektir.

Biliniyor ki, bu hükümet başa geçer geçmez, daha bir ay bile dolmadan, özellikle mücadale tarihimize ve günümüzde önemli bir yere sahip olan Lice-Kulp gibi bir alanda başvurduğu bir provokasyonla, şimdiden içine girdiğimiz bu önemli gelişme dönemini provoke etmek istedi. Böylece kışın ortasında, bizi -özellikle kitle gücümüzü- alalecele bir tepkiye çekerek, Şeyh Sait isyanında görüldüğü gibi erken doğum yaptırıp, zamansız ve kendisinin istediği koşullarda bir çatışmaya çekip sindirmeye çalıştı. Ve ardından bu tür provokasyonlar devam etti. Özellikle yılbaşından itibaren uçak saldırılarıyla amansız bir biçimde, temel taktik planlarımızın işlerlik kazanmaması, bu anlamda, hazırlıklarımızın layıkıyla sonuç vermemesi için ne lazımsa onu yaptı. Ayrıca, bu uygulamalara meşru bir kılıf olması için de, mevcut hükümet

se tasfiye eden bir konum içine sokmuş istediler. Zaten Newroz'a doğru "teslim olun" çağrılarıyla gerçek niyetlerini ortaya koydular. Newroz gösterilerini bahane edip, kitle üzerinde bir kırım gerçekleştirme istiyorlardı. Nitekim Kizil Çadır-Sırmak gibi alanlarda kırım denemesine de giriştiler. Yine Nusaybin gibi, özellikle kitleleşmesinin olduğu alanlara yoneldiler. Tüm bunları, sistemli bir özel savaş politikasıyla. Aynı zamanda bu, "kitleyi PKK'den koparın" diye esas aldıkları yaklaşımın da bir gereğiydi. Nisan ayna kadar az çok geliştirilecek po-

"... Geçmiş yılların üs anlayışı, hareket tarzı, yaşam anlayışı, aslında darbe yememizin veya bazı kayıplara uğramamızın esas nedenleridir. Eğer zamanında, talimat ve perspektiflerin ruhuna uygun, yaratıcı bir düzenlemeyi her alana hakim kılmasaydık, hiç şüphesiz, bu kayıplar çok daha sınırlı olacak, kazanımlar çok daha ileri düzeyde olabilecekti..."

litikaydı bu.

Şunu da ekliyoruz: "Biz terörü ezemeyinceye kadar hiçbir meseleye de atmadık; dolayısıyla, Türkiye'nin el cidiyi hiçbir sorunu halledilemez." Bu nedenle hükümet, 4-5 aylık süresini, tümüyle bizi etmek için kullandı. Üstelik bunu, çok sinisi ve alçakça bir şekilde, demokrasi maskesi altında yürüttüler. Dişileri Ba-

derliğe gelemeyen, kendini konuşturan, siyasi bilinci geri, manevra ve taktik kabiliyeti geri olan, komuta kademesinde yeri alan bazı arkadaşlarımız, bunı kendilerine ve bize ağır ödettiler. Çıkarılması gereken önmeli bir sonuç da budur. Bu hususlar üzerinde kapsamlı durulmuştur. Bu nedenle, uzun uzun tekrar durma gereğini duymuyoruz.

Bu arada, şunu da hemen belirtelim: Biz her ne kadar siyasi görüşme konusunu ortaya atıksa da, bunun fazla hayat bulmayacağını biliyoruz. Savaş derinleşmeden, özellikle gerilimi tam oturtmadan, orulaştırmadan, serhildanlardan yağınlıştırmadan, mevcut düzeyle işi düğmanı siyasi bir çözüme çekemeye inanimıyoruz. Halen de bu inançta'yız. Fakat bu yine de siyasi görüşmelerle açık olmak, demokratik seçenekleri gündemde tutmak anlamına gelmediği gibi, tam tersine ona iletirlik kazandırmak için gereklidir. Elbette devrimci yöntemi de ikinci plana bırakmayacağız. Bunu böyle kavramak gerekiyor.

Elbette, doğru yöntem, bizim esas aldığımız, bütün çalışanlarımız benimsediği ve buna bağlı olarak hepimizin çalıştığı devrimci yöntemdir; silahlı savaşın yöntemi. Dolayısıyla, mevcut gerilla orduları onun yetkin bir tarzda kuruluş ve savunmasını aşamazdır. Bunun çok çeşitli sorunları ve çözüm yolları üzerine tartıştık, sonuca da bağladık. Ayrıca bu, planlamalar için bağlayıcı kararlar ve talimatlar haline de dönüştürüldü. İçerdiği inceleme ve her birimin, hatta her savaşçının ve komutanın sonuc çıkarması vazgeçilmez bir görevdir. Bunlar, kağıt üzerinde kalsınlar veya keyfi yorumlara tabi tutulsunlar diye değil, bütün birimler, kendi babaları, savaşımında, eğitimden tutularak örgütlenmeye kadar, egemen kılınlar diye geliştirildi. Her komutan ve savaşçı, bundan en üst düzeyde sorumludur.

Her şeyden önce, bu hazırlıklara bu biçimde karşılık vereceksiniz. Biz de boşuna yaşamadık ve boşuna buraya kadar gelmedik. Muaz-

Örneğin, bir Botan'da -Güney de dahildir- 10.000'den fazla amaçlı olarak bir gerilla ordulaşması gerçekleştirildi. Yine, bunun birkaç katı kadar milis oluşturmak geçirildi. Şehitler düşman denetiminden çıkıyor. Zaten siyasi olarak çıkış, Garzonlara olmasın neticesi değiştiririz. Bütün bölgeler için buna benzer belirlenimler yapılmıştır ve yenzindedir.

Bu perspektifler gerçekçi ve ulaşılabilir kındır. Ayrıca diğer hedefler konulmuştur. Ekonomik hedefler, sosyal-siyasal hedefleri iyi belirlenmiştir. Gerçekten, ekonomik alanda bir savaş ekonomisine yol açacağı. Düşmanın bütün ekonomik çıkarlarını, ulaşım hatlarından tutalım temsilcilerine kadar, yine onun her türlü güçlenmesine yol veren kültürel, sosyal kuruluşlarına ve siyasi işbirlikçilerine kadar bu aşamada en büyük darbeler vurulacaktır. Sonuç olarak, Kürdistan'da, yurtseverliğe bağlı bir kitle ve ona hizmet eden bir ekonomik ve kültürel yaşam oluşturuşunun, bunun dışındakilere fazla yaşam hakkı tanımayacaktır. Planlanan hedeflerin özü budur. Buna ulaşmak için siyasi, askeri ve kültürel örgütllük ve eylemlilik ortaya konulmuştur.

Hiç şüphesiz, esas olan yine askeri mücadeledir. Bütün bölgelere dayatılması gereken askeri çizgi ve hedefler bellidir. Ayrıca bunun hangi çalışma ve yaşam tarzıyla hayata geçirileceği iyi işlenmiştir. En çok açıkla dıkla kavuturuldu bir husus da budur. Herkesin kendine göre bir çalışma tarzı değil, kendine göre bir hesap-kitabı değil, başarıya götürün, şimdiye kadar sonuç alan ve herkesin kendini tabi tutması gereken bir çalışma tarzı, bir eylem tarzı söz konusudur. Geçmiş yıllarda bu

dür, ne kadar yılda sağlanmıştı, hangi yaratıcı çabaların sonucudur; bunu anlamak istemiyor. Yıllardır, bir çalışma usulü tutmuşuz -ki bin defa yeniliğe götürür-, onu bırakmak istemiyor. Görüyorsunuz, rahatlıkla imhaya karşı bir alana yerleşmiş, onu bile terk etmek istemiyor. Bu ihanetten daha kötü bir gallet durumu oldu. 24 saatte yapılmış gereken bir taktik değişikliği, 6 ayı bırakabiliyor. Bu bir gallettir. Sonuç, ihanetten daha kötü olabilir, olmuştur da.

Araziye ulaşmış, altın gibi noktalar var. O noktaları birçoğuna henüz ulaşmamışız. İmhamkarlıktandır aslında, başka bir gerekçesi yok. Birçok alanı tutabilişiz. Çok iyi ve zayıf noktalarla düşmanı yakalıyorsunuz, vurabilişiz. Ama imhamkarlıktandır yine; vurmuyor.

Bütün bunların kişilik yapımla çok sıkı ilişkisi vardır. En önemlisi de komuta yapısıyla ilişkisi vardır. Şimdi, bu söylediklerim, size tekrar gibi de gelse veya "çok duyduk bu sözleri" deseyiz de, özellikle komuta kademesi için, mücadelenin her düzeydeki yönetimi için, bin defa da olsa tekrarlamakta kaçınmayacağım hususlar vardır. Hicbirinin gereksiz, bizi bunları tekrar tekrar belirtmekten alıkoymayacağı diye, "istenildiği kadar söylense de kayıramam" diyecek durumda da olamazsınız. Bunu dersiniz ne olur? Gerçekten, savaş en az düşman kadar olanlar da ezer. Bu aşamada, buraya kadar geldikten sonra savaşla oynamak, hele hele rahatlıkla yerine getirilebilecek görevleri savsaklamak, iyi bir yöneltme çok şeyler gerçekleştirebilecekler gerçekleştirmemek, gerçekten artırı açuçlar kapsama girer. Çok rahatlıkla alınabilecek tedbirler alınmayacak, çok iyi vurulabilecek hedefleri vurmayacaksınız, rahatlıkla yerine getirilebilecek bir eğitim, örgütlemeyi yapmayacaksınız, hareket planını geliştirilmeyeceksin, birliklerin başında yer almayacaksınız, onları her türlü tehlikeye açık tutacaksınız! Çok açık söyleyelim ki, bunları yapıyorlar sorumsuzluktur. Bu tip birimlerin pratiği incelenecekler ve suçluluk oranı nedir, ortaya çıkarılıp hesap sorulacaktır.

Bizim şimdiye kadarki bir ekşimiz de şu: Adam ağır bir imhamkarlık olarak yoldaşın şahadetine iyi açıyor; biz, "niye yaptın" bile demiyoruz. Ben artık bunu kabul edemiyorum. Geçen yıldır, bu şekilde yüzlere varan yoldaş şehit düştü. Bu bir imhamkarlıktır. Aslında biraz kafayı çalıştırma tedbirini alabilir, fakat buna güc yetmiyormuş. Peki, bir hain bundan daha fazla zarar verebilir mi? Bu anlamda içine düşülen gaffet ve hıyanet, "yıkıcı sonuçlara, kaybettirici sonuçlara yol açmıyor mu? O zaman, hain gerekçeyle, biz böyle bir komuta yürüyüşünü kendimize yakıştırıyoruz?

Şunu çok iyi göz önüne getirmek zorundayız: Biz, savasarak kaybetmiyoruz; savasamaktan kaçmıyoruz. En son Dersim'e bakalım; Dersim'in dağlarını ben de biraz biliyorum: Değil kışın adam kaybetmek, düşmanın adım bile atmayacağı yerlerdi. Ama, sorumluya siz bakın ki, birlikleri dağdan indiriyor, en tehlikeli ve düşman istihbaratının eksik olmadığı köylere, evlere yerleştiriyor. Sonuçta, 30'a yakın dağları gerilla, militan kaybettik. Gerçekten de savasmandan kaybettik bunlar. Nasıl oluyor bu? 30 silahlı gerilla demek, alının kurtuluşu için temel bir güç demektir. Bunu imhamkarlık da denemez. Peki, nedir bu alçaklık? Dersim'de dağ mı yoktu, bir mağara da mı yoktu? Hepsi var. O zaman neyi bekliyor da hareket

etmiyor? Bu neyle izah edilebilir? Bu ağır bir suç değil de nedir? Niye iyi savunulabilecek, iyi yaşanabilecek, iyi vurabilecek yerleri bırakıp da böyle hareket ediyorduz? Az mı yer yaptık, az mı talimat gönderdik, az mı güc gönderdik? Paraları vardı, silah vardı, adam da vardı. Peki niye kullanılmadı? Eger, muhakkak bizi örgütü düşmanlık yapmak istiyorsa, bunu açığa söylemeli.

Geçen yıl böyle birçok alan vardı. Örneğin, Garzan için de bu söylemiştik: Garzan şehirlere girmeyin! "Yok" dediler, "değişik bir işlenme yapacağız." Biz de güvendi; değişik, kimbilir nasil yaratıcı bir şeydir değişik. Meğer, bizim yönetim, en güvnenimiz köylere, şehirlerde aylarca barınabiliyormuş ve vurulurken silahına bile sarılmıyormuş! Bir gerilla komutanı bunu niye olacaktı?

Bestler! de geçen yıl "sen-ben" kavgası yapıldı. Bir zavallık örneği! Kar var, kış var, "yeraltında bir sinyal nasil geliştirebiliriz" diye düşünmediler. Uzun uzun başka şeylerle uğraştılar. Sonuç, o kadar yapıp!

Şimdi, aslında bunun gibi birçok olay söyleyebiliriz. Görüyoruz ki, gerçekten hepsi PKK'nın oluşumunun, imkanlarının nasil sağlandığını biliyoruz. Dolayısıyla kendini habire dayatıyor; artıynetli mi, küçükbü-burjuva hesaplı mı, ağır mı, artık yapıp gördüğünü varsas, elinden-afından ne gelyorsa ona yapıyor ve tabii bizi de ağır kayıplara uğrattıyor. Kuşkusuz bunların hepsi de kader değil ve kimse normal olduğunu söyleyemez.

Geçen yıllardan da biliyoruz: Sırf, "şuraya, köyümü alana gideyim" diye, birimler imhaya alınarak çekildi. Zaafımız, çoğ aleyhe düşkünlük! Takip edilmemesi gereken birçok yol hatları var. Fakat böyle hareket edildi. En büyük zararı da, -düşmandan daha fazla- bölgesi ekile devrimcilik veriyor. Biz bütün bunları az-çok soruşturup da aldık. Bazılarından hesap sorduk, sormaya da devam edeceğiz. Ama mademki, yeni bir tarihi dönem üzerine yürüyoruz, lütfen bundan sonra bu durumlarda düşünmeye fırsat tanıyın. Çünkü her bakımdan, tarihi bir altüst oluş sürecindeyiz, olağanüstü gelişmeler dönmeyecektir. Bin yıllık kölelikten kurtulmaya çalışıyoruz. En azından, bir kurtuluş fırsatı yakalamışız. Bir-iki yılınız varsa, adayacağınız bir yaşamınız varsa -eminim ki, hepsi de adıyor-, o halde buna layıkla yapıpam diyorum. Neden yapmayacaksınız? Gerekçeniz ne? "Alışkanlıklarımız varmış", bilirmen "evlerde bir çay içecekmişin", bilirmen "ahbabçavuşluk yapacakmışın!" Yere girsin ve zehir kışım olsun! Niye tarihi kaybetmek pahasına bu bastırıklere düşüyorsunuz?

Biz kendiyi yaşamamız da biraz anlamlaya çalıştık. Onuç yıldır bu dağlardayız; bir gün bir eve girmedik, gerek de görmedik. Çok zorunlu olmasa, tedbirli olmasa gitemeyiz. Niçin? Bir hareketi esenlikli kılmak için. Bütün sözözcükler bende siyasi ve askeri temeldir. Bir tek abhakçavuşluk ilişkisine girmedik. Girdiğimiz her ilişki siyaset içindi. Çünkü, bu dönem ancak böyle kurtarılır da ondan. Başka türllüsüne de imkan veremeyeceğiz.

Dönemi anlayacaksınız ve anlayıp da gerekeni yapacaksınız. Biz bunlara daha önce de söylemiştik, fakat bir türlü uygulamadık. Tabii ki, öfke de arttı. Ağzımızdan çıkarmamız gereken sözleri çıkardık. Neden? İşte, kendini böyle dayatırlar, "ne de olsa ben görmeyiz, keyfince istediğini yapılabilmir" diyenler içindi. Bunları ne kadar yanlışlıklar şimdi açığa çıkıyor mu?

Ulaşmak mümkün mü? Hesap sormamak mümkün mü? Devrimci bir örgütte böyle şeyler mümkün olabilir mi? Hayır! Hatta biz şunu da söyleyedik: Mezarda bile адамın hesap sorulması. Bunları şunu için söylüyoruz: Bundan sonra yapacağınız her şey tarihi mal olur. Yaşayacağınız her türlü eksiklik ve yanlışın ise, hesabı sorulur. Eger davranışınız işiye sağ olsun, tanrı mal olsun; költüye, en acımasız bir biçimde ya düşman bile ödetir ya da parti ödetir. Bunu bir an için bile olsa unutmayalım.

Sorumluluk nedir, kişilik nedir, disiplinli yaşam nedir? Bu ilk defa karışmaya çıkıyor. Kurt hakkı tarihinde kendisi için, öz orduyu için, öz kurtuluşu için bu şans yakalaması ve sizler de onun öcülerisiniz, onun komutanları ve askerlerisiniz. Bunlardan şüphe yok. O halde diyorum ki, buna yarışın ciddiye, sorumluluğu, yaratıcılığı, gücünü 24 saatı diri tutalım. Neden? Çünkü, yılların gelişmesini, belki biz de yıl sağlayacağız veya yüzüklük başaşağı gidişiz bu yıl ya tersine çevirebiliriz. Düşman bitirmek istiyor; biz tersine çevireceğiz.

Göröz bul Biz 20 yılınız, acımasız bir biçimde gerçeklere, imkan ve fırsatın sizin emrinde olsun. Nasıl yaşadığınız biliniz. Bu silahlı, bu amansız yüklenimler, bu kadar şehit, bu kadar aç, en son bu Newroz'daki çıkış vb. hepsi, elinizdeki silahla, elinizdeki birimlerle mümkün savasmanız içindir. Başka bir biçimde değerlendireceksiniz. Biz her şeyimizi verirken, bazıları üzerine otursunlar, yükü kurtarsınlar, azla yetinsinler ya da kolay kaybet-sinler diye değil. Bir tek gelişiyi yerinde kullanmak, bir dostu elde etmek için yıllarca ne yaptık? 10 savasçıyı bir çırpıda yere düşürsünüz diye mi -hem de bir hatayla- verdik size. Bu yaparsanız, affedebilir miyiz? Biz, kolay değer kazanmadık ki, siz kolay harcayacaksınız. Hatta sizleri kolay kazanmadık ki, siz kendi canınızı kolay harcayacaksınız. Buna hahkınız yok!

Şimdi bütün bunlar, şunu ortaya çıkarıyor: Önmüzdeki dönem üzerine yürürken, şimdiye kadarki bütün hata, yanlış ve yetmezliklerin dersini çıkaralım. Bunun yanında yaratamam, doğru çalışma tarzının, esas tarzının gerekleri neyse onu esas olarak yükleniceğiz. Sonuna kadar tedbir, sonuna kadar yaratıcılık! Bu konuda sizleri serbest bırakıyoruz. Nereden nasil vurmaya güvünüze kestirdiyeniz, kendinize güvünüyorsunuz ve kendinizi sonuna kadar tedbirli kılmışsınız yokluna, serbestlik vardır. 24 saatte durulacak değillerdir, karşınıza hedefi çıkarabilir, zorluklar çıkarabilir, ilerleyebilirler, gerileyebilirler, anla değiştirilebilirler, ısgal edersiniz, bırakırsınız, gelişir, yayılırsınız, dar yayılırsınız vb. bütün bunları firsata bağladık. Düşünün diyorum size; 24 saatlinize bir tağın alıñ nasil tutulur, bir kayanın altına nasil girilir, en stratejik bir zirve nasil bizim için ulaşılması gereken bir yer olur!.. Bir köyü işikisinden tutalım bir kenti işigile etmeye kadar, neye gücünüz yetir, fırsat doğmuş mu? 24 saat bunları değerlendirileceksiniz. Düşmanın zayıf bir noktasını aniden farkettiniz; ona da yöneltebilirsiniz. Bir takım da, 500 kişi de bir hedefine üzerine yürüyebilir; hatta bir kişiyi de çıkarabilirsiniz. Mesele kestirebilmektir, mesele sorumluluk sergileyebilmektir, mesele sonuna kadar tedbirli alabilmektir ve yürüme. Tabii, böyle yaptınız diye kimse sizi suçlamıyor, suçlamayacaktır da.

Düşmanın tanınak, onun bütün tekniklerini bilmek, yöntemlerini hesaba katmak, kendi gücünü hesaba

Ekonomik hedefler, sosyal-siyasal hedefler iyi belirlenmiştir. Gerçekten, ekonomik alanda bir savaş ekonomisine yol açacağız.

Düşmanın bütün ekonomik çıkarlarını; ulaşım hatlarından tutalım temsilciliklerine kadar; yine onun her türlü güçlenmesine yol veren kültürel, sosyal kuruluşlarına ve siyasi işbirlikçilerine kadar bu aşamada en büyük darbeler vurulacaktır. Sonuç olarak,

Kürdistan'da, yurtseverliğe bağlı bir kitle ve ona hizmet eden bir ekonomik ve kültürel yaşam oluşturulurken, bunun dışındakilere fazla yaşam hakkı tanınmayacaktır.

zamı acılarına -ki hepiniz yaşadınız-, sıkıntılara buraya geldik. Bunu söyleyen, ucuz bir yaşamı kutlama anlamında söyleyemiyor. Devrim hedeflerini buraya kadar taşıdık ve yeniliğe de uğradık. Fazla çarçur etmeden hepinizin gündemine soktuk, hatta elleninize kadar getirdik. Kuşkusuz bunu "keyfimiz istediği gibi kullanalım" diye ya da "üzenerine yatarak birçok iyi yaşarız" diye yapımadık. Belki böyle de olabilir. Yayı üzerine yatarsın, yıllarca seni yaşatabilir de. Ama böyle kullanırsın diye yapımadık bunlar. Ya niçin yapıldı? Devrimimizizin bu aşamasında -ki planlamada iyi konulmuştur- tam başlanmazlığa ulaşmak da, ülkemizin denetimini önemli oranda ele geçirmek, en azından dörtte üçünü askeri ve gidecek siyasi denetimimize almak ve bu temelde halkımızı ezici bir çoğunluğu düşmanın denetiminden çekip çıkarmak için... Ve yine düşmanı -ki, şimdiden içine giriyor- garzonlarına sıkıştırmak, işbirlikçilerini tasarruflardan kurtulmak için... Daha şimdiden, mevcut gelişmeler bu konudaki yaklaşımın doğru olduğunu ortaya koyuyor.

Belli bir kesim ikame ediliştir.

konularda haddinden fazla bireysellik yapıldı. Plan, hedeflenimin gerisinde mi kalıyor, hiç umurunda bile değil. Çalışma tarzı, yaşam tarzı partimizle ilgili alaka mı, değil mi, belli değil. Tabii ki, bütün bunlar doğru değil. Keyfi göre bir devrimcilik -gereksizler ne olursa olsun- bizi oldukça zora sokuyor ve genel planımızın hayata geçirmesini engelliyor. Gereksizler, bireysellik zorlukları bu konuda fazla belirleyici olmamalı. Devrimci olur ki, ne kadar zor olursa olsun, koşulları, olanakları zorlayarak belirlenen hedefe ulaşabilsin, hatta onu aşabilsin.

Bu ordulaşma, tarihimizde ilk kez gerçekleşen şanlı bir ordulaşmadır. Düşman, istediği kadar "darbeyleyeceğim" desin. Son olarak, düşman genelkurmay şunu söylüyor: "Kittesini ızeriz, gerilla birliklerini de barış üstüne darbeyle imha ederiz!" Bunu iyi değerlendirilmeli. Düşman çok iyi biliyor ki, ülke içinde de kapsamlı bir biçimde gerilla birliklerine ulaşmıştır. Şimdi bu, büyük bir kazanım olduğu kadar, bütün gelişmelerin de belirleyici çalışmasıdır. Ama gel gör ki, birçok çalışmamız, komutanımız halen, "bu neyin ürünü-

nuda Amerika'ya, bilmem Avrupa'ya yaltaklanacağına, Türkiye halklarını da birleştirerek, Ortadoğu halklarını da birleştirerek ve Kürtleri de böyle kesin, sağlam bir birlik içerisinde görerek çıkış araması çok daha gerçekçidir. Federasyon, gerçekteki bağımsızlık konusunda, demokrasi konusunda Türkiye'yi celimeye götür-

rebilir. Sanırım en temel çekilelerini de biraz böyle çözümlenebilirler. Günümüz dünyasında yaşanan hızlı gelişmeler bu düşünceye gereklilik kazandırıyor. Öyle inanıyorum ki Kürdistan'ın kendisi, ben anlamda Ortadoğu federasyonunun temel dinamiklerinden birisi olacaktır. Bunu şimdi ilk üzerinde deniyor, yarın ileri üzerinde dener. Ve zaten gelişmeler Türkiye'de de var. Ve dolayısıyla Kürdistan ulusal kuruluş mücadelesi çok ciddi bir enternasyonalist özelliğe de sahip oluyor. Teorik olmaktan öteye pratik sonuçları da ortaya çıkıyor. Üzerinde daha sık durursak ve Türkiye'nin de şu konusu olan ulusal sorununun çözümünde Ortadoğu ile bağlantılı olarak böyle bir federasyon düşün-

yaşadığını ve ilişkide olduğunu çevrede çok tartışılıyor. Belki düzelmeye gerekten bir sözcük, biliyoruz. Ama söz ederken 'Türkiyemizi' diye bir söz kullandınız. Bundan ne anlayalım? Çok iyimser bir mesaj mı, yoksa nedir bu sözcüğü kullanmanın anlamı?

A. ÖCALAN: Sanıyorum kamuoyu böyle şartlandırılmış...

H. NEBİLİR: Sizin üzerinden kamuoyu çok diktili olduğu için...

A. ÖCALAN: Anlıyoruz, kamuoyu şuna şartlandırılmıştır: "Bunlar Türk değil. Yakıp yakma hareketidir. Türkiye'nin her şeyini yerle bir etmeyi düşünüyor. Ondan başka hiçbir düşüncükten yavaş yapılıyor. 'Böyle bir şartlanma vardır. Tabii benim akıldan Türkiye'yi yakıp yak-

oturtamıyorlar, küçük bir çekirdek grupla desteklememiz yerinde olur. Parti olunsun demiyorlar da, bir çekirdek Türkiye içinde çeşitli grupların bünyesinde de yer alabilirler. Birliğe çağırarak, doğru strateji ve taktikte kavuşturmak gibi çok değerli bir hizmeti görebilirler. Kendi stratejisi ve taktiklerinde çok çeşitli devrimci gruplarla ilişki içinde ve mutlaka kendisini de kadrolaştırarak bir çözüm yolu önerebileceğimizi, bu gelişimin de yararı olabileceğini ve bizim de bunu destekleyebileceğimizi söyledik. Türkiye arkadaşları zaten bu ilişki içinde olabilirler. Birçok Türkiye devrimci arkadaş da içinde yer alabilir. Kaldı ki birçok gruptan devrimci vardır, onların da çalışmalarına bir hizmet olabilir. En genel yaklaşım budur.

H. NEBİLİR: Bu olayın öncesinde Türkiye devrimci gruplarla konuşarak onların birliği çağırma oldu mu?

A. ÖCALAN: Sık sık çağırıyorduk, bu çağırılar tekrarlanmıştır. Fakat aynı şekilde pratik bir araç üzerinde de düşünülmüştü. Böyle bir pratik araçla mücadelede bulunarak Türkiye devriminin birliğini uygun strateji ve taktikler altında daha da hızlandırmak amaçımız. Başka anlam çıkarılmaması. Yani "PKK mı" daha ediyorduk, taimat veriyor" biçiminde değerdendirler var, yanlış. Biz tam tersine bunu, mevcut potansiyelin en iyi bir birliği getirmesi için bir hizmet olarak görüp değerlendirdik.

H. NEBİLİR: Efendim, siz daha önce, 'Türkiye akademisi, kampa ulaşarak bombardiman yapamaz. Bunun için Suriye ile savaşması gerekir' demiştiniz, ancak iki veya üç gün önce bir PKK temsilcisi: 'Kampa ulaşsalar yerleşirdi, alarm var' dedi. Rahat mısınız kamp konusunda?

A. ÖCALAN: Artık tedbirler alınmıştır. Ben zor demisdim. Şimdiye kadar bulunduğumuz noktayı ilgilile bombalayamam. Sanırım teknik açıdan mümkün değil; orayı bombalayacak kadar Suriye'ye gitmek zorundadır. Yani teknik zorluğu var. İkinci, siz bahardın da gelmesiyle birlikte oldukça tedbirler aldık. Kampa ulaşma bulunmuyor zaten, sürekli iltizazdır. Geniş tedbirler aldık. Yedek kampı oluşturduk, biraz yeraltı sistemini yarattık. Bu engelleri yapılabilmek için saldırılarını fazla etkili olabileceğini sanmıyorum. Zaten kendileri de bunu bildikleri için et-

de aşama aşama gelececek...

A. ÖCALAN: Bu kadar beklenti, olmaz!

H. NEBİLİR: Çıkarabildim sonuç bu.

A. ÖCALAN: Yani bu tip sömürge ülkelerde devrim komple veya her tarafa aynı biçimde gelişmez. Bölge farklılıkları çok açıktır. Önce Botan böyle olur, sonra Diyarbakır, ardından Bingöl böyle gelişir demek çok mekanik bir ayırıştır. Ama esas itibarıyla önem kazanan bölge vardır. Bu aşamada Botan kendisini yönetir. Fakat bugün bir Hanı, Diyarbakır, Bingöl de açılım gösteriyor. Yine bir Mardin... Kısaca her tarafta bir açılım var; Serhed', de, Garzan'da, Desim'de... Hepsi şu anda bu süreçte katılmış. Bu son Newroz'da bile genel bir Newroz kutlaması gerçekleşmiştir. Dengeli gelişmeyi yakaladığımızı söyleyebiliriz. Sadece Botanla sınırlı kalmayacak; Garzan, Desim, Amed yani Diyarbakır, Bingöl hattı da kurtarılmış bölge rolünü oynayacaktır. Buzun silahlı güçlerimiz hiçbir zaman birayla terk etmedi; halen de oldukça kalabalık birim halinde. Dolayısıyla durum dengeli gelişiyor. Tabii ki Botan-Behdinin alanı, şu anda çok az denetim altında olan yerdir. Buradaki siyasal, askeri gelişmeler daha yoğunur.

Devrim bizimde dercedir. Bir denbire ayanlamak ile iktidarı almak mümkün değildir. Parça parça, hatta baba göre çeyrek çeyrek damak kazanılır. Dereceye vursunuz, yizde birden başlangıç yizde doksanbeş çikar. Bazıları çok ileri boyutta kazanır, bazıları yeni yeni başlar. Koşullarımız gereği bu böyledir. Gelişen de budur. Fakat bu genellemeyle olmuyor. Gelişmelerin bütünselleşmesi de bence hızlı gelişiyor. Umurum ki, bu gidecek bir ulusal anlayışa kadar götürür. Bideki gelişmeler hep bunun ön adımıdır. 1990'da başladı, 1992 Newroz'unda daha ileri düzeyde sıçradı. Tanh bunu doğruluyor, şu şu "eziz, bastırın" diyenleri doğruluyor. Çok açıktır, ne dediysem o yerine gelmiştir. Taktik üstünlüğüne miz kesindir, taktik baştan kesindir. Bunu düşünmek isteyenlere, olayların nasıl geliştiğini ve doğru yolu ne olduğunu da gösterir. Bundan daha iyi hizmet yapılamaz. Politika yapmak isteyenlere, hele hele işleri demokrasie bağlı halletmek isteyenlere, en değerli hizmettir.

rim. Fakat şimdilik taktik açıdan doğru olmaz. Aslında imkan var. Onbin kişilik güçle de kendimi koruyabilirim, bu açıdan sorun yoktur. Fakat ağır bombardimanlarla ya çıkmamam ve bir de işi biraz daha yoğunlaştırmak açısından etmeyelebiliriz. Kürt halkı içinde mültetclik diye bir koşul yok bizim için. Biz o tehlikeyi atlattık. Çok halkın bir emenlerinin durumuna düşürmedik düşürmeyeceğiz de. Aksine bu büyük kaçışları engelledik. Hatta Amed'de de Avrupa'daki mültetclik olmayı de tersine çevirdik. Şimdi ülkeye dönüş çok şiddetli ve çok yoğunur. Aslında bu, uluslararası düzeyde büyük bir taşımadır. Bu, aynı zamanda benim akışımı da ifade ediyor. Yani benim de ülkeye nasil yönelmeçim ve yönelmenin neresinde olduğunu gösteriyor. Umarım fiziki varlığımızı da bir gün ortaya alarız.

H. NEBİLİR: Özediniz mi hiç?

A. ÖCALAN: Bizim için özemler den ziyade tutumdan, politiktan bahsedilebilir. Şüphesiz büyük özemlere, inançlara dayanmadan büyük politiktan da söz konusu olamaz. Biz hiç kimsenin düşünmediği kadar hayat dolusu bir birim içinde düşünüldük, inandık. Böyle bir ülenken ter edilemeyecektir, bir kuruş uğruna öyle ihanet edilemeyecektir, hele biraz sıkışıldı mı tabana kuvvet diye kılacak yapacağın çok iyi anladık. Şunu ispatladık. Ne kadar zor da olsa bu topraklar kolay terk edilemez. Bu bize çok ağır geldi; "bir namusu insan çıkıp da ben uyarılmış beşgi olan bu topraklar için biraz sabırlı direnebilelim" demedi" diye düşündük. Şimdi bu ilke artı üzerinde yaşayan halkı yama olmanay başlıyor. Artık insanlarımız, kendilerinin bir ülkesi ve bu ülkenin de bir tarihi olduğuna inanıyorlar. Bu inanışa mayaya başlanıyor. Büyük tutkumuz, özlemimiz buydu ve bu şimdiden gerçekleşmiştir. Girmem de girmesem de herkesten daha fazla ilke içindeyim, herkesten daha fazla özlemi deriyorum. Kendi ülkesi için bir çrpı da 60 şehit vermiş, tankları üzerine yürümüş, her türlü zorbalığı üzerine yürümüş, ilke kavramının, yama kavramının Kürtlerde de oluştuğunu gösteriyor. Bu özlemimiz de giclenmiştir. Bir gün yaşayarak da gidececeğiz.

H. NEBİLİR: Son bir konu daha var; ama sizin yorgunluğunuz da...

A. ÖCALAN: Hayır, sorun değil, sabaha kadar da devam edebilirim.

H. NEBİLİR: Ulusal meclisin toplanması konusunu sormak istiyorum. Benim anlayabildiğim kadaryla, halk temsilcilerinin seçilmeleri bölge bölge başlandı. Avrupa'da da bunun için çalışıldığını öğrendim. Sizin öngörünüze göre ulusal meclisin toplanması ne kadar bir zaman alır?

A. ÖCALAN: Newroz işi bir başlangıç oldu. Halkımızın ulusal iradesini biraz daha açığa çıkardı. Türkiye parlamentosunda olup bitenler de hayli öğretici oldu. Kendi yerlerini, kendi iradelerini oluşturulması gerektiğini çok iyi kavrayanlar için ulusal meclis fikri sanırım iyi tuttu. Ulusal meclis düşüncesi hem tuttu, hem de yoğun tartışmaya yol açtı. Oluşukla ilke karşılanıyor ve gerçekçi bulunuyor bu dönemde. Teknik hazırlıklara da devam ediyoruz. Mühim olan temel amacın kazanılmasıdır, bundan sonraki teknik düzenlemedir. Her yerde halk konferanslarını, halk meclislerini toplayarak, bu meclislerin kendi delegelerini seçebilecekleri düşünüyoruz. Yerel halk temsilcileri aynı zamanda ulusal kongreye de temsil edilebilir. Sanırım yaşanan gelişme,

"...20 yıldır Türkiye devrimi için de çalışıyoruz. 20 yıldır Kürtler için verdiğimiz mücadeleye aynı zamanda Kürtler için de bir mücadeledir. Bir Mahir, Deniz ve İbrahim'in devrim mirasını da omuzladık. Eğer bugüne kadar bir Türkiye örgütlemesi biçiminde yürümediyse, bu, Türkiye devrimcilerinin görevlerini yerine getireceklerine dair duyduğumuz inançtan, görev anlayışından ileri gelmektedir. Fakat uzun süredir Türkiye solunun kendini toparlayamaması, bizim Türkiye halkının devrimci mücadelesine olan desteğimizin daha da az, daha güncel ihtiyaç karşılayacak biçimde ele alınması gerektirdi..."

cesi halk ilişkisine, halkların özgür iradesine dayalı kılınır, çok görkemli, ciddi gelişmeleri bizi karşı karşıya bırakır. Kısaca düşünce: lerimi böyle özetledim.

Böylece üzerinde durulması, tartışılması denilmesini ve bilmem "şöyle Batı'nın kdrısı olacağı" veya "şöyle büyük bir Mısır-İsrail" düşüncesini taşıyacağı" düşüncesinin geçersizliğini görülmüş, gerekçeleri var. Bu tip Batı hizmet eden, emperyalizme hizmet eden birlik anlayışından kurtulmak gerekiyor. Dar milliyetçiliklerden de kurtulmak gerekiyor. Sonuçta hep emperyalizmin işine yarıyor. Ama bizim söylediğimiz bu model, gerçekten halkın çıkarlarını esas aldığı gibi onların aralarındaki celsidliği de en iyi çözüm yoludur. Tarihlerini yeniden bulmaları ve gerçekten geleceklerine çok parlık bir başlangıç yapmaları söz konusu olur. Bu üzerinde denimle durulmaya değer. Özellikle ben çok kalın bir çerçeve çizdim. Ama birçok hususta da tartışılman daha da detaylandırılmalı diye düşünüyorum. Bunda da ayrışıklık değil, birleştiricilik ruhu vardır. Çok çağımız birlik anlayışları vardır. Genelde çıkış anlayışımızda bizim Ortadoğu için düşündüğümüz çok özü böyledir. Şimdi dar milliyetçilik, yine islamın gerici tarzda kullanılması söz konusudur. Bu da aşılmanın Ortadoğu halkları her zaman dış güçlere karşı olumsuz komunda bulunacakları. Tükler de aslında öyledir. Orta Asya'da Rusya'ya karşı, Avrupa'ya karşı hep bağımlı kalacaklar, fazla ulusal yünden de gelişemeyeceklerdir.

H. NEBİLİR: Kimsenin işine yaramayacak...

A. ÖCALAN: Evet... Ama bizim önerdiğimiz düşünce, sanırım hem ulusal sorunumuz çözümünde, hem de diğer ulusların bağımsızlık, demokrasi sorunlarının çözümünde ilke bir rol görebilir. Ve Kürdistan işi birleştirici rol oynayabilir. Biz Kürdistan'daki devrimci mücadeleyi bu temelde kullanamaya özellikle özen göstereceğiz.

H. NEBİLİR: Yine aynı raporata da kaldığınız bir sözcük benim

ma veya zor durumlara düşürme gibi bir olgu geçmez. Ben tam tersine Türkiye'nin yaşanamaz duruma gelmişinden üstünü duyuram. İpe-sapa gelmez, toplumu içinden çıkılmaz bir kaos haline getirmelerine tepki ve üstünü duyuram. Daha iyi bir Türkiye, başımız bir Türkiye, demokratik bir Türkiye arzuluyoruz. Bu anlamda, aynı ilke bütün denilebilir, se, bizim diyebileceğimiz bir Türkiye'den söz ediyoruz. Ben emekçilerin, yani halkların çıkarlarına uygun bir Türkiye'ye bizim Türkiye demisidir. Bu yadırganmamalıdır. Dar milliyetçi düşünce sahipleri belki bunu hayretle karşılamışlardır. Benim için çok doğal bir deyimdir. Bunu söylerken hem halkımızın da ülkesi için her şeyi yaptığı anlaşılacak, hem de Türkiye'yi bir düşman gibi değerlendirmedikmiş, açılmış bulunuyoruz. Bu doğal bir deyimdir. Tam tersine, bunu böyle acıyıp karşılayanların kendi dar görüşleri ve yiden yanlış anlamaları yerine, benizi düşünürüz, biraz da özleştirilme ilke kendilerini kavramaya ihtiyaçları vardır.

H. NEBİLİR: Başkanım, benim kendi cabalarıma öğrenebildiğim bir bilgi var. Yanlışsa düzeltin. Daha önce PKK'ye katılan ve PKK safında darpaşan kıyıcı civarında Türk kökenli PKK'nın Batı'da, yani Türkiye içinde bir örgütlenmeye girişecekleri yolunda bir haber. Bunu nasıl değerlendirebilirsiniz?

A. ÖCALAN: Şimdi 20 yıldır Türkiye devrimi için de çalışıyoruz. 20 yıldır Kürtler için verdiğimiz mücadeleye aynı zamanda Kürtler için de bir mücadeledir. Bir Mahir, Deniz ve İbrahim'in devrim mirasını da omuzladık. Eğer bugüne kadar bir Türkiye örgütlemesi biçiminde yürümediyse, bu, Türkiye devrimcilerinin görevlerini yerine getireceklerine dair duyduğumuz inançtan, görev anlayışından ileri gelmektedir. Fakat uzun süredir Türkiye solunun kendini toparlayamaması, bizim Türkiye halkının devrimci mücadelesine olan desteğimizin daha da az, daha güncel ihtiyaç karşılayacak biçimde ele alınması gerektirdi. Dolayısıyla şu sonuca götürür: Mevcut gruplar bir türlü devrimci, yaratıcı taktik

"...Ben manen, siyasal olarak zaten halkımın içindedim. Fiziki olarak da herhalde girmek günlenmiş yaklaşıyor. İstesem şimdi de girerim. Fakat şimdilik taktik açıdan doğru olmaz. Aslında imkan var. Onbin kişilik güçle de kendimi konuyabilirim, bu açıdan sorun yoktur. Fakat ağır bombardimanlara yol açmamak ve bir de işi biraz daha yoğunlaştırmak açısından erteleyebiliriz. Kürt halkı içinde mültetclik diye bir koşul yok bizim için. Biz o tehlikeyi atlattık..."

kili bombardıman yapamıyorlar.

H. NEBİLİR: Şimdi bir başka konu da şu Ayanlama sürecinde, devrindin son mesajları izliyoruz, devriye diyoruz: "Öncelikle Cizre, Botan bölgesi özgürleştirilecek, oraları girecek." Bundan şunu anlıyoruz: Asker, polis ne olursa olsun oradan temizlenecek ve oraları PKK verecekler. İkinci adımı, Diyarbakır gibi diğer bölgeler de, Cizre, Botan bölgesinde olan durum geliştirilmeye çalışılacak. Üçüncü adım; Bingöl, Muş gibi bölgelerde o cabaları girecek ve bu ayanlama denetim strateji bu yol üzerin-

H. NEBİLİR: Sizin şahsınıza ilgili bir soru: "Bu ayanlama sürecinde çeyrek çeyrek, parça parça yavaş yavaş tedrici bir şekilde de olsa şu aşamada ben de ülkenin içine girmek istem" diyebileceğimizi bir aşama var mı? Yani siz TC devleti sınırlarından alarak bilinen sınırlardan içine bu rejimin neresinden girebilirsiniz? Neresinden girmek istersiniz ya da girmek ister misiniz?

A. ÖCALAN: Bu sene imkancanmış geliyorsa. Ben manen, siyasal olarak zaten halkımın içindedim. Fiziki olarak da herhalde girmek günlenmiş yaklaşıyor. İstesem şimdi de gire-

bu yıl aç çok bu temsilcileri ortaya çıkaracak düzeyde gelmiştir.

TBMM (Türkiye Büyük Millet Meclisi) toplantısına katıldığımızda, bizim şu andaki hareketliliğimiz ve siyasi uyanışımız, hatta savasımız ondan on kat daha büyük meclisi ortaya çıkarabilecek güçtedir. Bu-tün bunlar verimlili bir çalışma ortaya çıkaracağımız gösteryor. Ulusal meclis, Kürt halkının siyasi olarak bağımsızlık iradesini temsil edebilir. Birleşme ya da ayrılma konusunda karar alabilir.

Artık halkın iradesine braka-cıg. Kışilerin Türkiye parlamento-suna gidip ya usaklık yapmalarını ya da bir çok söylediler mi tutaka edil-melerini önlemek için, kendi ulusal iradelerini somutlaştıracağız. Bu ulusal iradeyle, devletle birliğin oturtulabilir, ayrılık için oturtulabilir veya halka da gidilebilir. Sanyorum artık bu tarihi iradeyi ortaya çıkaracağız.

H. NEBİLİR: *Bu yıl içerisinde mi?*

A. ÖCALAN: Bu konudaki hazırlıkları daha da hızlandırarak, böyle önemli bir adımı da gerçekleştirebiliriz. Bu yılın içinde düşünyörüz. Ciddi anlamda gelişmeler olmazsa, toplanız. Çünkü şu anda birlerce kişi, silahlı kaldığımız alanlarda rahatlıkla bir meclisi de kuruyabilir. Yurt dışında da imkânlar çoktur, ama ülkemizin kurtarılmış bölgelerinde toplu yapmayı esas alacağız. Bunun programıdır, tüzüğüdür, daha şimdiden yavaş yavaş hazırlıyoruz. Zaten ana amaçları bellidir. Halkın ulusal iradeyle ilgili yasama görevi olacaktır. Ve dar bir yürütme de ortaya çıkarabilir.

H. NEBİLİR: *Peki, Irak'taki parçadan da temsilci seçecek misiniz?*

A. ÖCALAN: Olabilir. Çeşitli örgütler, gruplar, halk kışiler orta-ya çıkacak iradeye bağlı olmayı e-sas olarak katalırlar. Sonuçları-na kim "katılabilir" bir katkım sunamı" diyorsa mutlaka kendisini ortaya yansıtabilmelidir. Buna dikkat edeceğiz.

H. NEBİLİR: *Son olarak Hizbullah konusunda değinmek istiyorum. "Hizbi-kontra" ya da "Kontr-Hizbullah" gibi deyimler kullanılıyor. Ya-lınz bölgede, kontr-gerillanın dışında da bir Hizbullah varlığı çok sık önü-müze çıkan bir sorun. İkincisi, orada*

Hizbullah- PKK çatışması olarak çı-kan sonuç -ya da gazetelere öyle yansıyor-, burada kamplar ölge-ğinde herhangi bir sorun varlıyor mu Hizbullahla PKK arasında?

A. ÖCALAN: Hayır. Lübnan'da herhangi bir sorunumuz yoktur. Tür-kiye'de de Hizbullahın dışında, devletlin dñ kullanma politikasın-aldığı yeni bir biçimdir. Güney-doğ'da diyet barış ettikleri Hizbullah geçreği sanırım daha çok. Abdulkar-Aksu'nun bir yıl dincilliği kulan-larak polisin içine böyle bir eğitim oturtmasıyla bağlantılıdır. Büyük ihtil-malle bu gibi faili meçhul cinayetleri önleni ıslıyor. Hatta geçen seneki faili meçhul cinayetler vardı; onlarda da böyle bir örgütün varlığı söz konus-u. Bunlar daha çok polis içinde ya da çevik kuvvetlerin merkezlerinde yu-valanmıştır. Hizbullah adını, son za-manlarda daha çok kullanmaları, bize İran'ın karşı karşıya getirmek istemelerine bağlı olabilir. Yine Hiz-bullah içinde de biraz sızış olmaları gerekliy. Bu şekilde hem bizi Hiz-bullahla uğraştırma, hem İran'la karşı karşıya getirme, hem de onları böyle bizi karşı kullanarak hedefi sapırma gibi bir görev yerine getir-liyor. Bu çıkıyor ortaya.

Devletin daha önce çok sayıda tarikatı kullanması söz konusuydu. Onlar belli ölçüde kullanıldılar. Bu tarikatlar vastasıyla özellikle Refah Partisi'ne bir güç kanaliz edildi. Ama bunlar ulusal düzeyde süreci karşısında aç çok keşiflere edildikleri için, arkl rolünü oynayamaz duruma geldiler. Hatta ortaya çıkardığımız gelişmeler karşısında Refah Partisi epey geriledi. Bunun yerine, sa-nyorum geriye bu Hizbullah taktığı kaldı. Özellikle PKK'den zarar gö-ren, çıkarları çelışen bazı yer çev-reler vardır; çok korucuları gibi. Köy korucuları politikası ve aşiret uyru-larını tutmayınca, bu sefer Hizbullah oyununa basıyormak istedikler. En ehil araç veya provokasyon aracı olarak geliştirilmek istendi. Hizbullah'da kendini tam formüle edememesi -çünkü Hizbullah örgütü var- ya da kendini tam iyi örgütle-yememesi, sözümüne "devletlen ya-rarılanıyor" biçiminde bir taktik anlayışın içinde olması ve bu anlam-da devlette sınırları çizmemesi, içine epey sızmayı yol açtı. Dolayısıyla kendisini zamanında bu sızmalar-

dan kurtaramadığı için, sanırım bize karşı bir provokasyonu yaşamak du-rumunda kaldı. Unamın dürist Hiz-bullahçılar, bu taktiğe kurban olmak-tan kendilerini alkıyolalar.

Bunun yanında, gerçekten poli-sin kullandığı tipler de açığa çıkar. Biz bu konuda biraz yoğunlaştık. Gerçek Hizbullahçılar veya müslü-manlar, salırlamıza yer alıyorduz. Diğerleri, devletlin yanında yer al-ıyorlarsa, Hizbi-kontra'dır. Veya kont-ranın, Hizbullah maskesine girmiş biçimdir. Hizbullah kendini anti-empyalist, anti-syonist, anti-kemalist sayıyor. Buysunun o zaman, savasla kendini ispatislan. Bunu yapmıyorsa, demek ki Hizbi-kontra-dır. Bu konuda mücadeleli dayat-ıyoruz. Böylelikle sahtekarlığa ger-çekleşip de ortaya çıkar. Ve bizim de bu konuda, Hizbi-kontra'ya fazla şans veremeyeceğimiz açıktır. Polisi, bu oyunuyla başbaşa brakaacağız kesindir. İllerde sanırım bu konuda provokasyonu daha iyi açığa çık-arılması, boşna çıkarılması söz konus-u olabilecektir.

KDP vb. güçleri de bize karşı kul-lanmak istedikler. Onun gibi bir kul-lanma tarzıdır. Devlet önce Talabani'yi çağırdı, baktı Talabani'de fazla hayır yok; Barzanı'yi çağırdı, Barza-ni'de de hayır yok, kimbilir başka ne icat edecek? Yani bunlar, bu yıllarla PKK'yi zayıf düşürmek için ortaya çıkarılan taktiklerdir. Hizbullah takti-ği de bençe boşna çıkmıştır.

H. NEBİLİR: *Su Newroz'un yak-laştığı günlerde, birtakım yazılar ya-za da kamuoyuna baş kesimler, özel-likle sunu işlemeye başladılar: "Ba-gımsız Kürdistan devletini, Türkiye cumhuriyeti devleti, oradan çıkar-kan yakıp kırarak çıkar, hiçbir şey bırak-maz. Zaten yoksul bir halktır, ekono-mik gücü yoktur, böyle kurulacak bir bağımsız Kürdistan devleti de, bir-lelerinden yardım almak zorunda ka-lacaktır ve sonuç olarak onların oyunaçığı olacaktır" biçiminde bir yaklaşım var.*

A. ÖCALAN: Kimin oyunaçığı olacaktır?

H. NEBİLİR: *"Bağımsız bir Kür-distan devleti kurulu da ama yoksul ve dışardan, dış dünyadan yardım ala-cak, ekonomik, askeri yardımlar. Ve onların oyunaçığı olacaktır" şeklinde yaklaşımlar. Bu yaklaşımlara karşı söyleyeceğiniz; yani öyle bir Kürdis-*

tan ekonomik olarak kendini ne ka-dar süre içinde kalkındırabilir, ve-ya kısa bir süre içinde kalkındırabi-ri mi?

A. ÖCALAN: Biz ekonomik kul-kunma için kurtuluş düzenlemiyoruz. Kurtuluş, her şeyden önce bir onur, haysiyet sorunudur; kimlik sorunu-dur. Ve bunlar ekonomik sorunun ölümleridir. Kuru eknek, soğanla da bir yazıyabiliriz. Özgürlük ve onunla ilgili özgürlük şerefi ölele edildikten sonra, diğer durumlar bizim için faz-la mesele değil değil. Ayırca, bizim böyle sorunlarımız da şimdilik yok-tur. Bizim şu anda sorunumuz, imha sürecini boşna çıkarmaktır. Şöyle, hemen başımız bir Kürdistan'dan da öteye, halkımızın ulusal kimli-ğine, özgürlüğüne gelişme şans verdimizdir. Yoksa, kurtuluşa da bilmen ekonomik olarak dışa bağ-lanlık, sonuçta eskiye göre daha kötü duruma düştük. Bunlar boş naflardır. İçinde bulunduğumuz ger-çeği de ilade etmek çok uzaktır. Dedim gibi, PKK daha çok, vazge-çilmez insan hakları, ulus olma hak-kını, özgürlük hakkını kullanmak istiyor. Türkiye buna yardımcı olursa, yine yapıp-yıkma yerine birlikte kal-kımayı dayatırsa, bu bunu tercih ederiz. Çok tanımam diyorsa, bir de tek ferdimiz kalmayınca kadar, top-kırlarımızda savasız. Ancak hep-miz de yok edemeyeceğine göre, bu ha-yile, bu politikaya kalamaz. Kalma-nın değişik türleri; gerçekten kar-deşliğe uyun türlerini bulup çıkar-ması onun sorunudur. Türkiye bun-anlayınca kadar biz müdelemizi sürdüreceğiz.

H. NEBİLİR: *Yani bu yaklaşım sahtepinlerin için? Karayaynaması olarak değerlendirilebilir, değil mi?*

A. ÖCALAN: Karayaynamaktan da öteye çıkarlarsa, tarhile ilgilii.

H. NEBİLİR: *Karayaynamaktan çok, çıkarla ilgili ve tarhile ilgilii...*

A. ÖCALAN: Türkiye tarihini, Türkiye politikasını, Türkiye ordu-su biliyoruzsunuz. Bu aşamada, kendileri kavramak istemiyorlarsa, bu on-ların sorunudur. Bu da kendimizi kavratmasını biliz. Savasımız da, kendimizi kavratma, halkımızı kav-ratma savasıdır. Kardeşlikten dem-vuranlar, bu hakları karayayrak ka-bul enlirler, hatta fazlasını verilir. Anlamıyorlarsa anlatacak gücü gös-

tereceğiz diyoruz. Şimdi biraz gös-termişisiz, ilerde daha fazlası gös-terilecektir. Hep döne döne bunu vur-guladı ve şimdi de ortaya çıkan, bu gerçeğin kavranması gerekliliğidir. Kavrap da gereklerinin politikaya yansıtılması gerekir; düristçe, özve-nilice. Biz bunun doğru şekilde ver-iyoruz.

H. NEBİLİR: *Önümüzde başka günler de var. Örneğin 15 Ağus-tosunu günü. Şimdi, Türkiye'de devlet ve biraz da kamuoyu genel yaşadığı gerilimi, 15 Ağustos'ta da yaşa-yacak mı böyle?*

A. ÖCALAN: Her gün yaşar. Bi-zim için artık her gün bir Newroz'dur, 15 Ağustos'tur. Zaten gündek artan bir imyele bu sürece. Sifir-dan buraya gelmesini bileler, her-halde bundan sonrasını da götür-mesini bilirler.

H. NEBİLİR: *Bu yıl özel bir görüşme oldu. Sizin, benim yapılabi-leceğim bir aracılıkla Türk halkına söyleyeceğiniz başka bir şey var mı; iletmek istediğiniz mesaj var mı?*

A. ÖCALAN: Son zamanlarda değişik raporlar yapıtı. Türk halkı-nın çok çok bilgilendirilme hakkına bağlı olduğumu belirtmek istyorum. Basının gereken duyurılığ göster-meğedi seçim döneminde de bunu yapmak istedik. Fakat tutarı davran-madıkları için o görev tamamlaya ba-şarı. Tekrar, bu son raporlar aracılı-ğıyla bunun yerine getirileceğini sanyorum. Çok hızlı gelişmeler ya-sanyor. Halkı olarak derin bir arayış var. Türkiye kamuoyu da birinci el-den olup bitenleri anlamak istiyor. Gelişmelerin bu çerçevededir. Ben daha önce de birkaç görüşmeyi ka-bul ettim. Aslında kabul etmek iste-miyordum. Bu aşamada ısırlı talepler-iniz üzerine ve biraz da daha se-viyeli yaklaşmaya duyduğum guv-en-den ötürü kabul ettim. Siz de buraya kadar yoluralk gelindiz. Geçen sene de böyle bir görüşme yap-mıştık. İnanıyorum ki bu görüşme-lerin belli bir katkısı olacaktır. Ga-zetecilerden beklediğimiz, bu görüş-melerin değeri; takdir etmelidir. Çünkü çok riski vardır. Bu riskin ge-rekleri iyi yansıtılmalıdır. İnanıyorum, sizler de bunu yapacaksınız. Ve temelde tekrar buraya kadar geli-simize anlam verdiğimiz gibi teşekkür de ediyorum.

22 Mart 1992

"Bize alpakça dayatılan, tasfiye ve teslimiyete..."

Baştarlı 19. sayfa

katmak, sürekli bunun üzerinde çılmak ve savası böyle yürütmek en şerefi ve en sonuç alıcı bir yöntem. Biz te melde, sızlere partisi-ni olanaqlarıyla savasına şansı veriyörz. Bunun dışında bir çalışma tarzımız olmaz. Bunu yapabilirsinz, başarabilirsiniz. En sıradan yeni ka-tılan savasından tutalın en tecrübe-lisine kadar hepsi, eylemin sonuçla-rı ve bu mevcut gelişmelerden im-kan ve fırsatlar çıkarabilir. Sıradan bir yurtevergiç olan, bu dönem boş duramaz. Büyük bir savası müthiş vurabilir. Tecrübeli birisi, bütün bir eyalette yönetim güç olabilir. Yeter ki, dönemin önemi tam yakala-sın ve amansız yürüşün. Böyle yüzlerce komutan, yüzlerce savası vardır. Bütün bunlar da, sonuç alımlıcek için yeterlidir. Bu kadar silahlı, bu kadar elverişli coğrafya ile, bir her şeyi tutabiliriz. Ve bir de bizim sa-vasçılar fedadır. Bu kadar kelleli koluğa almış bir savası toplu-lanmış karşısında hiçbir güç day-a-namaz. Belki fiziki olarak imha ede-bilirler, atom bombasıyla önleyebilir-

ler ama bunun dışında hiçbir teknik ve sayı üstünlüğü, düşmanı karşı-mızda başarılı olmaya götürmez. Başaracak olan, savası böyle ele alan, savası kendini böyle yitirir ve bu temelde doğru savaslarındır. Bun-lar sonuç alır.

Önümüzdeki tarihi dönem in-terne yürürken, gerçekten eksiklikle-rimiz olabilir. Her eylet şu veya bu düzeyde eksik olabilir, tam hazırlan-mamış olabilir. Ama dikkat edilirse; arkası tamamlanırsa, herkes ken-di-ne bir kıyamet, fırtına koparır; eksikliklere karşı, yanlışlıklara karşı savası da eksik etmezse; ortaya çı-kan olanaqları amansız değerdendir-rişen, kesin sonuç alabilir. Bu, PKK ahlağıdır, PKK militan tarzıdır. İna-nyorum ki, her yerde, bütün birimler içinde, her düzeyde, en üstten en alta kadar, komuta ve savası yap-mız bu bilince, bu sorumluluğ an-layışına, bu savas anlayışına u-luşmıştır.

Biz yürüyeceğiz. Bize alpakça dayatılan ve amacı tasfiye ve tes-li-miyete götürme olan özel savası karşı yürüyeceğiz. Hem de amansız

yürüyeceğiz. Ve tarihin bin yıllık la-netli hesabını soracağız. Onlar bi-zim için şunu söylediler: "Atalarına baksınlar, tarihe baksınlar, ne yapa-cağımızı görünsün." Genelkurmay Başkanı bunı söylüyor. Biz de şunu söylüyoruz: "Tarihe yi bak, yaptığın barbarlıkların için göre. Ve karşındaki halkın ve onun ördü güçlerinin tari-hin intikamını, hesabını senden nasıl soracağının iyi bil! Madem, sen bu tarihi esas alıyorsun, madem sen bu kadar barbarlığa sahip çıkıyorsun, o zaman, bu halkın bin yıllık ahı, acısı ve işkencesiyle arkamıza oldu-ğunu, intikam almak için ayağa kalk-tığını gör ve ona göre başına neler geleceğini kestir!" Bizim de onlara cevabımız budur. Askerlerine de, sıvasilerine de cevabımız budur. Ye-diyoruz ki, yi ki karşılaşmışız, yi ki bu intikam gününde biz bu biçimde savasabileceğiz bir imkana sahibiz. Bunu bir şans olarak gören biziz, kendileri değil.

Eğer bunlar kesinse ve diğer her şey de bizim istediğimiz tarzda, planladığımız biçimde yürüorsa, bu savas çok güzel bir savasıdır. Bu an-

lamda, içine girdiğimiz dönem, çok şanslı bir dönemdir. Belki tam za-fir olmaz, ama en az onun kadar değerli gelişmeleri her düzeyde yaşayacağız.

Tekrar tekrar söylüyorum ki, böyle şanlı gelişmeleri kışiklerimiz mal etmek için, birliklerimizde mal etmek için, halkımızda mal etmek için de-mizde bitirilebilecek ne varsa bitire-miz, atılacak neymiz varsa atalım ve başardın başka hiçbir şansa, hiç-bir gelişmeye izin veremeyiz. Bir savas tarzını, bir komuta tarzını tuttu-rulur! Bu bize hem yararış, hem en layık olanıdır, hem de en görkemlisi ve zorunlu olarak kabul etmemiz ge-reken tek doğru yürüyüş tarzıdır. Buna çok zor geldik; o zaman kı-yameti de bilelim ve bundan buyu-muz ki özgürlük atılımını gerçekleştirelim İnanıyorum ki, hepimiz bu temelde büyük bir devrim aşkıyla ve tarihin hesabını bu biçimde gör-me bilinciyle işlerin ve devrimi hedefi-ne yürüyoruzsunuz. Ve her şey bu temelde kazanmak içindir. Eğer siz temelde hedeflere doğru yürü-yor, görevlerinizi bu temelde karşılar-

sanız, sonuna kadar sorumlulukla, duyurlukla yaklaşırsanız, biz, bu savasla sızniyez. Bu savasın somutluğünü sonuna kadar kaldir-mız ve başaracağınızda da kesin inan-ırız.

Bu temelde görevlerin üzerine yürürken, öde gelen komuta kad-melerinde bütün yoldaşlara ve yeni katılan savasçılarımıza, bu ko-nuda birbirlerini sonuna kadar de-netmelerini, tamamlanmalarını, sım-sıkı bağl kalmalarını, hatayı görükl-eri yedele aşmalarını, doğru bildik-le-rinin üzerine amansız yürümlerini tekrar tekrar benim diyoruz, hem de emrediyoruz. Yine inanyoruz ki, böyle yürüşe başlasa kendisr ve bunun dışında da herhangi bir savas seçeneği yoktur. Biz, bu tarz-da savaslanırsanız ve bu savas tem-linde yaşananları yüce hareketiz, partisiyiz. Bu temelde, büyük şehit-leri olanları partisiyiz. Selamların bu temelde başarıya yakalayana-larıdır, sevgimiz bu tarzda sonuna ka-dar yürüyüp başarınalardır.

5 Nisan 1992

Kürdistan halkı referandum ve ulusal...

Baştaralı 5. sayfa
haksız savaşçı bile Türkiye halkının onayına sunulmadan, onun adına sövenizi gıştırmekte ve halkları bir birine düşman etme yolunda tüm imkânlarını seferber etmektedir. Pekî, Türkiye halkı buna sessiz kalabilir mi? Kürdistan devrimin Türkiye'de demokrasi hareketi gücündedir açık bir gerçek olarak otadayken, Türkiye halkı devletin sövenist kişiliklerini daha fazla tahakkim gösterebilir, etel olabilir mi? Özel savaşın bu denli ağır faturası Türkiye ekonomisini her gün artıran bir bunalıma ve çöküşe sürüklerken. Türkiye emekçileri bu ağır yükün altında daha ne kadar yol alabilirler? En önemlisi de her iki halkın arktı mevcut koşullarda bir arada yaşayamamın mümkün olmadığıdır, bu haksız ve tek taraflı birtelliğe bir son vermesi gerektiği, her geçen gün daha yakıcı ortaya çıkarken. Türkiye halkı ne zamanca ok faşist devletin kendisi adına konuşup karar vermesini sessiz kalacaktır? Kurt halkının emeli ve özgür temellerdeki birlik-federasyon çağrısına yanlı vermesi cesaretine ulaşarak, devletin bölücü çabalarına karşı, demokrasi mücadelesini yükseltmekle daha ne kadar süre kararsız kalacaktır?

Demek ki sorun Türkiye halkı açısından da önem arz ediyor. Kurt halkının referandum ve ulusal meclis tartışmalarını gündemleştirdiği bu günlerde belki de en çok kendisi bu tartışmalara değer vermek, katılmak ve kendi görüşünü kendi iradesiyle belirtmek durumundadır. Bununuda Kürdistan halkının tutumunu **Abdullah ÖCALAN** yoldaş şöyle ortaya koymaktadır:

"Meclis deniyor, bir federal meclis diye düşünülüyor. Bir Kürdistan meclisi, çar, bir Türkiye meclisi çar. Bunların birlikteliği bir oran bulunabilir. Yine yerel meclisler, Zaten Türkiye'nin tek başına Ankara'dan yönetilemeyeceği söyleniyor. Yerel meclisler geçsin. Bu meclisler, Kurt meclisleri olacaktır. Bu konuda ilim adamları talimatı veriyor. Yine yerel meclisler, bu Türkiye için de gerekli. Federal bir hükümet, Kürdistan için gerekirdi. Ortak federe bir hükümet kurarak, ortak bir federal hükümeti götürebilir. Bunların birincisi üzerinde düşünmek gerekir. Bir Türkiye halkı, Kürdistan için niye kullanılır? Bir mitingi niye sadece Kürdistan talepleri altında geçirilir? Türklerin de bu gerçekleri te-

melinde, demokratik taleplerine, birlik taleplerine, kardeşlik taleplerine yer verelim."

Tüm bu konularda Türkiye halkının da kendi gerçek istemlerini belirtmesi gerekir. Hemen vurgulayalım ki, ne özel savaş kurmaylarını, ne de yıllardır halkı aldatan politikaların beyan ve demecün Türkiye halkının gerçek istemini dile getirmiyor. Yine özel savaşın bugün organları niteliğindeki burjuva basın-yayın organlarının hemen devreye girerek faşist çevre ağırlıklı olarak istemlerini yansıtmaktadır. Dolayısıyla tek doğru yol, her iki halkın görüşüne başvurmak ve halkların gerçek iradelerini ortaya çıkarak referandumlarla doğru sonuçlara ulaşmaktır. Türkiye halkı için de bu hususları kendi gündemine alma, tartışma, çözüm yolları üzerinde kafa yorma ihtiyacı vardır.

Halkımız, Kürdistan ve yurt dışında ulusal meclis ve referandumu tartışıyor

Buğün Kürdistan halkı gerçek yurt içinde, gerekse yurt dışında bu sorunları gündemine almış ve yoğunca tartışmaktadır. Kürdistan'ın her köyünde, her kentinde, her köşesinde yurtsaver insanlar bir araya gelip kendilerini su soruları soruyorlar. Nasil bir referandum? Nasil bir meclis? Bizi kimler en iyi temsil eder? Meclis kim gönderebilir? Bizi en iyi kim temsil edebilir? Türk meclisinde hiçbir zaman yerimiz olmadı ve bundan böyle de olmayacaktır. Açık, öylesine kendimiz için bir meclisi nasil oluşturabilir? Kendimizi nasil ifade edelim? Uluslararası camlada adımıza konuşmayamıyız mı? Kürdistan ulusal meclisini oluşturmak için görüşlerimiz nelerdir?

Bu tartışmalar yalnız Kürdistan'da değil, Kürdistan yalınsı dünyamızın diğer ülkelerinde de yapılmaktadır. Bunun dışında Avrupa ve Türkiye metropolini çeşitli kentlerinde yapılan halk toplantılarında çıkan sonuç; Kürdistan arktı kendi ulusal kurumsallaşmasını mutlaka yaratmaları gerektiği seklindedir.

Halkımız artık ulusca kendi toplulukları üzerinde özgür ve bağımsız

yaşamak istiyor. Halkımız artık başka toplumlara kölece hizmet etmek, horlanmak, el kaplarında sürmek, sefilce yaşamak istemiyor. Başkalarının diline, kültürüne, ahlakına kendin ilade etme bunalımını arktı yaşamak istemiyor. Kürdistan halkı huzur ve güven içinde, kendi dili, kültürü, ulusal kimliği ve gelenekleri, ahlakı ve özellikleriyle kendisi adına çalışmak, üretmek ve yaşamak istiyor. Bunun kendisinin en doğal hakkı olduğunu bilincine vararak buna ulaşmak için kendi kaderini üzerinde tartışıyor ve ulusal kurumlarını yaratmak için her türlü çabaya girişmeye hazır olduğunu ifade ediyor. PKK öncülüğünde yakaladığı bu tarihi fırsatı en iyi bir şekilde değerlendirmek için ERNK saflarına daha çok akıp kelleniyor, ARGK'ye katılarak ordular ulusal kurultuş savaşını dorukluyor ve halkça ayaklanıp ulusal birlik ve beraberliği göstermek, temsili sergiyle gerçek devletleşme yolunda karadamları ilerliyor. Bunun başarması için görüşlerine daha çok sarılıyor ve PKK ile başanını mümkün olduğuna inanarak mülksüz kazaanacak ilim bincine varmak olmanın doğru ve çözümlü ulusal meclis oluşumuna tüm imkânlarıyla katılıyor.

Referandum ve ulusal meclis tartışmaları, Kürdistan halkının gündem konusuna olmakla beraber diplomatik sahannda da gündem konusuna haline gelmeye başlamış. Uluslararası demokratik ilerici kurum ve kuruluşlar daha şimdiden Kürdistan için ulusal bir meclisi buğüne kadar neden düşünülmediği sorusunu sorarak bu konuda üzerlerine düşen görevleri yapmaları gerektiğini ilim bincine tartışmaları katılıyor, destek ve dayanışma gösteriyor.

Bir yandan bu tartışmalar sürerken, öte yandan PKK ulusal meclisi gerçekleştirilmesini ilim bincine uluslararası camla arktıyor. Dünya ise, her önemden daha fazla saldırılara imha cabalarına hız veriyor, sahte reformlar ve vaadlerle halkımızı kurtuluş yolundan alıkoymaya çalışıyor. Ancak her geçen gün halkın ulusal iradesinin güçlendiğini ve savaşın kızışarak düşmanın gerilediğini gösteriyor. Bu da şu gerçeği bir kez daha vurguluyor: PKK öncülüğünde kararlca yürüten Kürdistan halkı mutlaka kazanacaktır...

fa partinin silahlı mücadele tecrübesini doğru anlayasınız. Bazı kaba bilgilerin temelinde değil. On yilin ruhu bu dağlara sinmiştir. Hep taşlarını arasındadır, bastığınız yerdedir. Zeki olan bu ruhu bulabilir. Ne biçim emekler, ne biçim nefesler tüketmiş, bunda kimler nasil rol oynamıştır vs. bütün bunlar görülebilir."

Büyük acıları, zorlukları işkenceleri yaşayanlar, arktı kendi kişisel tutuklarında israr ederek tarihi görüşlere ögün, iradesiz, azimsiz ve bilimsiz yaklaşımlarıyla; gerektiğinde beliren **Abdullah ÖCALAN** yoldaş, kazanmanın anarhatında bu sözleriyle ortaya koyuyor: "Bu aşama çok bir fırsattır. İlk defa yakaladığımız bir fırsattır. Her kimsenin kolay kolay elimizden sükip alamayacağı bir tarihi gelişme aşamasıdır. Layık olmalıyız çalışmaya, başsaracağa demelisiniz. Üslup budur, sorumlu devrimcilğin yaklaşımı budur..."

Ölümüne direnen Kürdistan halkı...

Baştaralı 24 sayfa
evin ve Emnyet Amirliği binası ağır silahlarla tarandı. Eyemlin büyük hasara yol açtı, ancak düşman kayıpları hakkında bilginin azınlığıdır bildirildi. **66-15 Mayıs 1992:** Ulaşın bilgileri göre, Gürgün'ün Çağlayan Cerit, Halefe, Durbağ ve Tekir mevkilerinde düşman eylemleri oldu. Bu eylemlerde gürgün büyük kayıp verdiği söylenmektedir. Ayrıca 2 genila da şehit düştü.

67-16 Mayıs 1992: Mardin Cezaevi idaresinin keşif uçaklarına karşı adı tutukları dirençe geçti. Direnşen geçenin sayısını 100 civarında olduğunu bildirildi.

68-16 Mayıs 1992: Kerkük taraflarında Nisebînî Dağı, Gelwin köylerinde karakollar basıldı. Fakat düşman gücünün hakkında bilginin azınlığıdır. Yine aynı aşama Nisebînî-Merdin karakolu üzerinde Kemalye karakolu da genililer tarafından basıldı. Eylemde düşman gücünün hakkında kesin bilgi ulaşmadı.

69-16 Mayıs 1992: Kerbala'da 1 TC askeri kendi silahıyla kendisini vurarak intihar etti.

70-17 Mayıs 1992: Amed'in Pasur (Kul-Lice) ilçesi arasında bulunan Mestane köyünün Çermi Sorun mntikasında bir grup ARGK genilisi ile düşman gücünün arasında çıkan çatışmada 4 düşman askeri öldürüldü. Aynı çatışmada **METİN YAKUP** (Çiya kod ismi) ve **1737 doğumlu ve Yekta KANHAN** (Rojhat kod ismi) ve **1974 Hanı doğumlu** adı genililer şehit düştü.

71-17 Mayıs 1992: Bazarçin Evri kasabasının Fınarbaşı Mahallesi'nde çıkan karakolu düşman tarafından basıldı. TC yetkilileri kaplarını 3 kişi öldürdü.

72-17 Mayıs 1992: Midyad'da Mehmet Taran adı yurtsaverin eylem basan düşman gücüne ile çıkan çatışmada 1 komiser ve 1 polis öldü. Bunun üzerine ev panzerlerle tarandı. **Seyitler** ve isimlerini öğrenemedik 2 kişi daha şehit düştü. Aynı zamanda Midyad esnaflı kenepelerinde, Ayrıca yapılan cenaze törenine 3 bin kişi katıldı.

73-17 Mayıs 1992: Şirvan'ın bir köyünde 4 genililer düşman gücüne karşı çarışmada 9 asker öldü, 7 genila da şehit düştü.

74-16 Mayıs 1992: Mardin'in Küntür (Durus) köyü yakınında düşman gücüne tarafından düşen mayına çarpan bir minibüste şoför **Mehmet Çelik** ile yolcular **Han Ali Altındağ** yasamlarını yitirdi ve 4 yolcu da ağır yaralandı.

75-18 Mayıs 1992: Cizre Botan'da yaşanan şirbirlikçi yapılan Bekir Bayrak, elektrik binasına asılarak idam edildi.

76-18 Mayıs 1992: Qilabânin Hilal nahyesinin Belat mevkisinde değişik bir alanda konuşulan otlatan çocuklara düşmanın keşif uçakları tarafından ateş açıldı. Ates sonucu çocukların 2 yaşındaki **Mehmet Bisar** öldü, Mehmet Bilen (8), Mehmet Kurdişler (8), Azat Bilen (3) adı 3 çocuk da yaralandı.

77-18 Mayıs 1992: Kozar ilçesinde, gevrede Halbalısalı çakır lannan bir gruba bombalı saldırı düzenlendi. Saldırı sonucunda 4 kontra elemanı yaralandı.

78-18 Mayıs 1992: Dara Henê (Gencil) ilçesinde 3 korucu öldürüldü.

79-18 Mayıs 1992: Kozar'ın Kurê köyünde **Ahmet Turgay** adı bir yurtsaver, pece kimsi belirmemeleri için yer tarafından evinden alındı. Daha sonra köy dışında cesedi bulundu.

80-19 Mayıs 1992: Kortalanin başı öldürüldü bilinen Veyis Kalkan ölmekteydi.

81-20 Mayıs 1992: Çewik il merkezine maslaşın almaya gelen 8 köy korucusunun yolları genililer tarafından kesildi. Yolcuların kanına gelen 5 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı, diğer 3 korucu da birlikte götürüldü.

82-20 Mayıs 1992: Amed'de ateş yargılanan Ramazan Ertekin'in OGM'deki duruşmasına katılmak üzere gelen arabalarının yolu Güre Sor (Siverek). Amed'te Ertekin ile Şemsun Gündüz katlettiler.

83-21 Mayıs 1992: Amed'in Licê ilçesinde düşman gücüne halkın üzerine rastgele ateş açarak **Mahmut Aykızid** ile **Maaf Uçaman** öldürüldü ve 3 kişi de yaralandı.

84-21 Mayıs 1992: Amed'de Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi içinde okuyan yaklaşık 300 öğrenci, Kurt halkının Belçika'nın başkenti Brüksel'de büyük yürüyüşüne destek amacıyla bir forum düzenledi. Daha sonra rektörlüğe doğru yürüyüşe geçerek, PKK'nin lehinde ve TC'nin ise aleyhinde sloganlar attılar. Polis eyleme müdahale etti ve iki belirmemeye ögün 10 öğrenci gözaltına alındı.

85-21 Mayıs 1992: Koruculuk yapan Nazimettin Tatar'ın evine genililer tarafından saldırı saldırdı düzenlendi. Ulaşın habirelere göre, 2 kişi yaralandı. Daha sonra düşman askerinin yığıları taramada 3 otomobil kimsen hasar gördü.

86-31 Mayıs 1992: Kuzularda gızaltına alınan 39 kişi mahkemeye çıkarıldı. Mahkeme sonucunda 38 kişi tahliye edildi.

87-31 Mayıs 1992: Şah Başkan: Selvan Aygün polis tarafından belirmemeleri bir nedenle evinden alınarak gözaltına alındı.

88-22 Mayıs 1992: Farqin ilçesinde başlı Cumat (Doğular) köyünde bir ARGK birliği ile düşman gücüne arasında çıkan çatışma çıktı. Bu boyu sürdüğü bildirilen çatışmada 11 jandarma astsubayı toplam 45 asker öldürüldü. Yöreden alınan habirelerde, düşman habireleri daha fazla saldırı düzenledi.

89-22 Mayıs 1992: Çarşın ilçesinde Çarşın'da 4 genila şehit oldu. Ayrıca düşman halktan bir kişi öldürüldü ve birkaçın da yaralandığı bildirildi. Genililerin cenazeleri de büyük bir kitle katılımıyla toprağa verildi. Tespit ettikleri iki genilinin isim şöyle **Fırat AŞVAR** (Ağil) ve **Şiyar** kod ismi **Mahmut** bir genila.

89-23 Mayıs 1992: Amed'in Henê ilçesinde başlı bir köyde genililer 5 korucuyu da arktı şekilde yaraladı.

90-23 Mayıs 1992: Pirin (Ağasın) ilin Sere Golan (Gobası) ilçesinde başlı Karakoyu köyü civarında genililer ile helikopterler destekli düşman gücüne arasında çıkan çatışma çıktı. Çatışmada 3 düşman askeri öldürüldü ve 1 uzatmalı başsarıcı da ağır yaralandı.

91-23 Mayıs 1992: Bir genila birliği, Kozar'ın Kesure (Dumali) köyüne baskın düzenledi. Korucu köyü olan Kesure'den Süleyman Bozokut adı korucuyu birlikte götürten genililerin ayrıca 4 korucuyu da cezalandırdıkları bildirildi.

92-24 Mayıs 1992: Cizre Botan'da emnyette görevli olan Salih Maviş adı bir polis intihar etti.

93-24 Mayıs 1992: Ehlite bir kontra eleman mezarlıkta ölmekteydi.

94-24 Mayıs 1992: Ehlit'in Qubin (Besim) köyünde meydana gelen ve 5 korucuyu da arktı şekilde yaraladı.

95-24 Mayıs 1992: Pirin (Ağasın) ilçesinde başlı Karakoyu köyü civarında genililer ile helikopterler destekli düşman gücüne arasında çıkan çatışma çıktı. Çatışmada 3 düşman askeri öldürüldü ve 1 uzatmalı başsarıcı da ağır yaralandı.

96-24 Mayıs 1992: Şirvan'ın Kurê köyünde **Ahmet Turgay** adı bir yurtsaver, pece kimsi belirmemeleri için yer tarafından evinden alındı. Daha sonra köy dışında cesedi bulundu.

97-24 Mayıs 1992: Kortalanin başı öldürüldü bilinen Veyis Kalkan ölmekteydi.

98-24 Mayıs 1992: Çewik il merkezine maslaşın almaya gelen 8 köy korucusunun yolları genililer tarafından kesildi. Yolcuların kanına gelen 5 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı, diğer 3 korucu da birlikte götürüldü.

99-24 Mayıs 1992: Çewik il merkezine maslaşın almaya gelen 8 köy korucusunun yolları genililer tarafından kesildi. Yolcuların kanına gelen 5 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı, diğer 3 korucu da birlikte götürüldü.

100-24 Mayıs 1992: Çewik il merkezine maslaşın almaya gelen 8 köy korucusunun yolları genililer tarafından kesildi. Yolcuların kanına gelen 5 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı, diğer 3 korucu da birlikte götürüldü.

Ordulaşmaya giderken...

Baştaralı 17. sayfa
her düzeyde, bir ordulaşmaya zorunlu kılıyor. Bunu güçlü askeri kişiliklere başsarmadan kazanamayız. Ordulaşmaya, bu çalışmaya güç getirmekten başka bir seçenek bulunmuyor.

Ordulaşma için birçok imkân, araç ve gerekli politik, örgütsel perspektif sunulabilir bir neltişme sağlanmıştır. Birleşik çiy dünyalardan yararlanarak, "İrtina gitti esen, her gün plan üzerine plan yapan, uğraş üzerine uğraş veren, orduya çekti düzen veren militanlar" olmamak için herhangi bir neden yoktur. Ordulaşma, dev gitti görkemli görevler, bunun dışında bir pozisyonu, yaklaşımı anlayışın kabul etmiyor. "Ordulaşmaya gelmeme, partileşmeye gelmeme bizim için bir kader değildir; tersine ordulaşmak ve partileşmek bizim için bir sınıf mücadelesidir,

bir ulus mücadelesidir. Sınıfsal ve ulusal mücadelemizin en ileri ögeleri, bu işlere başsarı imkânı verdirirler" diye **Abdullah ÖCALAN** yoldaş...

Tarih, yaşayışlardan çok yönlü dersler çıkarma birimidir aynı zamanda. Gelinen aşamada ordulaşma hedefi üzerine yüklenirken, tarih derslerden, geleceğin insana götürcece muazzam tecrübelerden yoksun değildir. Geçmişin peyiye geçen, her türlü yeniliği kapıları ardına kadar açtıkları tutumları, çizgi dışı kılınları düşüsmek her zamankinden daha çok imkân dahiline girmiştir. Partinin silahlı mücadele tecrübesine birçok konuşmasında çok yönlü değinen **Abdullah ÖCALAN** yoldaş, "Biz idialı, iddiasında dürist, düristliğin de güçlü adam istiyoruz" diyerek sunları belirtiyor: "Askerleşmek için, bir de-

V.i.s.d.p.

H. Barçodogmus
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazgına Adresi:

Serwewin
Postfach 10 16 83
6000 Köln 1

Hesap numarası:

Stadtsparkasse - Köln
Konto Nr.: 27 93 29 53
BLZ: 370 501 88

Avustralya

30.00 A \$
Avusturya
30.00 A \$
Belçika
90.00 bfr.
Danimarka
160.00 dkr.
Fransa
14.00 fr.

Hollande

4.50 fl.
İngiltere
2.00 £
İsviçre
16.00 sfr.
İsviçre
4.00 sfr.
Norveç
16.00 kr.

